

ପିର ବଂଶେଷ ବିବରଣ ଲେଖାଥାଏ । ଉଠକ-
ରେ ଏଥିରୁ ଏକ କମ୍ପା ବିଶ୍ଵ ନନ୍ଦ ୧୭୦
ମାନରେ ଯେଉଁ ପାଣ୍ଡୁଳିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିର
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ ଓ ଯାହା ବିଲ
ବିତା ଗରେଟରେ ପଥା ହୋଇଥାଏ ବିର୍ତ୍ତମାନ
ବଂବହ୍ନାର ଅବଶ୍ୟକାରୀ ଅଧିକ ବେବଳ
କେତେବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେ-
ଇଥାଏ । ଏ ବିଧବୀର ସାର କଥା ଏହି ଯେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲା ହିମ୍ବା ଛବିଜନରେ ଏକ ବିଦର
କମ୍ପା ନିୟମିତ ହେବ । କମ୍ପାର ମେମର-
ମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଙ୍କୁ ନିୟମିତ ହେବେ ଏମାଙ୍କ
ନନ୍ଦିଆ ୧୫ କି ୧୩ ଲଙ୍ଘ ହେବ ଏଥିମାନରେ
୮ କି ୫ ଟଙ୍କୁ ୫୦ କି ୪ ମୁଢଳମାନ ହେବେ ।
ଏହାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଜଣେ ବେଇରେଗା ସେ-
କ୍ରେଟର୍ ରହିବେ ତାହାଙ୍କ ବେତନମ୍ବରୁ ମଠପ୍ର-
ରେ ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇ ଅଭ୍ୟ ହେବ । ଏହି
ସଦର କମ୍ପାର ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣ ଓ ଗାସନରେ
ହମୟ ସଦାବର୍ତ୍ତ ମଠ ରହିବ । ଏଥର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦାବର୍ତ୍ତ ମଠ ଦୀ ଆଶମ ସକାଗେ
ଚାରି ବିଲମ୍ବାରେ ପ୍ରାମାୟ କମ୍ପା ନିୟମିତ ହେବ । ଯେଉଁ
ଏଥିର ମେମର ଭବିଷ୍ୟତ ଜଣ ହେବେ । ଯେଉଁ
ଧର୍ମର ମଠ ସେହି ଧର୍ମର ଲୋକ ତହିଁରେ
ନିୟମିତ ହେବେ । ପ୍ରାମାୟ କମ୍ପା ବିଦର
କମ୍ପାର ଅଧୀନରେ ବର୍ମ କରିବେ ଓ ସଦର
କମ୍ପା ପ୍ରାମାୟ କମ୍ପା ଓ ମଠର ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିବି
ମାରଫତଦାରଙ୍କୁ ଯେତ୍ୟମନେ କର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ
ହେବ ତହିଁର ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ସଦର
କମ୍ପାର କୌଣସି ମେମର ପଦମୁଖ
ହେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘା ଭିନ୍ନକର ହିମ୍ବା କଲେ
କୃତରକ ମନୋମତ ମତେ ନିରକ ମେମର
ନିୟମିତ କରିବେ ଓ ପ୍ରାମାୟ କମ୍ପାର ମେମର
ସଦର କମ୍ପାର ନିୟମିତ କରିବେ । ମନ୍ଦିର
ପ୍ରତିବି ମାରଫତଦାର ନିୟମିତ ଓ ବରଣୀସ୍ତ
କରିବାର ଅନ୍ୟକାର ସଦର କମ୍ପାପ୍ରାମାୟ ହେବ ।
ପ୍ରାମାୟ କମ୍ପା ମାରଫତଦାରଙ୍କ ପଦମୁଖତା ଓ
ପଦମୁଖ ବିଷୟରେ ସଦରକମ୍ପାକୁ ରାଗେର୍
କରିବେ । ସଦର କମ୍ପାର ମେମରମାନେ
ଧର୍ମର ବାଧା ନ ଥିଲେ ମଠ ଓ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକ୍ଷେତ୍ର
ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକଟନ କର ଅନ୍ତରମାନ ଓ ମେତ୍ର
ହେବାକ ପଥ ଦେଖି ପାରିବେ ଓ ହଲପଦେଇ
ଶୁଭାଙ୍କ କୋବାହବଳୀ କେଇ ପାରିବେ ।
ଶିଖିଲ କୋର୍ଟ ଏହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାମତେ ଶୁଭାଙ୍କ
ନାମରେ ସମଜକାର କରିବେ । ସଦରକମ୍ପା

ବ୍ୟାପାରୀଙ୍କ କମିଶିଆର ମେମ୍ବରଗାନେ ଅପଣା କର୍ମରେ ହୁଏ ବା ଅଜାଯାଇରଣ କଲେ କେ-
ପଞ୍ଚନାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନମେ ବରଣୀସ୍ତ
ହୋଇ ପାରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହିନ୍ଦ ଅୟକାଶ
ଅଥବା ମାରଫତଗାର ଏବଂ ଉଚଳିଥାଗ ଆ-
ପଣ ଉତ୍ସାହକାଶ ନିଯକୁ କରିବାକୁ ବାପ
ହେବେ । ଉକ୍ତ ଉଚଳ ଲଫାଧାରେ ବନ୍ଦବର
ସଦର କମିଶିଆର କରେଣ୍ଟରେ ରଖିବେ ଯେ
ଉଚଳ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମୃଦୁ ଉତ୍ତାରୁ ତାହା ଫିନ୍ଡାପିବ
ଓ ଉଚ୍ଚାଲିତ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ପଦରେ ନିଯକୁ
ହେବ । ଉଚଳ ନ ଥିଲେ ସଦର କମିଶିଆରୀ ଶା-
ନୟ କମିଶିଆର ପରମର୍ଗ ସହି କଣେ ଉପୟକୁ
କର୍ମଗଣ୍ୟ ନିଯକୁ କରିବେ । କୌଣସି ମହିନ୍ଦ
ଅୟକାଶ ବା ମାରଫତଗାରର ଦୁଷ୍ଟତା, ବା-
ର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ତର୍ତ୍ତ ଅଥବା ଦାନ୍ତର୍ମତ୍ତାର୍ଥି ଅପବନ୍ୟ
କରିବାର ଦେଖାଗଲେ ସଦର କମିଶିଆରୀ ତାହାକୁ
ବାହାର କରି ଦେଇ ପାରିବେ । ସଦର କମି-
ଶିଆର ଅଞ୍ଜଳାନ ଅଦାଲତପ୍ରାଚୀ ଜାରି ହୋଇ
ପାରିବ । ସଦର କମିଶିଆର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସହରେ
ହେବ ଓ ସେହିଟଣ୍ଡର ସମସ୍ତ ଲେଖା ପଢ଼ି କର୍ମ
କରିବେ । ଏ ଆଇକାନ୍ସୁରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ସବୁ ମଠିପରେ ବିଶେଷ ହୋଇ
ଆଗ୍ରାୟ ହେବ ମାତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଠ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ମୋକ୍ଷଦମ୍ବା ଉତ୍ସାହକର ଖର୍ଚ୍ଛ । ସେହି ମଠରୁ
ଆଦ୍ୟ ହେବ । ସଦର କମିଶିଆରୀ ଶାନ୍ୟା
କମିଶିଆରଙ୍କ ପ୍ରକଳିତସବୁପ ସମସ୍ତ
ଅଦାଲତରେ ଗଣ୍ୟ ହେବେ । ସଦର କମିଶିଆରୀ
ଅଥବା ଶ୍ଵାନ୍ୟ କମିଶିଆରଙ୍କ ଏ ଆଇକାନ୍ସୁରେ
କାର୍ଯ୍ୟପୂର ଯେ ଦେହ ବାଧା ଦେବ ମେ
ସରକାଶ କର୍ମଗରକୁ ଆପଣା ବର୍ତ୍ତିବ୍ୟ କର୍ମରେ
କାଥା ଦେବାର ଜ୍ଞାନ ହେବ । ଅଦାଲତ କେ-
ବଳ ସଦର କମିଶିଆର କୁଳୁକିଅ ଅଥବା ତାହାଙ୍କ
ବୁଝିବେ ରୁକ୍ଷ ହେବା ମୋକ୍ଷଦମ୍ବା ଭିନ୍ନ ଅର
କିଛି ଶୁଣିବେ ଜାର୍ଦ୍ଦ । କୌଣସି ମଠରୁ ମହିନ୍ଦ
କ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଥାନ କର୍ମଗଣ୍ୟ ଅଥବା ଶ୍ଵାନ୍ୟ
କେହି ମେମ୍ବର ଆପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ ସ୍ତର୍ତ୍ତ
କଲେ କ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ କେହି ବ୍ୟକ୍ତି
କି ଯାହାର ଉକ୍ତ ମଠକୁ ଯବାର ଅୟକାଶ
ଥାବୁ ଅଥବା ସଂଦା ଯବା ଥାବା କରିବାର
ସେପର ସବୁକାରୁ ହୋଇଥାଏ ସଦର କମିଶିଆରୀ
ନିକଟରେ ନାଲିଶ କରି ପାରିବ ଓ ସଦର କମିଶିଆରୀ
ଉକ୍ତ ମହିନ୍ଦ କ ମେମ୍ବର ପକ୍ଷରେ ଉଚଳିବି

କରିବାର ଅଞ୍ଜଳି ଦେବେ ଓ ଶେଷାରତ ମଧ୍ୟ
କିଆଇ ପାରିବେ । ଏ ଅଇନାକୁସାରେ
କୌଣସି ମୋକଦମା ଅପାଲତରେ କରିବାକୁ
ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ଅବାଲତଙ୍କର ଅନ୍ତରୁତି
ନେବାକୁ ହେବ । ଅବାଲତଙ୍କ ଅଦେଶ ଅଥବା
ପକ୍ଷଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାମତେ ମୋକଦମାର ବିଶ୍ଵର
ପଞ୍ଚାବତରେ ହୋଇ ପାରିବ । ଯେ ସମସ୍ତ
ଦେବୋତ୍ତର ସଂକଳି ପକ୍ଷରେ ଏମନ୍ତ କିମ୍ବା
ଅଛି କି ଦାତାଙ୍କର ବଣୀୟ ମୈବ ଉହିଁର
ଉତ୍ତରମ୍ବକାଶ ହେବେ ତହୁଁ ପକ୍ଷରେ ଏ ଆଇନ
ପ୍ରବଳ ହେବ ନାହିଁ । ସଦର କମିଟୀ ଅନୁସା-
ରାଜ କର ଯେ ସମସ୍ତ ମଠପ୍ରତ ଏ ଆଇନ
ଚଲାଇବାକୁ ଛାଡା କରିବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ
ତହୁଁର ତାଲିବା ପଠାଇବେ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ତାହା ମଞ୍ଜୁର କର ଗଜେଟରେ ଘୋଷଣା
ଦେଲେ ସେ ମଠପ୍ରତ ଆଇନ ପ୍ରତକଳତ ହେବ ।
ମାସ ଯେଉଁ ଦାନ ସଂକଳିପ୍ରତ ସନ ୧୦୮
ବାଲର ୧୦ ଆଇନର ଅଠାରୁ ମତେ କମିଟୀ
କିମ୍ବାକୁ ହୋଇଛି ସେ ସମସ୍ତ ଆଇନକାର
ମାର୍ଗକେ ଏଥର ଅଧୀନରେ ଅବିବ ।

ଉପର ଲିଖିବ ବିବରଣୀରୁ ପାଠକମାନେ
ଦେଖିବେ ଯେ ମାତ୍ରାକର ପ୍ରସ୍ତାବଠାରୁ ଏହା
ଅନେକ ଅଂଶରେ ସହଜ ଏବଂ ଗର୍ଭିନୀଙ୍କ
ଛର ଧର୍ମ ବିଷୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଭବ ସହଜ
ବୀର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ଯେମନ୍ତ ମହା-
କୁମା ଜୀବ ଅଭିନନ୍ଦ ଉତ୍ତା ଭେମନ୍ତ ବଦର
ଓ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ କମିଟିଙ୍କ ଅଭିନନ୍ଦ ନିକଟ ସମୁଦ୍ର
ହୋଇଥିଲା । ସ୍ଵାକ୍ଷରାନାର ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା
କଲ୍ପାର ଲୋକଙ୍କୁ ବୌଣୀ ମଠର ଭଲ ମନ
ତାତିବାର ଅନେକ ସ୍ଵଯେଗ ହେବ ଏବଂ ବର୍ଷ
ବାନ୍ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ବୌଣୀ ବ୍ୟୁତି
କ୍ଲେଶ କଳା କମିଟିଙ୍କ ନିକଟରେ ଗୁଡ଼ାର କର
ପାରିବେ । ଆମ୍ବାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ
ଏହାଦ୍ୱାରା ସଦାକର୍ତ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକର୍ଷୟ ନିର୍ବାଚି
ରଣ ହେବ ଏବଂ ଆମ୍ବାନାକେ ଅନୁଶେଷ
କରୁଁ କି ଗର୍ଭିନୀଙ୍କ ଏପରି ଆଜନ୍ ପ୍ରତିକଳି
କରିବା ବ୍ୟୁତରେ ଆଉ ବଳମୁ କରିବେ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଭର୍ତ୍ତନବ୍ୟାଗରେ ଯାଠ କଲୁଁ ସେ ଅଳ୍ପକଳ ତଳେ
ଘୋବେ ଲୟାକାରେ ଗୋଟାଏ କାଣ୍ଡ କଲୁଆରୁ ମାରି ପଥାଇ
କରୁବାରେ ଦେଖା ଗଲୁ ସେ ଢାହା ଜିହାରେ ଗୁରିଗୋଟା

ଉତ୍କଳଧିକା ଛା ୨୩ ରଖ ମାତ୍ରେ ନବମ୍ବର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ୧୯୭୮ ମୁଣ୍ଡରା ।

ପଦ୍ମପ୍ରେରକଙ୍କ ପ୍ରତି ।

ଆହେମାନେ ସୁମଧୁର କହିଅଛୁ” କି ଅପରାଧିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ପଦ ଅମେମାନେ ଶପାବରିଦୁ” ନାହିଁ । ସେଉଁମାନେ ଦିନା
ଚିହ୍ନିତରେ ପଢ଼ ପଠାନ୍ତି ସେମାନେ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଜାଣିବେ ସେ
ସେହି କାରଣରୁ ଡାହାଙ୍କ ପଡ଼ି ତର ପଚାର ଦେଲୁ ।
ସଂଖ୍ୟାଦକ ।

ପୁରୁଷ ଗୋଟିଏ ଶୁଣୁଥା

ପରମ ଶ୍ରଦ୍ଧାଧିକ ଗ୍ରାସୁଳ ଉତ୍ସନ୍ମାଧିକା ସଂବିଦକ
ଲହାଗଯୁ ସନ୍ଧିଥେଷୁ ।

ମହାଶୟ !

ଅମ୍ବେନାକେ ପରମାନନ୍ଦର ସହି ପ୍ରକାଶ
କରୁଥିଲୁ ଯେ ଏଠାରେ “Pooree Free
Academy” ନାମରେ ଗୋଟିଏ ମାରନର
ସ୍କୁଲ ଖୋଲି ଥାଇଲା । ଏହି ସ୍କୁଲଟି ଚଳଇ ମାତ୍ର
ତା ୧୫ ରାଜ ବୃଦ୍ଧିତବାସରେ ହେବାଗୋପବା
ନୟବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଲିଥାମଠରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ
ଥାଇ । ଏଥରୁ ଶିଥିନାକେ ଅବେଳିକରୁଣେ
ଶିକ୍ଷାଲୀର ପୂର୍ବକ ମାରନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିମୋ-
ଦ୍ରାଷ୍ଟି ହୋଇ କିମ୍ବା ଲମାନଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାଙ୍କର ଆଧୁନିକ ବିଦ୍ୟା-
ନିଷାରେ ମାରନର ସ୍କୁଲଦାର ଶାୟ ମାତ୍ରରୁଷା
ତେ ଉଠିରେଇବାରେ ସମକାଳୀନ ବୃଦ୍ଧିତି-
ଲାଭ ଅଧେଷ୍ଟିତ ହୋଇଥାଇ । ଅଭିଏବ ଉଚ୍ଚ
ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ଥାପନକାରୀ ଏହି ନିରିଗୁଡ଼ିନ ପୁରୀ
ରେ ଦିରୁଦ୍ଧର୍ମାନମାନକର ଯେ ଗୋଟିଏ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ପୂର୍ବ ଉପକାର ପାଞ୍ଚକ ହେବ, ଏହା
ବୋଲିବା ବାହୁଦ୍ୟ ମାତ୍ର । ପ୍ରଥମଟି ଭାରତବା-
ର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଡେଶା ଗୋଟିଏ ଦିରୁଦ୍ଧର୍ମ ପ୍ରଦେ-
ଶନ । ଜାହାର ନିରଗଳ ଏହି ଯେ ଡେଶାର
ବଲେକଟି ବିଦେଶୀୟ ଉଦ୍ଦରଶ୍ଵରୁଷମାଟଙ୍କର
ଦାନବାହୁଦ୍ୟ ଥିଲେ ସୁଧା ଦିର୍ଭାଗାନ ଟଳମଳ
ଅବଶ୍ୟରେ ଅଛି । ଏଥରେ ପୁରୀର କଥା ବା
କ ବହୁବା । ଯାହା ହେଉ ଉଚ୍ଚିତ୍ତରୁଷ ବାରଣ
ସହେ ଯେ ପୁରୀରବାସିନାକେ ଜ୍ଞାନାଭବକୁ ବେ-
ଧିତର ବେବଳ ଦିରୁନ୍ତ ଦାନବାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା-
ଲାଭ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଅବେଳିକର ବିଦ୍ୟାଳୟ
ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲୁ, ଏହା ପୁରୀର ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର
ଓ କଲେକ୍ଟର ଶାସକ୍ତ ଅର୍ମଣ୍ଟ । ସାହେବ
ନିହେଦ୍ୟଙ୍କର ବିଦ୍ୟାପ୍ରତିକାନ୍ତରଗ ଓ ପୁ-
ଶାସନର ଅନ୍ତରୁ ଫଳ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।
ପରିମେଷେ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ବକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି
ଯେ ଡେଶାର ଯାବଜ୍ଞାୟ ପରିଷକ ନିଷାକ୍ରମାନ୍ତେ
ଓ ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ସ୍ଥାପିତ-
ଜାହାମ୍ବାର ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟଟିର ଶାୟକା

ବସ୍ତୁରେ ସତ୍ତ୍ଵବାନ୍ ହେବେ । କାରଣ ଏହା
ପୂର୍ବର ଶୋଚିବ ତରନ୍ତର ପୁନଃଦୂର
କରିବ ସକେହ ଜାହଁ ।

୧୭-୧୯-୭୮ } ବନ୍ଦିଙ୍କ ରହପଦିକା ପାଠକଳ

ମହାଶୟ

ତେଣାର ସାଥାରଣ ଅମଲଗ୍ରେଣୀ ଏବପ୍ରକାର
ରୂପର ପଦାର୍ଥ । ଏଠାରେ ସାଥାରଣ ଅନିଷ୍ଟିତ
ଲୋକଙ୍କର କିମ୍ବା ଏହି ଯେ ଅମଲାବ
କରେଣାର ସମ୍ଭବ । ସାହେବମାନେ ଅମଲଙ୍କର
କଣୀତୁତ । ଯାହା ଅମଲାବ କରନ୍ତି ସେହଜା
ହୃଥର । ଅମଲାବ ନାହିଁ ସାଥାରଣ ଲୋକଙ୍କ
ଏହି ପ୍ରକାର ଟେକ ଦେଖାଇବାକୁ ସିମ୍ପି କରନ୍ତି
ନାହିଁ । ଯେମାନେ ଆପଣାକୁ ବିଶେଷ ମର୍ଯ୍ୟା-
ଦାବକୁ ହୋଲି ଅରୁମାନ କରନ୍ତି । କମ୍ପିଦାର
ଗ୍ରେଣୀକି ସେମାନେ କେଉଁଠାକୁଥରୁ ଓ
ସାଥାରଣ ମାମଲାତଥାରଙ୍କୁ ଭୋରିଲାବାଟୁ ପ୍ରାୟ
ମରନ୍ତି । ଦେଖିଯୁ ଧାରମଙ୍କୁ ସୁଧା ବିଶେଷ
ଆସୁଧା ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର
ଜ୍ୟାମ୍ୟ ଉପାୟ ଓ ସମ୍ମାନପୂର୍ବକ ଅଧିମନଙ୍କରୁ
ସୁଧା ବହୁତ ଦରକାର ସାହିତୀ ହୃଥର ।

ଅମଲ୍ଲଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଶାଶକ ବିପ୍ରବାରେ ହେବା
ସେ ଶ୍ରୋର ଉତ୍ତର ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ କିମ୍ବା
ବାରେ ରହିଛ ହେବ ? ସେମାନଙ୍କ ଶାଥାରଣ
ଅଶିକ୍ଷିତଙ୍କ ବିବରେ ଅନୁଚିତ ଟେକ୍ପଣିଥ
ବିରୂପେ ଭାବିବ ? ଏହିପୁ ବିଷୟ ପରି
ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାକମଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିନିଷେଷ କରିବା
ଉଚିତ । ଯେଉଁ ପୁରୁଣା ଅମଲାବ ଅନ୍ତରୁ
ହେମାନଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସଗତ ଏ ଦୋଷମାତ୍ର
ପ୍ରସକିତ ହେବାର ନୁହର । ତଥାପି ପାଦିଷା
ଶାହେବ ସେଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅମଲ ଓ ମାନ-
ଲଜାରଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖିଥିଲେ
ତାହା ହେଲେ ଅମଲଙ୍କ କୁମମ ବିଷୟ ପରି-
ମାଣରେ ଜଣା ଦୋଇ ପାରେ । ଅମଲଙ୍କର
ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନର୍ଯ୍ୟାଦା ତାହା ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ହାକମମାନଙ୍କର ସମ୍ପ୍ରବାରେ ବୃଦ୍ଧାଳ୍ଦେବାର
ଉଚିତ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଗରେ ଗିର୍ଯ୍ୟାର ଭାଗ
ଦିନୀତ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଙ୍କର
ଯେଉଁ ଅନୁଭବ ଅନୁଭୂତି ଓ ଭାବୀ ସେମାନଙ୍କ
ଉପରେ ଅଛି ତାହା ସହିତ ଉଠିବ ନାହିଁ ।
ବରଦେବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମଲଙ୍କର ଏତାଦୃତ
ପ୍ରାଦୁର୍ବଳ ଜଣା ପଡ଼ିଥାଇ । ମଧ୍ୟ ସବୁ ସ୍ଵାନ୍ତ୍ୟ

ଅମଳ ନିୟମ୍ବରୁ କରିବା ସମୟରେ ଉତ୍ତରମ
ଶିକ୍ଷିତଙ୍କୁ ବାହିଁ ରଖନ୍ତି ଜାହା ହେଲେ
ଅମଳ ଗ୍ରେଣରେ ଉଚ୍ଚତ ସଟିପାରେ । ଜାହାକ
କର ବିଦ କେତେ ଦିନ ଉମେଦଖ୍ୟାତ କରିଥାଏ
ଏହା ବିଶ୍ୱର କର ଯେଉଁ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅମଳର ସମ୍ମାନ ହେଉଥିବେ ତେଜେ ଦିନ
ଏ ଗ୍ରେଣର ଉଚ୍ଚତ ବୃଦ୍ଧି ସେବ କାହାଁ ।
ଯେହେତୁ ସାଧାରଣ ଉମେଦଖ୍ୟାତମାନେ ପ୍ରାୟ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ମାହା ହେଉ ଅମଲ ଶ୍ରୋଷ ଗାସନ
ସବୁତୋଭାବେ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଯେ-
ମାନୁଙ୍କ ଜୁମ ବହୁଦୂର ସ୍ଵର୍ଗ କଣାଣି । ଚକ୍ରଜଳବା
ସାହେବ କୃତ ଡେବା ଉଚିତାବ ପାଠକଲେ
ଅମଲଙ୍କ ଦୌର୍ଗୁଣ୍ୟରେ ଡେବା ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରୟୋଗ ତାହା ବେଳେବିଦୂର ଜଣାଯାଏ ।
ଉପଧଂଜାରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହାତମାନେ ଏଥର
ଉଦ୍‌ଦିତ ବିଧାନ ସକାଗେ ଦୃଷ୍ଟିକ୍ଷେପ କରନ୍ତୁ ।

ମହାଶୟ

ଅଗଣକର ବିଜ୍ଞାନ ପଦିକାରେ ମୋହର
ତଳ ଲେଖିବ ବେଳେକ ଧାଉକୁ ସ୍ଥାନ ଦାନ
କଲେ ଅଜ୍ଞନ ସନ୍ଦର୍ଭ ଉଚିତ ।

ଗର୍ଜ ତା ୯ ରିମ୍ ଗଲିବାର ଦିନ ଥମେ
ଥୋବିଲେଖୁର ମହାଦେବଙ୍କ ମନ୍ଦିରଠାରୁ
ବାସିରିବ ଉତ୍ସବ (ପିଠା ଯାଦା) ଦେଖୁବାକୁ
ଯାଇଥିଲୁ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷପରି ଏ ବର୍ଷରେତେ
ଲୋକସଂଗ୍ରହ ବି ଗୋଲମାଳ ନ ଥିଲ ତଥାପି
ଯାଦା ବାର୍ଷିକୀ ଉତ୍ସବରୂପ ନିବାର ହୋଇଥାଏ
ବିହୁ ସେଠାରେ ଅଠଗଡ଼ ସତା ପାହେବଙ୍କର
ଉତ୍ତମ ବନ୍ଧୋବସ୍ତୁ ଦେଖି ଥମେ ବଡ଼ ବିହୁକୁ
ଲାଗିଲୁ ଯଥା ମନ୍ଦିରର ବେଳୀ ଉପରେ ପଠାଣ
ଉଚ୍ଚାଦ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିମାନେ ଯୋଗା ମା ।
ତୁମା ସେବ ସଜ୍ଜନେ ବୁଲୁ ଥିଲାକୁ ବିହୁ ମନ୍ଦିର
ର ସଦର ଦେଖୁଛ ବାଟେ ବେହ ହିନ
ଯୋଗା ବି ତୁମା ସେବ ପିବେ ନାହିଁ । ଏଥୁ
ସକାଗେ ଦ୍ୱାରିପାଳ ଉଚିଜଣ କଟକିଆ ତନ୍ମା
ଦେଲେ ତୁସି । ପାଠକେ ! ଯେତେବେଳେ
ମନ୍ଦିରର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଓ ବେଳୀ ଉପରେ
ରହିର ଜାତିମାନେ ବୁଲିଲେ ତେଜେବେଳେ
ବେଳି ଦୁଆର ମୁହିଁ ସକାଗେ ଯୋଗା ତୁମା
ଜାତିମାନେ କି ଦୋଷ ବଲେ କି ? । ଉତ୍ତ
ମନ୍ଦିରର ଉପର ଘର କୃତୀବସ୍ତାକୁ ଲାଗିଥିଲୁ
ଏହି ସକାଗେ ଜଣେ ମହାନ୍ତି କୁଳଶ୍ରୀ ଯକୁ

କରୁଥିଲୁଣ୍ଡନ୍ତି ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯେବେ ଅଠଶତ
ଶହା ସାବେବ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରନ୍ତେ ତେବେ
ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦିରଟି ଉତ୍ସମରୂପେ ମରମତ ହୋଇ
ଯାଥାନ୍ତା ଆହୁର ଦେଖ ସଜାମେ ଆମ୍ବେ
ଦେଶୀୟ ଧରମେକଳୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଥିଲୁ
ଯେ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦିରର ମରମତ ବିଷୟରେ
ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ ହନ୍ତୁଧରମର ପ୍ରଥାନ
ଚନ୍ଦ୍ର ରହିବ ନୋହିଲେ ହିନ୍ଦୁ ମୁନେ ଧରିଛନ୍ତା
ହୋଇ ସିବେ ।

ରବିବାର ଦିନ ଏଠାର ଗଡ଼ଗଡ଼ିଆ ମହା-
ଦେବଙ୍କଠାରେ ବାଲିଯାଧି ଅଜ୍ଞାନକୁ ବରସିର
ଉତ୍ତମ ସମାଗେହରେ ନିଷାହ ହୋଇଥାଏ
ଏହି ଯାଦା ସମୟରେ ଏଠାରେ ଲଣ୍ଠନ ଶୁଣି
ବ୍ରାହ୍ମ ଏବପିଣ୍ଡା ବାନ୍ଧ ତାହା ଉପରେ ଦେବ-
ଦାରୁ ଘର ଓ ରଙ୍ଗିନ ଲୁଗମାଳ ଠାଙ୍କି ବକ୍ର-
ବାକୁ ଅରମ୍ଭ ବରଥିଲେ ସେଥିର କାରଣ ବା-
ଲିଯାଧି ବନ୍ଦ କର, କାହିଁର ଏତେ ଧର୍ମଧାରୀ
ଗୋଲମାଳ ବିଶୁଅଛ ? ସାର ଧର୍ମ ଯେ ବ୍ରାହ୍ମ
ତାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କର ଦେଖ ସେଥିରେ କିନ୍ତୁ
ଗୋଲମାଳ କି କଷ୍ଟ ନାହିଁ କେବଳ ଆଶି ବନ୍ଦ-
କର ବିଷ ଥିବ । ଏ ମେଲାରେ ଯେ ଦେଶର,
ଜାତିର ଓ ବ୍ୟବସାୟର ଦେତେ ଉନ୍ନତ
ହେଉଥିଲି ଧନଙ୍କର ସେ ବଥା ମନେ ନାହିଁ ।
ଶିଖ ! ଏହାଙ୍କ ସଂକଳନେ ଯୋଗିବ ଉଚ୍ଛବିତ
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଦୁଇ ସହୋଦର ଅଭିଜନ
ବାହିବାକୁ ଅଛ ? ଯେ ଯାହାର ଧର୍ମ ସେ
ଉଦ୍‌ଦିଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଧର୍ମ
ଶୈଶବରେ ଧର୍ମ ଉପକଳେ ଧର୍ମକୁଡ଼ା ବଥା
ନେଇ ବହୁତ କରିବାର କି ଉଦ୍‌ଦିଲେବର
ଧର୍ମ ?

ଏଥେ ଉତ୍ତାରୁ ମନ୍ଦିରାର ଦିନ ଏଠା ହିନ୍ଦୋ-
ଦିବିହାରୀ କରିଛି ମନ୍ଦିରରେ ଗୁପ୍ତଯାତ୍ରା
କେତେବେ ସୁବଳଙ୍ଗହୀନ ଗାଉଣା ବାଜଣାରେ
ଓ ନାଚ ନର୍ତ୍ତନରେ ଉତ୍ତମ ଅତ୍ୟମର ସହିତ
ଶେଷ ହୋଇଥାଏ ଦିନୋଦ ବିହାରିଙ୍କ ପ୍ରତି
ବିଜାଳୀ ସୁବଳମାନଙ୍କର ଏତେ ଦୂର ସେହି
ବଜ ସୁଖର ବିଷୟ ।

୧୯୮୬୭୮ ୩ | ପା

ଅନ୍ୟ ଏକ ପତ୍ରପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯ ବାବୁ ଗୋପା-
ଳାଙ୍କଣ୍ଡ ଦରକ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଶ୍ରୀ କହୋବଦିବାରୁ ଜିରିଙ୍କ
ସାତା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠାହୃତ ହୋଇଥିବ ଏଥିମରି ସେ
ପ୍ରଶଂସିତ ବାବୁଙ୍କୁ ଧଳ୍ଯବାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକାଶକ

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀ ସୁକୁମାର ପାତ୍ରଙ୍କଳମଧ୍ୟିକା ସନ୍ନାଦକ
ମହାଶୟ ସମାପେତ

ପଞ୍ଚାଦିକ ମହାଶୟ !
ଆପଣଙ୍କ ଉତ୍ତଳ ବିଜ୍ଞାତ ପରିବାର ଅଧ୍ୟ-

କାଣ ପାଠକଙ୍କୁ ସୁଗୋଚର ଥିବ ଯେ ମିଳନ
ଇଂଗ୍ଲିଆ ବିଦ୍ୟାଲୟ ବହୁବର୍ଷବ୍ୟବ ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟଙ୍କ
ସାହୀୟ ଓ ଜୀମନାଥଙ୍କ ମିଶନେରମାନଙ୍କ
ତତ୍ତ୍ଵବିଧାରଣରେ ତଳ ଅସୁଧାର; ତତ୍ତ୍ଵ ବିଦ୍ୟା-
ଲ୍ୟରେ ଅସୁଧାର ଦର୍ଶକାଳକର ବିଦ୍ୟା-
ଧାରନର ସ୍ଥେତା ଥିଲା, ପୃତ୍ତମାଇନର ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ତି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷାଦାକ ହେଉ ଥିବାରୁ ନ୍ୟାକାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରତିବସ୍ତର ବାଲକମାନେ ବୃତ୍ତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଶ୍ରେଷ୍ଠତ୍ତି ଲାଭଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚଶୋଣୀୟ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟରେ
ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ପାଇ ଥିଲେ, କର୍ତ୍ତମାନ ମିଶନେର-
ମାନେ ତତ୍ତ୍ଵ ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟର ହାମ ମାତ୍ରକ ଭାବ
ବହିବାକୁ ଓ ଯତ୍ନବହିକୁ ଅର୍ଥବାହୀନ୍ୟ ବରୁ-
ଥିଲେ ତାହା ଦେବକୁ ଅଷ୍ଟମ ବୋଲି ସ୍ଥିତାର
କର ସ୍କୁଲ ଥୁଲେ ଥୁଲେ ମନ୍ଦିରରେ ମନ ବଳାଇବାରୁ
ଦେଇବ ଦେଶୀୟ ଉତ୍ସମେନାନେ ତତ୍ତ୍ଵ
ସ୍କୁଲକୁ କାଣ ନ କର ସାଥାରଣ ଉପକାର
କଳକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ରଖି କରିବା ମାନସରେ
ସହିତରେ ସ୍କୁଲ ଘର କେଇ ତଳାଇଛନ୍ତି, ପୁଣି
ମେହିଁ ଗୁରରେ ସ୍କୁଲକୁ ସ୍କୁଲ ହେଉ ଥିଲ ହେବ
ପୃଷ୍ଠକୁ ନେଇ ମିଶନେରମାନେ ସ୍କୁଲ ବରିବା
ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନ ହେଇ ଅବରୁଦ୍ଧ କରିବେବାରୁ
ନୁହନ ମାନେଜିଂ ବିନିଟିର ପରେଷକାରୀ
ମେମ୍ରିମାନେ କିଛି ହରବର ହୋଇ ଥିଲେ,
କାରଣ ମୋକେ ବଥାରେ କହନ୍ତି “ ଯାହାକର
ଜାହିଁ ମୋରେ, ବଜାଣଣିବ ତତ୍ତ୍ଵନେଲୁ
ମାପାମାପ ପାଇ ” ଏ ଘରା ସେହିପର
ହୋଇଥିଲ, ଅର୍ଥାତ୍ ଘୋରବରଷା କାଳରେ
ସ୍କୁଲ ବାଲକଙ୍କ ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିଦେ-
ଦେଲେ, ଏହା ଶୁଣି ପରିଦର୍ଶକ ମଧ୍ୟ ବିଷାଦିଲ
ହେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଶୁଣିଲୁଁ ଯେ “ କେ ଗୁଜର
ଜାବେଗା ” ପର ସବୁ ଏକପ୍ରବାର ବିପୃତହାଳ
ପାଇଁ ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ସ୍କୁଲ ଶୁଳକର ବରୁଛନ୍ତି
(ଯେମନ୍ତ ବହନ୍ତି କି “ ଶକରଗର ଶୁଳଗୁଣ
ଦିଯା ଦୁଷ୍ଟତ ଦିଯା ମଇଦାକାର ”) ଏ ଯାହା ହେଉ
ମହାତ୍ମା ଧର୍ମଯୋଗୀ ପରେଷକାରୀ (ନାମଧେଯ)
ମହୋଦୟମାନଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵରେ କେମନ୍ତ କର
(ଦେଖ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ଏ ଶ୍ରକାର ଅର୍ଥମର୍ଦ୍ଦ
ମଙ୍ଗଳ ଥୁବାରୁ) ଏ କବ ଉପର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ ତାହା
ପରିଦର୍ଶକ ଅନେକ ଅନେକଣ ବଲେହେଁ କିଛି
ସାରାର୍ଥ ନ୍ତଳ କାରଣ ପାଇ ନାହାନ୍ତି, ଏହା
କେବଳ ସକଳାନ୍ତର୍ଯ୍ୟମଙ୍କୁ ଗୋଚର ଏଥିରେ
ଯେହିଁ ପରେଷକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସ୍କୁଲଗୁଡ଼ି
ହେଉ କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମହିଳା
ଶବ୍ଦକୁ ଧନ୍ୟ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ସମ୍ବାଦକ ମହାଶୟ, ଉପରେତୁ ସ୍ଥଳର
କୁଳନ ମାଜେଳି କମେଟୀର ମେମରମାନେ
ବିଧିଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି।

ବିଦ୍ୟାଶିକ୍ଷା ପକ୍ଷରେ ଅନେକ ଅସୁବିଧାବ୍ୟୁ
ଘଟିବାର ସମ୍ବାଦନା କର ସୁବ୍ରତପୂର୍ବକ ବହୁ
ବାଧା ଫିରେଥ ଘଟିଲେହେ ଅଗେଷ ଯତ୍ନ ଓ
ପରିଶ୍ରମ ପୁଣି ମାନ୍ୟମାନ୍ ଜଳଶ୍ଵରନ୍ଧେବ୍ରତ-
ରଙ୍ଗ ଉତ୍ସମ ସାହାୟ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ସୁଦ-
ବତ୍ର ସଜ୍ଜବାବପ୍ରାର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ୍
ଉତ୍କୁ ସୁଲ ମୃତ୍ୟୁକହାନ୍ତି ନୁହନ ଚାମଥର
ଉଠି ମସ୍ତକୋତ୍ତଳନ କର ନିଜର ବାସପ୍ରାନ୍ତ
ନ ଥିବା ଦେଖି ଦେଖାଯୁ ବାଳକ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ
ଆଗ୍ରମ୍ ନେଇ ଉତ୍ତରିଥ ସ୍ଵରୂପେ ଅବସ୍ଥିତ
କର ବିଶେଷ ଭାବନା ସ୍ଵରୂପେ ଆଗ୍ରମ୍ କରିବା
କରି ବିଶେଷ ଭାବନା ସ୍ଵରୂପେ ଆଗ୍ରମ୍ କରିବା
ମାନେକୁ ବନିଶୀର ମେମୁରମାନେ ପୁରୋଗ୍ରୟ
ଧର୍ମଦୋଷବାନଙ୍କ ସୁଲଧୂପ କର ସ୍ଵାକଳୁ
ଜଞ୍ଜଦେବା ବାର୍ତ୍ତା ପାଇ ମାଧ୍ୟକେ ବ୍ୟାଗ୍ରମମେ-
ଖରୁ ଶ୍ରୀଏ କମେ ପାଇବାଥାରୁ ଏ ସ୍ଵାକଳ
ପ୍ରଥାକ ବଣ୍ଡେଲ ନହୋଦୟଙ୍କ କିମନ୍ତରେ
ଆବେଦନ କରନ୍ତେ ଉତ୍କୁ ମହାପାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥିତ
ଦୂମଶ୍ରୀକୁ ସ୍ଵରକ୍ଷରେ ସଂଦର୍ଭନକରି ଦୟା ଓ
ସଦ୍ବିଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ସୁଲଭାର୍ଯ୍ୟ କିମନ୍ତେ ଦାନ
କରିବାକୁ ଅଜ୍ଞାକାର କର ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ
ଅନୁଷ୍ଠାତ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ବଣ୍ଡେଲ
ନହୋଦୟ ସ୍ଵାକଳନ କରିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇ
ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅନୁଷ୍ଠାତ କରିଛନ୍ତି ତେତେ-
ବେଳେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାଧ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନେ ଯେ
ସମ୍ମତ ହେବେ ଏମନ୍ତ ସମ୍ମତ ଭରଷା କନ୍ତୁ କୁ
ଯାହା ହେଉ, ଶକ୍ତିକ ସବୁ କଷ୍ଟଯୁ ସବୁ ମଜଳ-
ଦାତା କରିଯାଗନ୍ତ କୃପାରୁ ଉତ୍ତମ ହେବାର
ଶଶିଲଂ୍କ, ମାଧ୍ୟକର୍ତ୍ତାମାନେ ଯେ
କି ହେବ, ତହୁଁରେ ବିଦ୍ୟାମନନ୍ଦାରୁ ଶର୍ମିଣି
ହେଲେ ସବୁ ଭଲ ହେବ, ଶଶିଲଂ୍କ ଯେ ବିଦ୍ୟା
ମନ୍ଦର ଶର୍ମିଣାର୍ଥେ ଅର୍ଥ ସଂକଳନ କାନ୍ଦାରଧା-
ଦ୍ୟାତ୍ମକ ଲାଗିଥାଏ, ଶର୍ମିଣିରେ ଉତ୍ତଳର
ତରୁଦୀଗରୁଦେଇହିତେଷୀ ବିଦ୍ୟାମନଶର୍ମିଣିପରେଷ-
ବାଣୀ ମହାତ୍ମାବର୍ଗଙ୍କ ନିର୍ଭକୁ କିବେଦନ ପଦ-
ମାନ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଛି, ପରିଦର୍ଶକ ନମ୍ବ
ଏବଂ ସଂକଳ ଯେ, ଯେଉଁ ପରେଷବାଣୀ
ଦେଇର ମଜଳଦାତା ବର୍ଗକୁ କିବେଦନ କର
ଯାଇଛି ଓ ସିବ ସେମାନେ ସଜ୍ଜନ ତତ୍ତ୍ଵରେ
ବିଜ୍ଞାନ ଅର୍ଥ ଦାତା କର ବିଦ୍ୟାମନନ୍ଦାରୁ ଶର୍ମିଣି
ପକ୍ଷରେ ସାହାୟ୍ୟକରେ ଦୃଢ଼ଶ୍ଵରବାନବିମାନଙ୍କର
ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀର ସବୁ ଅଗ୍ରବ ଦୂର ହୋଇ ସିବ
କିମନ୍ତକୁ । ଲାଗୁ ।

ଭା ୫ ରିଗ ନବେମ୍ବର } କୁର୍ଯ୍ୟତିଳ୍ପ
ସନ୍ଦର୍ଭ ମେଲ୍ଲା } ପରଦିନାକ ।

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପ୍ରାଚୀନତା

ତା ୩୦ ଇକ ମାହେ ନବେଳର ସଂଖ୍ୟା ୧୦୭୮ ମସି

ੴ ੪੭ ਲਖ।

ଲକ୍ଷ୍ମନ ରୁ ଜାରତାକ ଯୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଥେବ-
ଅଛି ଯେ ଅଞ୍ଚଳାନୟାନ ସହିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେବା
ହେବୁ ଶ୍ରାମକୁ ମହାଶ୍ଵାଙ୍କ ମହିମାନେ ପାଇଁ
ମେଘର ବିଶେଷ ଅସୁବେଶକ ହେବାର ପ୍ରିୟ
କରିଅଛନ୍ତି ଆପନ୍ତି ଦିନମୁକ୍ତ ମାତ୍ର ଜାଗିନ୍ଦରେ
ପରା ବସିବା କାରଣ ପାଇଁ ମେଘର ସର୍ବମା-
ନଙ୍କ ସମନ ହୋଇଅଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ରକରେ
ଲକ୍ଷ୍ମିକ ପାହେବ ଯେଉଁ ଘୋଷଣାପଥ
ପ୍ରକର କରିଅଛନ୍ତି ମାତ୍ରମେ ସମ୍ବାଦପଥ ତାହା
ଅନ୍ତମେ ଦିନ କରିଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଘୋ-
ଷଣାପଥର ଭୁବ ଓ ରତ୍ନା ଚମକାର ହୋଇ-
ଅଛି ।

x ଲେଉଠା ଦେଗରେ ଠାକୁରଣୀ ଅବତରନ୍ତି
ଆଜ୍ଞା ନେବାର ଶତ ବହୁକାଳରୁ ଦେଖାଯାଇ
ଅଛି ମାତ୍ର କୁରବେଗରେ ଏହି ପ୍ରଥମକରି
ଲେଉଠାର ଦେବେ ଦେଖା କି ଧୂଳ ସଙ୍କୁଚି
ଏ ନମରରେ ବିଶ୍ଵର ଲେନ କୁରବେଗରେ
ପୀତି ଅଛନ୍ତି ଓ କେହିଁ ଏଥରେ ପ୍ରାଣ
ହସରକେଣେଣି । ଏ ସୁଧ୍ୟାଗମ ଦେଖି ଠାକୁରଣୀ
ଜଣେ ଘୁରୁଷ କାନ୍ତରେ ନିରି ବେଗିଲୁ ବର
ଦେଇ ବୁଲୁଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବେନାନେ ଏକଦିନ
ତାହାଙ୍କ ଦର୍ଶନ ଘାଇଥିଲୁ । ତାହାଙ୍କ ସବା
ବାଟର ଦୁଇପାଇର ବେଗିନାନେ ଅଛି ଉଚ୍ଚି
କୁବରେ ତାହାଙ୍କ ଗୋଡ଼ତଳେ ପତ୍ରଥିଲେ ଓ
ସେ ବେଗିଲୁ ଦେହରେ ଝାତୁ ବୁଲଇ ବେଗ

ହୁଏ ଦେଇ କାହାକୁ ମହାତ୍ମାପଦ କାହାକୁ
ବେଳସଦ ପିଣ୍ଡାର ଜୀବାର ଆଜ୍ଞା ଦେଇ
ଯାଉଥିଲେ । ସେବିନାନେ ଏହି ଉଗ୍ରମରେ
ନିର୍ଭର କର ତାକୁର ଓ ଦେବଙ୍କ ପଚାରୁ
କାହାକୁ ବିମ୍ବ ଫରବି ତହିୟାଳୁଷ୍ଠା ସୁଧା ଯାଉ
କାହାର କି ଉତ୍ସବର କଳସଂପାର ।

ଏ ଜଗର ବକ୍ତ୍ବିଜାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ
ଶୁଣ ମୋହଦମା ହୋଇଥାଏଛି । ଗର ସପ୍ତାହରେ
ଏହା ପ୍ରକାଳ ପାଇଲା । କଣେ ଦିନଶୀ ଲୁଗା-
ବେପାଇ ଏକଜଣ ଘରେ ବିଷା କର ଲୁଗା
କିନ୍ତୁ ଥିଲା । ତାହା ବିଷାଦ୍ୱାରରେ କୁଳୁଗ ପଡ଼ି
ଥିବାରୁ ଲେବେ ମନେକଲେ ଯେ ସେ କୌଣସି
ଦୂରସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଲୁଗା ଦିନ୍ଦୟ କର ଯାଇଥାଏ ।
ବିନ୍ଦୁ ଘର ମୟକୁ ପରଗନ ଚାହାଇଲା । ପୁଲୁଷ
ଉଠିର ଫଳାନ ପାଇ ଘର ଫିରାଇ ଦେଖିଲେ
ଯେ ସେ ଲୋକକୁ ବେହି ମାରିପକାଇ ଦ୍ୱାରରେ
କୁଳୁଗ ଦେଇ ନାହିଁ ଯାଇଥାଏ । ତାହା ଦେଖି-
ରେ ପାଞ୍ଚଶ୍ଵାନରେ ଏକ ମୋଟା ଅସ୍ତ୍ର ଯଥା
କୁରାଣୀ ଉତ୍ସାଦ ଅସ୍ତ୍ରଦ୍ୱାରା ଆପାତ କୋଇଥି-
ବାର ତାକୁର ଘାର୍ଜିତିତ ଦେଲେ । ପୁଲୁଷ
ଘର ଉଛାନ କର ଏକଜଣ ପିଣ୍ଡୋଳ ପାଇଲେ
ସେ ପିଣ୍ଡୋଳର ମାଲିକର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେବା
ରେ ତାହା ଏକ ସିପାହିର ଥିବାର ପ୍ରକାଶ
ହେଲା ଓ ସେ ସିପାହିର ଘର ଉଛାପ ବରିବା
ରେ ଖଣ୍ଡେ ଧାରିଥାପାଇୟାଗଲା ସେ ପାରିବାମେ

ମଧ୍ୟସଲପାଇ ତାକମାସୁଳ ଟେଣ୍ଡ
ରକୁପର କି ତନ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଗଲା । ଅଜ୍ୟାନ୍ୟ
ଉଦାରଙ୍ଗୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ଏହୁ ସିଥାରୁ ଏବଂ
ଅପର ତିବ ଗୁରୁଜଣ ସିଥାରୁ ନିଲ ଘଟଜା ଶକ୍ତି-
ରେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ବଦାକୁ ଆସେ ତାହା ସଜରେ
ମଦ୍ୟପାନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ ସଞ୍ଜବେଳେ
ସଙ୍ଗେ ଦେଇ ନବ ବିଶବାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥିଲେ ।
ଏହିପର କେତେବେ ପ୍ରମାଣ ପାଇ ପୁଲାର ଗୁରୁ-
ଜଣ ସିଥାରୁକୁ ଗଲାଣ ବରିଅଛି ଏବଂ ବେମାଳେ
ହାଜରରେ ଅଛନ୍ତି । ଏ ନଗରରେ ଗତ ଦୁଇ
ଦିନ ବର୍ଷରେ କେତେବେଳେ ଗୁପ୍ତ ଜୀବ ହୋଇ
ଅଛି କିନ୍ତୁ କୌଣସିଥିରେ ପୁଲାର କୃତବାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି । ଜୀବ କରିବାବାଲମାନେ ଅଛି
ସତର୍କ ସହତ ଆପଣା ଅଭିଷ୍ଠ ସାଧନ କର
ନିର୍ମାଣରେ ବିଶିଷ୍ଟାକ୍ଷରି । ସମ୍ପ୍ରତି ଏକିଲକୁ
ନୂତନ ଛାନ୍ତିକ୍ରିୟା ସୁପରିଶ୍ରେଣୀ ଅସିଥାକ୍ଷରି
ସହରର ଇନ୍ଦ୍ରିୟକ୍ରିୟା ଏବଂ ଯେଉଁ ବଜାର-
ରେ ଜୀବ ହୋଇଅଛି ସେଠାର ହେଉବିବିଦ୍ୟ-
ବିଲ ମଧ୍ୟ ନୂତନ ଏବଂ ସମସ୍ତେ ଯୋଗ୍ୟକେବଳ
ଥିବାର ସରକାର କାଗଜପଦତ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଯେବେ
ଏମାନଙ୍କୁ ଏ ଜୀବ ମୋକ୍ଷଦିମାଟା ବିଲ ସିବ
ତେବେ ବିତ୍ତ ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ ହେବ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏକାନ୍ତ ଭରଷା ଦର୍ଶ ଯେ ଏ ଜୀବ
ମୋକ୍ଷଦିମାର ଆସମିମାନଙ୍କୁ ଦଶ୍ରେ ପଦ୍ମଶାର
ପଦ୍ମାଶ ଆପଣା ମର୍ଯ୍ୟାଦା ରକ୍ଷା କରିବେ ।

{ ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକମଲ୍ୟ ଟେଙ୍କା
ବର୍ଷାନ୍ତେମୁଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଧକୁ ଟେଙ୍କା
ମଧ୍ୟସଂପର୍କମାଲୀଙ୍କ ଡାକମାଲୀଙ୍କ ଟେଙ୍କା

۱۵۹

ଏକ ପ୍ରତ୍ୟୁଷକାରୀ ପୁସ୍ତକରୁ ଅଗର ଶ୍ରଦ୍ଧାକାର କୌଣସି ବିଷୟରେ ଅଗଣୀ ପୁସ୍ତକରେ ରଖି ଥାରେ ବି ନା ଏକଥା ଯେତି ବନ୍ଦ ଗୁଣ-
ଲେଳ ଲାଗିଥିଲା । ତର୍ଜୁର ବିବରଣ ଏହି ଯେ
ଏଠା ବିଲେଜର ହେଡ଼ମାଞ୍ଚର ବାବୁ କ୍ଷିରେବ
ଚନ୍ଦ୍ର ଶୟ ଗୋଧୁଳୀ ଏବନ୍ତୁ ଉବଳବର୍ଷର
ଲାଭାସ ବିଜଳା ଭ୍ରାଷ୍ଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ
ଏବର୍ଷ ତର୍ଜୁର ଏକପରିତ ନିଜଳ ଅନୁବାଦ
ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଅନୁବାଦତ ପୁସ୍ତକ ବାହାରବା
ପୂର୍ବ ବାଲେସ୍ଟର ନଗିଲାପୁଲର ଲାଖେ ଶିଖକ
ବାବୁ ଶିବବାବପୃଶ ନାୟକ ଏବନ୍ତୁ ଉବଳ-
ବର୍ଷର ଲାଭାସ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳଭାଷାରେ ପ୍ରତିର କଲେ
କ୍ଷିରେବବାବୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ଶିବବାବୁଙ୍କର
ଲାଭାସରେ ବେତେବେ କଥା ଲୋଖାଥିଲୁ ଯେ
ତାହା ତାହାଙ୍କ ଲାଭାସ ସଙ୍ଗେ ମେଳ ଆସ-
ଅଛି । ଏହୀରେ ମେ କି ଏଣ୍ଟ ଲାନ୍ଧିଷ୍ଟେକ୍ଟରଙ୍କ
ନିଜରେ ଶୁଭାର କଲେ କି ଶିବବାବୁ ତାହାଙ୍କ
ପୁସ୍ତକ କେତେକ ବିଷୟ ରେଖନ୍ତର ମେଇ
ମାତ୍ରରୁହି ଦାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁଣ୍ଣ ଅରବି
ବାହାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସୂଚରେ ପାଠର ହେବାର
ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେ । ଜୀବାଜନ୍ମଷ୍ଟେକ୍ଟର ଉଭୟ
ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଡକାଇ ଏକ ପ୍ରକାର ମୀମାଂସା କର
ଦେଲେ ଓ ଶିବବାବୁ କ୍ଷିରେବ ବାବୁଙ୍କଠାରୁ
ପକ୍ଷ ହିଲେ ମେଇ ଏବାସକାଶକୁ ଲାଭ କଲେ ।
ଅଗଣୀ ମଧ୍ୟରେ କଥା ଭଜି ଗଲା ସୁଖର
ବିଷୟ ଅଟଇ ମାତ୍ର ଶିବବାବୁ ପ୍ରକୃତରେ ଦୋଷ
କି ନା ଏ ବିଷୟରେ ଅମୂଳନଙ୍କର ସମେହ
ବହଳ । ଆମ୍ବେମାନେ ବିବେଚନା କରୁ ବି
ଯେଷୁକେ ଶିବବାବୁ ଅଗଣୀ ପୁସ୍ତକର ଦ୍ୱାରା
କାରେ ଲେଖି ଥାଇଲୁ କି ନାହା ପୁସ୍ତକରୁ
ବିଷୟ ସଂକଳନ କରି ତାହା ପ୍ରସ୍ତର କରିଥା
ଦ୍ୱାରା ସେ ସୁଲେ କ୍ଷିରେବ ବାବୁଙ୍କ ପୁସ୍ତକରୁ
ଦ୍ୱାରା କେଉ ଥିଲେ ବିପରୀ ତାହା ମାତ୍ରରୁହ
ଦାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ ? କ୍ଷିରେବ ବାବୁଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଉପରେ
ଯେବେ ଶିବବାବୁ ଅଥବା ନିର୍ଜର କଲେ
ତେବେ ତାହା କ୍ଷିରେବ ବାବୁଙ୍କର ଗୋରବର
ବିଷୟ ସେ ଯାହା ହେଥିରେ ପଦ୍ଧତି ନ ହୋଇ
ସାମାଜିକ ପ୍ରତ୍ୟାକାର ଲେଖିଲେ ଏକଥାଙ୍କ
ସୁନ୍ଦର ଦଶିର ତାହା । ଶିବବାବୁଙ୍କ ଦାର୍ଯ୍ୟ
ସବ୍ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଲାଗାଇ ଦେଇ ଦୁଇ ହୋଇ
କଷି ଥିଲେ ମହିତ ପ୍ରତ୍ୟାକାର ଲଭ ହୋଇ
ଆନ୍ତା ।

କାବ୍ୟଳ ସୁଦି

ପରିଶେଷରେ ବାବୁର ସୃଜ ଅରମ୍ଭ ହେଲା
ତଳିମାର ତା ୧୦ ତାରଙ୍ଗରେ ଅମିରକର
ତତ୍ତ୍ଵ ପଞ୍ଚଶିଳବକଥା ଥିଲା କିନ୍ତୁ ବିଛି ଉତ୍ତର
ଅସିଲ ନାହିଁ । ବରଂ ଆମୁଗବର୍ଣ୍ଣମେଘାକ
ତାବରଣୀକୁ ଅମିର ଅଗ୍ରାନ୍ତ କରିବାରୁ ତାହା
ତାବରେ ଫେର ଆଦିଲ ସୁତ୍ତମୁଁ ମହାମାନଙ୍କ
ଗବର୍ଣ୍ଣରକ୍ଷେତ୍ରରଲାଭକ ଆପଣା ପରିବହକ
ପହଞ୍ଚ ପରମର୍ଗବର ସେଇୟ ଅଗ୍ରଗର ହେବାର
ଅଞ୍ଜି ଦେଲେ । ତା ୧୧ ରଙ୍ଗରେ ମହାମନ୍ଦ
ଗବର୍ଣ୍ଣରକ୍ଷେତ୍ରରଲାଭ ଯୋଷଣାପଦ ବାହାରିଲା
ଉଠି ଯୋଷାପଦ ବାବୁର ଅମିର ମେରାଥିଲା
ଖାନ ଓ ତାହାଙ୍କର ମନସ୍ତ ସରଦାର ଓ ପ୍ରତା ଓ
ମନସ୍ତ ଆପଣାନ୍ତାକୁ ବାହିଙ୍କ ନାମରେ ଇଂରୀ
ଜୀ ପାରିବ ଓ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବାହାର ଆହୁ
ତିର୍ହିର ଶାରମର୍ମ ଏହି ଯେ ଇଂଗକରବର୍ଣ୍ଣମେଘ
ତାର ଅମିର ନାକାପ୍ରକାର ଉପକାର ଓ ମା-
ହାୟ ଲାଭକର ତଥାର ଆଗଣା ବରତ୍ତର
ଅନୁରକ୍ତ ଓ ବାହ୍ୟକ ଲଳକ୍ଷି କରିବାକୁ ମନ୍ତ୍ରମ
ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଇଂରୀ
କିନ୍ତୁ ଅନେକଥର ପ୍ରକାଶରେ ହତ ଦର ଏବଂ
ତାହାଙ୍କର ଅଶୁଭ ଚିନ୍ତା କର ପରିଶେଷରେ
ଧୃତିରୂପ ଅପନାନ କର ଅଛିନ୍ତି । ତଥାତ
ଇଂଗକରବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଆପଣାନ୍ତାକୁ ବନ୍ଦତା
ଲୋକ ଅଛିନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣାନ୍ତାକୁ ଓ ତହିଁ-
ର ବକ୍ତାର ସ୍ଥାନୀନା ରକ୍ଷାକରିବାକୁ ସଂଦା
ର୍କମନା କରିନ୍ତି । ମାତ୍ର ଇଂଗକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘର
ବନ୍ଦତାକର ସହି ଶୁଣି ଅନ୍ତର ଭ୍ରମରେ
ଦୂରଳତା ଜୀବିକର ଇତ୍ତାପ୍ରଦବ ଦ୍ୟୁମ୍ୟଦ କୋ-
ପର ପାଦ ହୋଇ ଅଛିନ୍ତି । ଆପଣାନ୍ତାକର
ସରଦାର ଓ ଲୋକଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଇଂଗକରବର୍ଣ୍ଣ
ମେଘର ବିଶ୍ଵି କିମ୍ବା ନାହିଁ ଦିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ
କରିବାକୁ ଇହା ନାହିଁ । ଅନେକକର ବର୍ତ୍ତମା
ନର କାର୍ଯ୍ୟ ସକାରେ ମେମାନେ ଧ୍ୟାନର
ନୃତ୍ୟ ଏବଂ ଯେମନ୍ତ ମେମାନେ କୌଣସି
ଅପରିବ୍ରଥ କର ନାହାନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ-
କର ଇହାଯେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନଜାରୁ ମାନ୍ୟ
କରିବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଇହାପରିବର ସେମାନଙ୍କର
ଅନ୍ତର ଅଥବା ସେମାନଙ୍କ ହିତପୁରେ ଦୟୁଷେ-
ପଣ କରିବେ ନାହିଁ ଦିମ୍ବା ଅନ୍ୟକୋଣସି କମତା
ପର ବ୍ୟକ୍ତି ଆପଣାନ୍ତାକୁ ଅନୁରକ୍ତ କରି
ପୃଷ୍ଠରେ ଦୟୁଷେପଣ କରିବାକୁ ଦେବେ ନାହିଁ ।
ଧରିଲୁ କରିବିଦ୍ୱାରକ ସହିତ ଅନ୍ତରକର ଯେ

ମରୁବ ଥିଲ ଜାହାକୁ ଗଥୁଗରେ ପରବର୍ତ୍ତନ
କରିବାର ପାଦ୍ମେଷ ସମ୍ମୁଖୀଯ ଅନ୍ତରକ
ଦୂଷରେ ରହିଅଛୁ । ରବ

ଉପରକ୍ଷିତ ଦୋଷଣୀ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରାଚୀକା-
ଳରେ ଉପକର ହେଲା ଅଗ୍ରପର ହେଲେ ଓ
କ୍ଷେତ୍ରର ଦେଶୀୟ ରେତମେଣୁ ମଞ୍ଚରୁ ଏକଦିନ
ଥିଲା ନଗରର ଗରମାଇଲ ଉତ୍ତରରେ ଜନ୍ମାଯାଇ
ହୋଇ ବାଧୀୟାଜୀ ବିଜ୍ଞା ଉପରେ ଚିତ୍ରାଇ
ବଲେ ଓ ନ ୧୦ ମୂରିଛେବାର ପଲୁଟନ କୁରମ
ନଦୀ ପାଇଁ ହୋଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ଜଗିରହୁଲେ !
ବିଜ୍ଞାରେ ଗୃହୁପରକ୍ଷର ଲ ୧୦୦ ଏ ଥୁଲେ
ସେମାନେ ବଢ଼ିରେ ଉଚିତର ହୋଇ ଫଳାଇ-
ବାର ଜଣାଯାଏ ଖାରଣ ସେମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ
ଓ ଗରମଣାହା ଏବଂ ତନୋଟି ପିଲ ଦେଖା ମଞ୍ଚ-
ରେ ପାଥୀଗଲା । ନ ୨୫ ମୂରି ଦେଶୀୟ ପଦା-
ବିକ ଦେଖା ମଞ୍ଚରେ ଅବାଧ କୁଣ୍ଡେ ପଦ୍ମହୃଦୟ ଉଠକା
ଜାନା ଶାର ଅରମ ବଲେ ।

ତା ୨୯ ରଜରେ ଏକଦଳ ଅଗ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ସେଇଥି
ଆମୋଦିଶବାମ କିଛାକୁ ବିନା ସୁବିରେ ହସ୍ତଗତ
କଲେ । ଧେଷୁଆରର ପଲ୍ଲତଙ୍କରୁ ଦେଇ ଜେହାର-
କ ବ୍ୟାହନ ଏକାବେଳେକେ ଘାଁଆତକୁ ଅଗ୍ରବର
ହେଲେ ଓ ବିନା ବାଧାରେ ଗାତ୍ରେ ପଢ଼ିଲା
ଉପରକର ଅସ୍ଵକାର କର ଦେଖିଲେ ଯେ ଆଜି-
ମହିଦିରେ ଅମ୍ବରଙ୍ଗ ସେନା ସବଳରେ ରହ-
ଅବହୁ । ଶତରୂ ମନ ଅସ୍ତ୍ରେ କରିବା କାରଣ
କେତେ ସିଂହି ଏଣେ ତେଣେ ଲଗାଇ ଦେଇ
ଆଜମହିଦି ଉପରେ ଫୋଗାବୁର ବୃଦ୍ଧି କଲେ
ଏବଂ ଆଉ ପଲ୍ଲତଙ୍କ ପତ୍ରକାବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତମରା
କରିବାରେ ବିଳମ୍ବ କଲେ । ସେଇଥ ପତ୍ରକାବା
ଡରାରୁ ଦନ୍ତ ସ ୧ ଢାଠାରୁ ଅଯମ୍ବନ୍ତ ଦଶଶା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଇ ସୁଚି ଦେଇ । ସ ୪ ଢା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେନରିଲା ଅଗଳମୂର୍ତ୍ତି ତୁମ୍ଭୟ ପଲ୍ଲତଙ୍କ
ଦେଇଅନ୍ତମରାବର ତୋପଗ୍ରେହୀର କିରଟବର୍ତ୍ତୀ
ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଆଫଗାନ ତୋପ ବରୁ ବନ୍ଦ କର
ଦେଇ । ଆଜମହିଦି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ରଂଗର
ଦେଇ ରାହରେ ପଥମ ଦେଇ ଥିଲେ ଏବଂ କୃଦି
ମଞ୍ଚରେ ଗଢ଼ୁଷ୍ଟ ତୋପ ତେବୁ ଉତ୍ତାଦ ରାମାନ
ପହଞ୍ଚ ଅଳମହିଦି ପରିଷାଗ କର ପଲାଇ
ଦେଇ । ନ ୨୨ ମୂର ଦେଇଥୁ ସଦାତକର ମେ-
ଜର ବର୍ତ୍ତ ଓ ବସାର ପିତ୍ତକରିତ ମନ ପଢ଼ି
ଦେ ଏବଂ ନ ୧୫ ମୂର ଶିଖପଲ୍ଲତଙ୍କର ବସାର
ମାବିଲନ ଅବାର ପାଇଲେ । ସରସୁତା ପ୍ରାୟ
୩୦ । ୪୦ କିମ୍ବ ହତ ଓ ଆହୁତି ହେଲେ ।

ତା ୨୨ ରିଜ ବହିରେ ଛଂଗଳ ସେବା
 ଆଲମପଦିରେ ଅବସ୍ଥିତ କଥା ତା ୨୩ ରିଜ
 ନକାଳେ ଲୁଣ୍ଡାଙ୍ଗାକୁ ଚଢାଇ କଲେ । ଦୁଃଖୀ
 ପଳଟନ୍ତର କେନରଳ ପୁଠରଙ୍ଗ ଅଧିକରେ
 ଆଲମପଦିର ବାଟ ଜଗି ଥିଲେ ଏକ ଅଳେକ
 ଲେବକୁ ବହା କଲେ ।

କନ୍ଦରୁ ବାଟେ ସୁଖ ହଲିରୁ ମୁଦିଥ ପାଧୀ-
ଯାଇଅଛି ଯେ ॥ ଗୋଟିଏ ତୋପ ଉଚ୍ଚବଜଳକ
ହସୁଗତ କୋଇଅଛି ଏବ ଅଟିରକର ଅୟ-
ଚାଂଗ ସେନ୍ଧୁ ତଣେ କେନରଲ ଓ ବେତେ
ଏବ ର୍ଦ୍ଦିଲ ହିତ କୁଣ୍ଡ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ତୁମ୍ଭର ଲିପିତ ମନେ ଆମୂଳାଙ୍କ ବସ୍ତି-
ମେଘ ତଥା ଦିନରେ ଛିନ୍ନା କିଛି ଅସକାର
କଲେ ହୁଏ ଅମିରଙ୍କ ସେନା କେଉଁଠାରେ
ଚିନ୍ହା ସୁହ ଓ କେଉଁଠାରେ କିଞ୍ଚିନ୍ଦ୍ରିୟକ କରି
ପଳାଇଲେ । ଏଥରୁ ଅମିରଙ୍କର ବୌଗଳ ବୃଣ୍ଣା-
ଯାଉ ନାହିଁ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏତେବଳ୍ବ ବୁଆଛି
ମେ ଯେ ଆଦୋ ସୁହ ସକାଗେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ
ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ କରିବାକଠିନ ଅଟ୍ଟଇ ।
ଅନେକ ଲୋକର ବିର୍ଦ୍ଦିଷ ଏହି ଯେ ଅମିର
ଇଂରାଜ ସେନାକୁ ଦିନେ ଆଶା ଦାଉକୁ
ଖାଣି ନେଇ ଯାଉଥିଲା । ସୁଧା ଖାଇରେ
ଦୋରତର ରଣ କରିବେ । ବିନ୍ଦୁ ତୋପ ଓ
ସାମାନ୍ୟ ହିତ ପଳାଇବା ସଙ୍ଗେ ଏ କଥାର ମେଲ
ହେଉ ହାହିଁ । ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଅମିର ବୁଝି-
ଆର ଗାହାୟ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଗର୍ଭ କରି ଏହେ
ଆଶ୍ଵା ବାହି ଥିଲେ । ଏତେ ଦେଲେ ବୁଝିଥାକୁ
ଚାହିଁ ବସି ଆଶା ପ୍ରବନ୍ଧ ଦବରିଥିଲା । ଯାହା
ହେଉ ବିଲାତର ଏକ ସମ୍ବାଦରୁ ବିଶାୟାବ ଯେ
ଆମୂଳାଙ୍କ ବିବର୍ଣ୍ଣମେଘ ଗାଇବର ଓ କୁମାର
ଉପତ୍ୟକା ଅସକାର କରି ରହିବେ ଓ ଅମିର
ରଙ୍କ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇବୁ ବାପ ନ ହେଲେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି
ଆଗକୁ ବଲିବେ ନାହିଁ ।

ଶିଖିତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କର ଦେଶୀୟ

ବ୍ୟାଦପ୍ରକାଶ ।

ଗର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ବାର୍ତ୍ତାଲୁହାରେ ଦେଖିଲୁ
ଯେ ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମାନପଦର ବିଧୀ ନିଷ୍ଠାତ ନିମିତ୍ତ
ସେ ଅଞ୍ଚଳର କେତେଜଣ ଦେଖାଯୁ ଥିଲୁ-
ଲେବ ଆପଣା, ରେବା ଉପରେ ୫୫୦।୦୯
ଲେଣ୍ଡା ଏ ନାନ ବର୍ତ୍ତାକୁଣ୍ଡା । ଗଞ୍ଜାମ ବୃକ୍ଷପୂର୍ବ-
ରେ ବାର୍ତ୍ତାଲୁହା ଏକମାତ୍ର ଦେଖାଯୁ ସମ୍ମାନ-
ପଦ ଛାଁର ପ୍ଲାଟିନ୍ ଅଥବା ଉନ୍ନତିବାରଣ ଉପରେ

ନଗର ତେଣୁଁ ଆମପାଗର ଭାବୁଳୋକମାନେ
ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ କରିବାର ଦେଖି ଥାଏଁ ଅଜନ୍ତୁ
ଆମେର ହୋଇଥାଏଁ । ଏଥରୁ ଧାଠକମାନେ
ଏମନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଅମେରିକା-
ନେ ନାହିଁ ସେପ୍ତକାର ଦାନ ଆଗା କରୁଁ ଓ
ତହିଁର ପ୍ରଦୃତି ଜନ୍ମାଇବା କାରଣ ଏ କଥା
ଲେଖିଲୁଁ ଏ ଗ୍ରୂପରେ ଜାହା ନୁହେ । ଆମୁଁ
ମାନଙ୍କର ସେପର ଅଗ୍ରବ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ତେବେ ଅମ୍ବୁମାନେ ଏଠା ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବାଙ୍କଠାରୁ
ଯେପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ ଆଶା ଦିଲୁଁ ଭାଷା ଜ
ପାଇଥାରୁ ଆମୁମାନଙ୍କ ମନରେ ଏକପ୍ରକାରରେ
ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଥିଲ ଯେ ଶେଷର ଯୁବାଙ୍କର
ଦେଖାଯୁଁ ସମ୍ବାଦପ୍ରତି ଆଶା ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁ ଏକ-
ଛାନର ସମ୍ବାଦପ୍ରତି ଦେଖା ଲୋକଙ୍କର ଚିନ୍ମୟ
ଭାବ ଦେଖିବାରୁ ଉଚ୍ଛର ପ୍ରଗଂଧା କରିବାକୁ
କ୍ଷାନ୍ତି ହୋଇ କି ପାର ଉଚ୍ଛର ପ୍ରତିଧ୍ୟ କଲି ।
ଏଥର ଯେବେ ଉଗବାନ୍ ଆମୁମାନଙ୍କ ଆଶା
ପୁଣ୍ଡି କରିବେ ତେବେ ବଜା ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ
ହେବ । ଆମୁମାନଙ୍କର ଆଶା ଏହି ଯେ ବିଶ୍ୱିତ
ଯୁବାମାଧିକେ ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବାଦପ୍ରତି ମୂଳ୍ୟ ଦେ
ଲେବୋଲି ଯାହାକୁ ଉପଗାବ ଗୋଇବାରୁ
ହେବ ନାହିଁ ଶଣ୍ଟେ ପଢ଼ିବା ପ୍ରତିବନ୍ଦି କରନ୍ତୁ ।
ଏହି ଉଚ୍ଛର ପୁଣ୍ଡି ସଧନକମିତି ମଧ୍ୟଦା ଦେବ
ଦୂତ ହେଉନ୍ତି । ସମ୍ବାଦପ୍ରତିକୁ ଦେଇର ଉ
ଉପବାବ ହୁଅର ଏକ ସମ୍ବାଦପ୍ରତି ବିଚୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବାର ଉଚ୍ଚତ ସେବା ଭାଷାଙ୍କ ବିହିବ
ବାହୁଦ୍ୟ । ପେମାନେ ଭାଷା ବିଲକ୍ଷଣରୂପେ
ଜୀବିତରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଭାଷାଙ୍କର ବିଜ୍ଞାନ
ଆସ୍ତା ଦେଖାଯାଇ ପାଇଁ । ଏହି ଉଚ୍ଛଳବ୍ୟକ୍ତି
ଏକ୍ୟାଗ୍ର ଅଛିକର କଲ ଏଥିମାତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଗା
ର କେତେ ସୁବା ସୁରକ୍ଷିତ ହେଲେ ଶର୍କତ
ହୋଇ ଅନ୍ତରଃ ବଂପାର ତଳାଇବାରିଲ ଗୁରୁତବ
ପାଇଲେ ବା ଜନିଦାରୀ ବିବିଦ୍ୟାପୁନାରୁ ଧର

ଅଜ୍ଞାନେ ଥାଏଣା ପରିଦୟ ହୁଏ
ଉଦ୍‌ଧାରି ଦୂର କରି ପରିଶା ଏଣେ ତେଣେ ଖଣ୍ଡ
କଲେ ମାତ୍ର ପଦିକାର ଗ୍ରାହିକାରୀ ମଧ୍ୟରେ
ଖୋଜିଲବେଳକୁ ଦେଖୁଯାଏ ଯେ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକର ନାମ ଉଚ୍ଚରେ ନାହିଁ
ସେମାନେ ଯେ କିବାରିନ୍ଦ୍ର ଗଣ୍ଠେ ପଦିକାର
ଗ୍ରାହକ ହେବାକୁ କର ବୋଧ କରନ୍ତି ଆମେହା
ମାନେ ପ୍ରିୟ କର ପାରୁନାହିଁ ଅବଶ୍ୟ ଏମନ୍ଦ
ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଯେ ସେମାନେ ଯେତେ
ପରିବ ନିଷ୍ଠାତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଉଦ୍‌ଧାରିରେ ତେ

ଗାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନ ଯଥେଷ୍ଟି ଯାଗଣଙ୍କା ଲୁହ
କରିବାକୁ ଯେ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ଵର ଗ୍ରାହକ
ହେବେ । ବିନ୍ଦୁ ସେଇର ଯୋଗ୍ୟ କରିବାର
ପର ବିଜାହାଙ୍କ ଉପରେ କାହାଁ ? ଯେଉଁଠାରେ
ସୁରିଷ୍ଟିତ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ହେଠା ସମ୍ବାଦପତ୍ର
ଭଲ କ ହେବାର ବଳଙ୍କ ବିଜାହାଙ୍କୁ ଲାଗଇ
ନାହିଁ ? କଥାରେ କହନ୍ତି ‘ଗୀପରିଶ୍ରାଣ ଥୋବା-
ଚାଂରୁ ଜଣା’ ଏହାକି ସୁରିଷ୍ଟିତ ଲୋକମାନେ
ଆନୁଭୁବ କର ପାରୁନାହାନ୍ତି । ସମ୍ବାଦପତ୍ର ସାଧ୍ୟ-
ରଣର ଚୂଖେବୁଗୁ । ମାତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କୁ କଥା କହି
ଆଗର ନାହିଁ । କେବଳ ସୁରିଷ୍ଟିତ ଓ ଚିନ୍ତାଗୀଳ
ବନ୍ଦିମାନେ ସାଧାରଣ ଭାବ ବିଷକ୍ତ କରିବାକୁ
ସମର୍ଥ । ଯେବେ ଏପ୍ରକାର ଲୋକମାନେ ସମ୍ବା-
ଦପତ୍ରପ୍ରତି ଆସ୍ତା ନ କରିବେ ତେବେ କାହାଦ୍ୱାରା
ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଉନ୍ନତ ହେବ ? ଅମ୍ଭେମାନେ
ବୋଧ କରୁ ଯେ ଜାଣିବାଲୋକଙ୍କର ସମ୍ବା-
ଦପତ୍ରପ୍ରତି ଅନାସ୍ତା ଦେଖି ବର୍ଣ୍ଣିମେଣ୍ଟ ଇଂବିଜନ
ବର୍ମର୍ଜରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ
କରନ୍ତି ଯେ ଦେଗୀଯ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର କିଛି
ଗୋରବ ନାହିଁ । ଫଳତଃ ଏପ୍ରକାର ବୋଲିବା
ନିତାଳ ଅଯୋକ୍ତିର ନୁହେ । ଦେଗମଧ୍ୟରେ
କେତେ ସମୟରେ କେତେ କଥାର ଆଖୋଲକ
ହେଉଥାଏ ଯେବେ ସୁରିଷ୍ଟିତ ଓ ଭାବୁବମାନେ
ଆପଣା । ମତାମତ ସମ୍ବାଦପତ୍ରଯୋଗେ ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ବିଶ୍ୱାସ ତେଣ୍ଟା କରନ୍ତେ ଏହି ବିନ୍ଦୁ
ପରମ ସ୍ଥାବାର କର ଆପଣା । ଅଭିପ୍ରାୟ
ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଲେଖୁ କଣାନ୍ତେ ତେବେ
ବିଶ୍ୱାସର ଅନେକ ଉନ୍ନତ ହୁଅନ୍ତା ଓ
ସେଇମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମ୍ବାଦପତ୍ରକୁ ଭୁଲ ମଣ
ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଆଶ୍ରମପୂର୍ବକ ପାଠ କର-
ନ୍ତେ । ଆପଣାକ ଶ୍ରାବ ଘେବ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ
ଗୋଲଯୋଗ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ସେ ବିଶ୍ୱା-
ରେ ଇଂଲାଣ୍ଡର ଟାଇମ୍ସ ପଦିକାରେ ସର
ବାଲଟକପ୍ରେର ଲିର୍ଡ ଲରେନ୍ସ ଲର୍ଟର୍ଜର୍ଥ ବୁକ୍
ପ୍ରକୃତି ମହିମାମାନେ ଆପଣା । ମତ ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ବେମନ୍ତ ଉପର ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏଠା
ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ସେପରି ଭାବ
ବିଶ୍ୱାସ ମାତ୍ରରେ ଉଦୟ ନ ହେବାର ଦେଖିଲେ
କାହାର ମନ ପୁଣ୍ୟ କି ହେବ । କେବୁ ଏମନ୍ତ
ମନେ କରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଶ୍ରାବ
କଣେ କାତର ଦୁଲଜା କରୁଥାଏଁ । ଆମ୍ଭେମାନଙ୍କ
ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ ଇଂଲାଣ୍ଡ ଏହି ଶେଷଗା ମଧ୍ୟ-
ରେ ଯେ ଅନୁପାତ ହେଠା ଓ ଏଠା ଜାଣିବା

205

ଅଛିବୁ ।

ଉତ୍କଳପଦ୍ଧିକା ଭା ୩୦ ରଖ ମାହେ ନବେମ୍ବର ସନ ୧୯୭୮

କାରୁ ସୁଦି ।

ଚଳଇମାସର ଭା ୨୭ ରଖରେ ଲାହୋରରୁ ଏହିଗୁଡ଼ି
ସରକାରୀ ଭାବମାଦ ଥିଥିଲୁ ସେ ଭା ୨୩ ରଖରେ ଧାକା
ନଗର ବନା ପୁନଃବୈଜ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତି ହୋଇଥିଲା ।
ଇଂରାଜ ସେନା ପଦ୍ମଶିଲା ପୂର୍ବ ମୋହମ୍ମଦମାନେ ଭକ୍ତ ନଗ
ରିତ୍ତୁ ଲୁଟ୍ଟନେଇ ପାଇଥିଲେ । ମୋହମ୍ମଦମାନଙ୍କ ସରଦାର
ଲାଲପୁରର ମହମ୍ମଦବାଜାନ ଇଂରାଜ ସେନା ସାଥରେ
ଇପ୍ପିର ହୋଇ ବନ୍ଦୁ ସମ୍ମାନିତ କଲେ । ସେନା ସକାଣେ
ତରୁଷିଗରୁ ପ୍ରତ୍ୟେ ରୂପଦ ଆସିଥିଲା । ଗୋର୍ଦ୍ବ ଖାଇବାରର
ସରଦାରମାନେ ଭିପ୍ପିର ହୋଇ ଇଂରାଜଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ନୟନ୍ତ ହେବାର ଜାତୀ ପ୍ରକାଶ କରି ଥିଲାନ୍ତି । ତିର୍ଯ୍ୟ
ଆଖୋର ପଲାଇଯିବାର ଶୁଣି ଜେଲାଲବାଦ ଜଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ
ମୌଳି ସମସ୍ତର ପ୍ରଜାମାନେ ଜଜଣା ଦେବାକୁ ଅସୀକ୍ରି
କରି ଥିଲା । ମିରଥାଗୋର ଓ ସେନରିଲ ଗୋଲାମ
ଦ୍ୱାରା ଜାଇବାର ବାଟ ଶତ ତୁରାଟିଫାଟେ ପଲାଇଥିଲାନ୍ତି
ଖାଇବାରର ପାହାପିଲ୍ଲ ଲୋକମାନେ ଆଜି ମସଜିଦର
ପଲାଇକ ସେନ୍ୟକାରୀ ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାରା ଲୁଟ୍ଟନେଇ
କେବଳ ଏକ ରେଜିମେଣ୍ଟ ଭାବାକ୍ଷାନରୁ ବାହାର ଯାଇ
ଥିଲେ । ଦାଢିକା ଶତା ହେବା ଉତ୍ତରାବୁ ଏ ସଂବାଦମାନ
ପ୍ରାୟ ହେବାରୁ ଅତିରକ୍ତରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଅତି ସମସ୍ତ
ସଂବାଦ ଥାଗାମି ସପ୍ତାହରେ ଲେଖାଯିବ ।

206

卷之三

ଅରିରିକୁ ।

ଉଚ୍ଚଲସପିକା ତା ୩୦ ରଖି ମାହେ ନବେମର ସନ ୧୯୭୮ ମହିନା ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଜମିଦାରୀ ସିରପ୍ତାର ସମୟ ଲେଖାପତି ବହୁକାଳରୁ ଭାଲପଡ଼ିରେ ହୋଇ ଥିଥିଲା । ତଦନ୍ତରେ ପଢ଼ା ପାଉଛିମାନ ସଂଦା ଭାଲପଦରେ ଲେଖାପତି ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ ଏହିପଥରେ ଯେମନ୍ତ କୃତିମ ଦଲାଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାର ସମ୍ମୁଖୀୟ ସ୍ଵୟୋଗ ଅଛି ତେମନ୍ତ ଅନ୍ୟ ପଥରେ ଉଦ୍‌ଦିଲଦାରପ୍ରଭତ ଆପଣା । ମୁନିବକ୍ଷୁ ଠକାଇବାର ମଧ୍ୟ ସଦଜ ବାଟ ଅଛି । ବାସ୍ତବରେ ଭାଲପଦ ପାଉଛି ଗୋଟିଏ, କୃତିମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ଅବାଲତକୁ ଅବିବାର ଦେଖି ଦାମକର ଏପରି ଅଶ୍ଵବା ହୋଇଥିଲା ଠକାଇବାର ସମୟ ସଦଜ ବାଟ ଅଛି । ଜମିଦାରମାନେ ଏହାହାର ସମୟ ସମୟରେ ଷର୍ତ୍ତପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅଥିଲା । ଭାଲପଦ ଯେ ଭାଲପଦ ପାଉଛି ତାକୁ ଦଲାଳ ସମ୍ମୁଖୀୟ କରିବାକୁ ସଦଜରେ ସନ୍ଧର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଜମିଦାରମାନେ ଏହାହାର ସମୟ ସମୟରେ ଷର୍ତ୍ତପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅଥିଲା । ଏଥରେ ଲାହ ପାଉଛିଦ୍ଵାରା ନାନାପ୍ରକାର ଷତ ହେବାରୁ ଲଦାନା । ତେଣାର ଏକ ଜମିଦାର ଶ୍ଵା ଚେକ ପାଉଛି ଆପଣା । ଜମିଦାରଙ୍କରେ ପ୍ରକଳିତ କର ଅଛନ୍ତି । ଏଥରେ ଲାହ ପାଉଛିଦ୍ଵାରା ନାନାପ୍ରକାର ଷତ ହେବାରୁ ଲଦାନା । ତେଣାର ଏକ ଜମିଦାର ଶ୍ଵା ଚେକ ପାଉଛି ଆପଣା ମୁନିବକ୍ଷୁ ଠକାଇବାକୁ ସ୍ଵୟୋଗ ପାଉଛି ଏହି ଯେ ଭାଲପଦ ଘର ଏ ପାଉଛି ଜାଲ ହେବାର କଠିନ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଶ୍ଵମୁକରଣ ପ୍ରଭତ ଉଦ୍‌ଦିଲକାରକ ଆପଣା ମୁନିବକ୍ଷୁ ଠକାଇବାକୁ ସ୍ଵୟୋଗ ପାଉଛି ଏହି ଯେ ଭାଲପଦ ଘର ଏ ପାଉଛି ଜାଲ ହେବାର କଠିନ ହୋଇଥିଲା ଏହି ଶ୍ଵମୁକରଣ ପ୍ରଭତ ଉଦ୍‌ଦିଲକାରକ କିଛି ଉଦ୍‌ଦିଲି ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରକା ପାଉଛି ନ ନେଇଲେ ଖରଣ ଦେବ ନାହିଁ । ସେତେ ପାଉଛି ଦିଷ୍ଟମିବ ତହିଁର ଏକପ୍ରସ୍ତୁତ ନକଳ ସିରପ୍ତାରେ ରହିବ ସ୍ଵତଃ । ଉଦ୍‌ଦିଲକାରକ କିଛି ଉଦ୍‌ଦିଲି ନାହାନ୍ତି । ପ୍ରକା ପାଉଛି ନାହିଁ କାହିଁ କାରଣ ଲୁଗୁରନେ ସିରପ୍ତାରେ ଥିବା ଚେକ ପାଉଛିରୁ ଭାବା ଧ୍ୱନି ପଢ଼ିବ ଓ ପାଉଛି ସହରେ ନମର ଥିବାରୁ ଖଣ୍ଡେ ପାରମ ସ୍ଵଭାବକୁ ଲୁଗୁର ପାରବ ନାହିଁ ।

ଦେବାର ନ ଲାଗିବାକୁ ପହଞ୍ଚିର ବ୍ୟବହାରକୁ ଅନ୍ତର ଘଷି ପାଇନ୍ତି ।

ପାଇଁବ ଅମ୍ବେ ଏହାହାର ସମୟ କୁଳା କାଗଜରେ
ପାଇଁବ ଶପି କରଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଆଣନ୍ତି ।

୧୦୦ ପାରମ ଅର୍ଥାତ୍ ଖ	୧	ବହିକୁ ଟେ ।
୧୦୦ " "	ଖ	୧୦ " ଟେ ।
୩୦୦ " "	ଖ	୩୦ " ଟେ ।
୫୦୦ " "	ଖ	୫୦ " ଟେ ।
" " "	ଖ	୧୦୦ " ଟେ ।

ଏଥରୁ ମୋଟକାଗଜରେ ଧାରମ ଛୁପାଇ କେହି କେବାଳୁ ରହାଇଲେ
ପ୍ରତି ଦଙ୍ଗରେ ଅଧିକା ୩ । ୨୦ ଲେଖାଏ ଦେବେ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର କାଳିଚାର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ପାତ୍ର କାଳିଚାର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ପାତ୍ର କାଳିଚାର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ପାତ୍ର କାଳିଚାର ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ପାତ୍ର କାଳିଚାର ଅଧିକାରୀ

କଟକ ପ୍ରିନ୍ଟିଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଅଧିକ
ତା ୨୨ ଜୁଲାଇ ମାହେ ନଳମୁଦ୍ର ସନ ୫୨୮ }

ମର ଶକ୍ତିଶା ପ୍ରେସ ପାଉଗ୍ରା

କାମ ଜମିଦାର

四一四

101

Digitized by srujanika@gmail.com

四庫全書

ହାଲ ସଂଖ୍ୟ

ଭାଗ ମାତ୍ରେ

ସଙ୍କେ

Digitized by srujanika@gmail.com

208

1003

2000

ପାତ୍ର କାଳୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୧

ମାତ୍ର ଦିନ ମାତ୍ର ଉପରେ କଥା ହେଉଥିଲା । ମୁଁ ମାର୍ଗଶିର ଦି ୧୫ ବେଳେ ୧୮୦୭ ସାଲ ଜନିବାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟେୟେ
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟେୟେ
ମଧ୍ୟସମୀକ୍ଷାର ଡାକିମାସିଲ ଟେୟେ

ੴ ਪਾਤ ਅਖੀ

ଚତ୍ରମାସ ତା ୨୫ ରିଖରେ ଯାଜପୁରର
କେଳାନାରୁ ସମସ୍ତ କବିତା ପଲାଇ ଗଲେ
ତହୁଁର କିଛିବୁ ପୂର୍ବେ କଣେ କବିତା ପଲାଇ
ଥିବାରୁ ସୁଲିଷ ଗାର୍ଦର ଅନୁମତିତା ବା ଅସା-
କଥାକାଳ କାହିଁପାର ଆର ସମସ୍ତେ ପଲାଇଲେ
ହେମାକଳ ହଠଙ୍ଗ ପାଞ୍ଜଳି ଅଧିକ ଏମାକେ
ତେଜାନାଳ ଓ ସୁବିନାର ଲୋକ ଅଟେ ଏଥ-
ପୂର୍ବେ ଆରଥରେ ପଲାଇଥିବାରୁ ଥିଲ ହୋଇ
ଅହିଥିଲେ ହେମାକଳ ଥିବା ଦରବ ଶୁଳରେ
ତହୁଁ ଫୁ ୧୯୮୮ ଉଚରରେ ପବନ ଧିବା ସକାଗେ
କିଛି ଫାଁକ ଅଛି ଫୁ ୧୯୮୯ ଉଚରରେ ତେବେଶ
ଦେମନେ ଓର ଉପରକୁ ଲୁଗା ପକାଇ କବା-
ପର ବତାରେ ଗୋଡ଼ଦେଇ ଲୁଗାଥର ଓର
ଉପରକୁ ଭିତବାର ଅନୁମାନ ହୁଅର ସୋଠାରୁ
ଧାଇବାଟେ ରିଲ ଉପରକୁ ଥାଏ ମୁଖରେ
ଲୁଗାବାନ୍ତି ଦୂର ତଳକୁ ଝେଲାଇଲେ । ତେବେଶ
ଲୁଗର ଖୁଣ୍ଟି ପୋଡ଼ି ହଜା ପାଶରୁରେ ଲୁଗର
ଆଶରର ଉପରକୁ, ଚରି କାହାରକୁ ତେଇଁ
ଲାଲଗଲେ । ଏଜେକାଣ କରି ପାଞ୍ଜଳି କବିତା
କାହାରଗଲେ ପ୍ରକଟ କାହିଁ ପାରିଲା ନାହିଁ
ଧନ୍ୟ ତାକୁ । ହେତୁକଳପୁରକ ଅଗବଧାନକା
ଦୋଷରେ ଧରିବାରୁ ସ୍ଵପ୍ନୋଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ରରେ ଦାଉବ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଲୟ ଅଛି
ତହିଁର କର୍ମ ସବୁବାଥାରଣଙ୍କ ରେବା ଓ ଦାନ-
ରେ ଚଳଇ ଗବ୍ରଣ୍ମେଶ୍ଵର ସେଥିରେ ଅଛି

ସାହାଯ୍ୟ ଅଛି । ସେଠା ପୁଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମନାଭ ଜଳର ଶିଖିତା ସେ ତିବିଶ୍ଵାଳପୃଷ୍ଠରେ ହେଉ ଥିବାରୁ ତିବିଶ୍ଵାଳପୃଷ୍ଠରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମେମୋରିଏଟ୍‌ରେ ପୁଲିସରୁ କହି ଅର୍ଥାତ୍ ଯଥିରେ କିନ୍ତୁ ପୁଲିସର ଉନ୍ନତିକ୍ଷେତ୍ରର କେବଳର ପାହେବ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । କିନ୍ତୁରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଏ ବିଷୟର ଉର୍କା ବିରକ୍ତ ହୋଇ ଏହି ପ୍ରିଯ ହେଲା ବିଶ୍ଵାଳପୃଷ୍ଠରେ ଯେ ଆଶ୍ରମ ଦିଅନ୍ତି ତାହା କୁମାରକୁ ଅଣ୍ଟାଇ କାହିଁ ତିବିଶ୍ଵାଳପୃଷ୍ଠରେ ଦୂଃଖ ଦିଇବୁ ବେଗିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ହୋଇ ଅଛି ପୁଲିସ ଦିଇବୁ ନୁହନ୍ତି ବେମାନଙ୍କୁ ସେଥରେ ରାଜ୍ୟ ଆଶ୍ରମ ଓ ଆଶାରକ ଯୋଗାଇବାରେ ଅନେକ ବିଷୟ ଦେଇଅଛି ଏ ହେଉ ପୁଲିସରୁ ଅର୍ଥ ବାହାଯ୍ୟ କେବାର ଦାଖ ଉଚିତ ଅଟ୍ଟାଇ ଅତ୍ଯବ୍ଧି ଉନ୍ନତିକ୍ଷେତ୍ରର କେବଳର ସାହେବଙ୍କୁ ପୁନବାର ଆବେଦନ କର୍ବିବ । ଆମେମାନେ ଶୁଣେଲୁ ଯେ ବେମାନେ ମେଜଫୁର ସାହେବଙ୍କୁ ନବତରୁ ଆବେଦନପଦ ସେଠା ଡେପ୍ରେସ୍ ମେଜଫୁରଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଅଛନ୍ତି । ଆମୁମାନଙ୍କ ବିବେତନାରେ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦେଇଥାର୍ଥ ଅଟ୍ଟାଇ ଏ ପୁଲିସରୁ ଅର୍ଥବାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ଉଚିତ । ଉରସା ବରୁଁ ଯେ ମେଜଫୁର ସାହେବ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବେ ଓ ଉନ୍ନତିକ୍ଷେତ୍ରର କେବଳର ସାହେବ ନରପତି ଓ ଉଚିତ କିମ୍ବା କରି ବିଜ୍ଞାପନ ଆହୁଙ୍କ କରିବେ ।

ଭାବୁଳ ସୁଦି ପଞ୍ଜିରେ ତଳଲିପୁତ ଭାର
ସମ୍ବାଦମାନ ଏ ମଧ୍ୟାହରେ ଅସିଥିଲୁ ଯଥା ।—
ଗରମାସ ତା ୨୭ଶିଖରେ କେନରଳ ଗୁବର୍ନ୍‌
ଙ୍କ ସେକ୍ୟ କୁରମ ଛିତ ମହିମଦ ଆଜମଙ୍କ
କିଛାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ବାଠରେ କୌଣସ
ବାଥା ହୋଇ ନାହିଁ । କିଛାରେ କେବଳ
ଗୋଡ଼ିଏ ତୋପ ଧରୁ ପଢ଼ିଥିଲା । ଅଫଗନି
ମେନା ଭାବୀ ହୁଏ ପଳାଇ ଯାଇ ଥିଲେ ।

କେନ୍ଦ୍ର ବିତ୍ତିଧାରଣା ସମ୍ପଦ ଏହାକିମ୍ବନ
ପରିବହନ କରିବାରେ ଅବଶ୍ୟକ ମୁଖ୍ୟତଥିଲୁ ଜଳଶା
ଦେଶବିଧି ସହିତ ଗର୍ଭାର କରି ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ।
ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରତିକରିତ ଉପରେ ପାରିଥାନ୍ତି ।

ତା ୧୫ ରଙ୍ଗ କବମ୍ବର । କେନରଳ ଗ୍ରାହି-
ଣ୍ଡ ସେନା ହ୍ୟାରନାଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥାଣ୍ଡୀ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ରିପୋର୍ଟ ଆସିଥିଲୁ ଯେ ଶୋର୍ଦ୍ଧ
ଖାଇବର ଘାଟ୍ ଉଠିବାକୁ ସେନା ସହଜରେ
ରକ୍ଷା କର ପାରିବେ ।

ତା ୩୦ ରିଖ ନବମର । ଶାଇବର ଆପ୍ରଦି-
ମାନ୍ଦକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଲୋକ ଦିଳବନ୍ଦ ହୋଇ
ଅଜାଣିର ଆରମ୍ଭ କର ଅଛନ୍ତି । ଆଲମସକଦି-
ଠାରେ ଚିଠିତାଙ୍କ ଗେଣ୍ଟ ବରିଥିଲେ । ଲବ-
କାର ପାହାଡ଼ରେ ଗୋଟାଏ ଘୋଡ଼ା ଓ କଣେ
ସଇସକୁ ବନ୍ଦ କି ଶୁଣ୍ଡାବୁ ମାର ପକାଇଲେ
ଏବ ଆର ଏକଜଣ ମନୁଷ୍ୟ ତେ ଉଚିତା ଘୋଡ଼ା-
କୁ କଣନ୍ତି କଲେ । ଥାକ୍କା ଓ ଉଚ୍ଚିର ଉପରସ୍ତ
ଶ୍ଵାନରେ ବିଛୁ ଗୋଲମାଳ କାହିଁ ଏବ ଯେଉଁ

ଅଞ୍ଚଳରେ ଉପରକିନ୍ତୁ ଗୋଲମାଳ ଆରମ୍ଭ
ହୋଇଥିଲ ସେଠାକୁ ସେନା ପ୍ରେତ ହୋଇ
ଅଛି । ମେଳର କାବାନାଣ୍ୟ ତା ୫୯ ରଖିରେ
ଯମରୁଦ୍ଧରେ ପଢ଼ୁଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ପଦରୁ
ଜଣାଯାଏ ଯେ ଘାଁର ଅତ୍ୟାଗର ରହିଛି
ହୋଇଅଛି ।

ସଂବାଦ ବାହିକାର ଜଣେ ପଥପ୍ରେରକ
ଲେଖିଥାଇନ୍ତି ବି ଗଭମାସ ଜାହାଙ୍ଗ ରାଜ ବୁଧବାର
ମୟୁରଭଞ୍ଜ ଓ ବାଲେଶ୍ଵରର ଦୋଷମାଳ
ବିଷ୍ଟାଠାରୁ ବିଲଙ୍ଗନଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଠବିଶମା-
ଇଲ ମଧ୍ୟରେ ଭାବ ଅଗଜକତା ଉପରୁତ୍ତ
ହୋଇଥାଏ । ମହାରାଜାଙ୍କ ସରଦାର ଗୋପାଳ
ସିଂହ ବିରୁଦ୍ଧୀୟ ଓ ମୋର ମହାପାଦ ହାତ
ଘୋଡ଼ା ଓ କାନ୍ତ ଓ ବନ୍ଧୁ ବିଧ୍ୟାୟ ପାଇବାଦେବନ
ମୁଗଲବନୀ ପ୍ରଚାମନଙ୍କର ଥାନ ଯବରଦସ୍ତୁ
ବାଟ ନେଇ ଅଛନ୍ତି । ସୁନି ହେହି । ପ୍ରକା
ସରଦାରଙ୍କ ହାତ ଗୋଡ଼ ଧର କିଛି । ଠଙ୍କା
ନେବାରୁ ଭାବାଙ୍କର ବିଲ ଶୁଦ୍ଧ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।
ଏମାଙ୍କ ପ୍ରାଗପରେ ଅନେକ ଗ୍ରାମରେ ଅର୍ଦ୍ଧ-
ଜାଦ ପଢ଼ିଥାଏ । ଏବଂ ବିଦ୍ରୋହ ସୁଲିଷକୁ ଭେଳିବ
ଲୁଗି ଯାଇ ଥାଏ । ଜନିଦାରମାନେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କୁରକର ପାର ଜାହାନି ।

ଉପରଲିଖିତ ଘଟନାମାନ ପଥପ୍ରେରକ ସ୍ଵଚ୍ଛ-
ଶ୍ଵରେ ଦେଖି ଥିବାର ବୋଲନ୍ତି ଏବଂ ହଞ୍ଚିଦିକ
ଏଥର ଜନରବ ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣିଥିବାର ମଧ୍ୟ ବୋ-
ଲନ୍ତି । ସରହିଦି ସୀମା ନେଇ ବିବାଦ କରିବା
ଓଡ଼ିଶା ଶକାଇର ଗୋଟିଏ ସ୍ବାଭବିକ ଧର୍ମ
ବୋଲଲେ ଅଭିନ୍ନ ହେବ ନାହିଁ । ବ୍ରଜ ବ୍ରଜ
ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଏହି ପର ମାନଙ୍କଳ
ଲାଗିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏକ ପକ୍ଷରେ ମୟୁରରଙ୍ଗ
ମହାବଜାଙ୍ଗ ପର ସର୍ବ ଓ ଉନ୍ନତଶାଳୀଳ ବଜା
ଏବଂ ଅପର ଯକ୍ଷରେ ପ୍ରବଳପ୍ରଭାପ ହିଂସା
ସିଂହଙ୍କ ଶାବକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଏ-
ମାନଙ୍କର ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଆଜନ୍ମ
କିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ବିଷୟ
ଅଙ୍ଗ ଓ କାହାର ପକ୍ଷରେ ଏ ଘଟନା ମୋର-
ମାୟ କୁହର । ପୁଥମେ ମହାବଜାଙ୍ଗ ଜ୍ଞାପନାର
ବା ଅଞ୍ଜିତରେ ଏଥର ହେବା ଭାବାଙ୍କ ଶାବନ
ପ୍ରଶାଲୀର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦଶାସ୍ତ ଅଚର ଓ ସର-
କାର ପୁଲ୍ଲସ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵ ବୋଲିଯାଇ
ପାରେ କାରଣ ଯେବେ ଏଥର ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ହେଲା ତେବେ ପୁଲ୍ଲସ କାହିଁ କି ଆଜନ୍ମମାନରେ

କାର୍ଯ୍ୟ ନ କଲେ ମନ୍ତ୍ର ଅବସ୍ଥା ଏଥର ଦିନ
ପ୍ରଣାଳୀର ହେବାର ଶୁଣାଯାଇ କାହିଁ । ଏଯୋଗ୍ୟ
ପଢ଼ିପ୍ରେରବ କଥା ଅଛି ଥିବା ମନ୍ତ୍ର ଅଜ୍ଞନୀଜ
କରିବା ଅପରାଧ ନୁହଇ । ଯାହା ହେଉ ଆମ୍ବୁ
ମାନେ ଶୁଣି ଯେ ଗଡ଼ିଜାଇର ସୁପରଶ୍ରେଷ୍ଠ-
ଶୁଙ୍କର ଏ ଘନାପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ପତ୍ରାବିହି । ଅଳ୍ପ
ଦିନରେ ପ୍ରକର କଥା ଜଣାପଦ୍ଧତିବ ।

ବାତ୍ରିକମାଏ କୁରଖେଗର ପ୍ରଗମ୍ବବାଳ ଅଟ୍ଟଇ
ଏହା ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସବୁବର୍ଷ ଗୋର
ପ୍ରକା ସମାଜ ନ ଥାଏ । ଏବର୍ଷ କିମ୍ବର ଲୋକ
କୁର ଦେବ କରୁଥିଛନ୍ତି । କି ସଦର କି ମୋ-
ଧୀଶଳ ଆଜିବାଳ ସବୁଆଡ଼ୁ କୁରର ସମାଦ
ଆସୁଥିଲୁ ଓ ଲୋକେ ଏହା ଗେଗରେ ବଢ଼
କଷ୍ଟ ପାଉଥିବନ୍ତି । ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱର ସମାଦ-
ପଥମାନଙ୍କରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ କଲେଶ୍ୱର ଓ
ଲକ୍ଷଣନାଥରେ ଯେଷର କୁରଖେଗର ପ୍ରାଚୀ-
ଶାବ ବଢ଼ିଥିଲୁ ଏମନ୍ତ କୌଣସି ଶ୍ଵାନରେ
ନାହିଁ । କଣେ ପଥପ୍ରେରବ ଲେଖିଥିବନ୍ତି ବି
“କଲେଶ୍ୱର, ଲକ୍ଷଣନାଥ ଓ ଗୋପ ଏହା ତିବ-
ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରାୟ ୭ । ଗ ଶତ ଶୂନ୍ୟ ପରବାର
ସହିତରେ ଏହି କୁରରେ ଦୂମିରେ ଲେଖିଥିଛନ୍ତି
ଅନେକ ଶୃଦ୍ଧିକ ପରବାର ମଧ୍ୟରେ ସୁଶ୍ରୀଷ୍ଟା
ବରବାକୁ କଣେ ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵପ୍ନ ଗରାର ନାହିଁ ।
ଏମାନେ ପଥ୍ୟ ଏବା ଉତ୍ସବ ବିନା ଅନାଥ ପ୍ରାୟ
ମରୁଥିଛନ୍ତି” । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶ୍ଵାନରେ ମଧ୍ୟ ଏବା-
ର୍ଘର କୁରରେ ଅନ୍ୟକଲୋକ ମରବାର ମ୍ୟାଦ
ଆସୁଥିଲୁ । ମାତ୍ର ଜୌଗିଦିଠାରେ ହାହିମମାନେ
ଏଥିର ବିବାରଣ ପକ୍ଷରେ କିନ୍ତୁ ମନୋଯୋଗ
ଦେବାର ଅବସ୍ଥା ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ

ଅଗା କରୁଁ ସେ ଲିଲ ଦାକମନାଜେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୋଧ୍ୟବଳରେ ଅଛନ୍ତି । ସେଇଁ ସୁଲବେ
କୁରିର ପ୍ରସା ଅସ୍ଵତ୍ତ ହୋଇଥାଏ ସେ ଯୁଦ୍ଧମାନ
ଆଗେ ସଫର୍ଶଳ କରି ପ୍ରଜାକର କଷ୍ଟ ଦୂର
କରିବାର ବିଧାନ କରନ୍ତି । ଏଥମାତ୍ରରେ ଆମ୍ବେ-
ମାଜେ ଅଭ୍ୟନ୍ତି ଆନନ୍ଦ ସହିତ ଅବଗତ ହେଲା
ସେ ବାଲେସୁରର ବିଜ୍ଞାନ କୁମାର ବୈକୃଣ୍ଣ-
ନାଥ ଦେ ଜଳେବୁର ଥାନାରେ ସବୁ ଗୋଟିଏ
ସାମ୍ବିକ ଚିହ୍ନାଳପୁ ଫିଟାଲବାବୁ ମନସ୍ତ କର
ଜହାର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦ କରିବା କାରଣ ମାଜଷ୍ଟେଟ
ଶାହେବଙ୍କ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । କୁରିବେଗ ଉଗା
ପଡ଼ିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ ଚିହ୍ନାଳପୁ ରହିବ ଏବଂ
ଜହାର ନିମିତ୍ତ କୁମାର ପଦମାମ ଏକୁ ଲା

ଦେବାକୁ ସ୍ଥିତର କର ଅଛନ୍ତି । କୁମାରଙ୍କର
ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଅଜ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଗଂଧନାୟ ଅଟଇ ।
ପୁଃ କୁମାରଙ୍କର ଅଞ୍ଚଳାଦ ଶୁଣିବା ମାତ୍ରେ
ତିବ୍ୟାଳୟ ଫଟାଇଥାର ଉଦ୍‌ଦେଶ କରିବାରୁ
ଆହାଙ୍କର ସାଥୁ ଭବର ଦେମନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗର ପରି-
ଚୟ ପ୍ରକାଶ ଦେଇ ଅଛି । କିମନାକରେ
ଏହିପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଲୋଡ଼ା ଏବଂ ଏହିପରିଚ୍ଛନ୍ନ
ଯଥାର୍ଥ ଧନ୍ୟବାଦର ପାଇ ଅଚ୍ଛନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ
ଆଗା କରୁଁ ଯେ-ଅଜଣାନ୍ୟ ଧନ୍ୟବାଦ୍ୟମାନେ
ଏହି ପ୍ରକାର ସନ୍ତ୍ରୟ ମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କର ଆପଣା, ଧନ ଓ ଜୀବଜନ୍ମ ସାର୍ଥକ
କରିବେ ।

ସନ ୧୯୭୭ ସାଲରେ ବଜଳା ପ୍ରଦେଶର
ଅନୁର୍ବତ କାଳାଚିହ୍ନରେ ଲୋକମାନେ ଅପଣା
ବ୍ୟୁତରେ ଯେତେ ସାଥାରଣ ହେଉଥିବା ବାର୍ଯ୍ୟ
କରିଥିଲୁଛି ତହଁର ଏବଂ ଜାଲିକା ଗବଟ୍ଟ-
ମେଘ ଗଜେଠରେ ବାହାରିଥିଲୁଛି । ତହଁରୁ
ଦେଖା ଯାଏ ଯେ ସମସ୍ତ ବଜଳାରେ ଏ
ପ୍ରକାର ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୋକମାନେ ଟ ୨୫୫୧୯ଟଙ୍କା
୨ ୯ ଟଙ୍କା କରିଥିଲୁଛି । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
ପାଞ୍ଚନା ବିବଗରେ ସମ୍ପେକ୍ଷା ଅସୁକ ଅର୍ଥାତ୍
ଟ ୨୫୫୭୫ ଟଙ୍କାର କରି ହୋଇଥିଲା । ପାଞ୍ଚନା
ଭଲେ ବାକାର ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର ଏବଂ ରୁକ-
ଶାହରେ ୨୯୮ ହଜାର ଟଙ୍କା ଟଙ୍କା ହୋଇଥିଲା
ଆଉ ସବୁ ବିବଗରେ ୨୦୧୫ ହଜାରରୁ ଅସୁକ
ନୁହଇ । ଓଡ଼ିଶାରେ ୨୨୫୨୭ ଟଙ୍କା ହୋଇ
ଅଛି । ବିଏ କିବାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ଏହା ବ୍ୟୁତ
କରିଥିଲୁଛି ତହଁର ଜାଲିକା ବିମ୍ବେ ଲେଖା ଗଲା ।
ଯଥା—

四

ନାମ	ବାର୍ଷିକ	ସେଇଥାନରେ	ବ୍ୟୁତି
	ଦବଲୀ	ହେଉ	
ନାହିଁବାଢ଼ି	ସୁରଖୀ	ବାର୍ଷିକା ପ୍ରା ଚିତ୍ର	
ସୁଦର୍ଶାନ୍ତି	ଏକଳ	ମାନବଶର୍ମ	ଟ ୧୦୦
ବସୁବେଦିତ୍ୟ	ଏକଳ	ପ୍ରା ଅଳମ	ଟ ୫୦୦
ନାଥରାଜନାଥ	ଏକଳ	ନିଅଲୀ ପ୍ରା ଅଳମ	ଟ ୫୦୦
ନବର		ବାସୁଦ୍ଵାରା ବନନାଟ	ଟ ୫୦୦

95

ଭାବାର } ପାଇନ୍‌କେନ୍ } ଲମ୍ବାଙ୍ଗୁଳ ୫ ୧୦୯

କାବ୍ୟଳ ସୁନ୍ଦି ।

ଲୁଙ୍ଘକଙ୍କ ସେନା କମଣୀଁ ଏକ କିଣ୍ଠି
ଅସ୍ତରାର କରି ବାବୁଲ ଦିଗକୁ ଅପ୍ରମାଦ ହେଉ
ଅଛନ୍ତି । ଅଳ୍ପଦିନରେ ଜେଲାଲବାଦରେ ପଢ଼-
ଶୁବାର ସଂବାଦ ଅସିପାରେ । ଅଳ୍ମୟଷତିଦି
ଛନ୍ତି ଆଉ କୌଣସିଠାରେ ସୁଧ ହୋଇ ନାହିଁ
ଏବିଆକୁ ଲୋକେ ଭଣ ଚମଳାର ମନୁ ଅଛନ୍ତି
ଯେଉଁ ଅମିର ଏତେବଳ୍ବ କରୁଥିଲ ସେ କିଛି-
ମାତ୍ର ସୁଦି କଲ ଏହି କଥା ସବୁ ସ୍ଥାନରେ
ଆମୋଳିତ ହେଉଥାଇ ଓ ଯାହାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା
କିମ୍ବା ଅଛି ଯେ ଅମିରଙ୍କ ସେନା ନିରାକୁ-
ଦୁଃଖ ନୁହନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ ଏତିବରେ
ଆପଣାକୁ ପ୍ରବୋଧ ଦେଉ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଅମିର
ଲୁଙ୍ଘକ ସେନାଙ୍କ ଆପଣା ଫାଇକୁ ଟାଣି କେବେ
ଅଛନ୍ତି ସୁଯୋଗ ସ୍ଥାନରେ ଭଣ ସୁଦି କରିବେ ।
ଅଳକଙ୍କ ଆମ୍ବେମାନେ ପୁଣ୍ୟ କରିଥାଇ ଯେ
ଏ ଅନୁମାନ ବିହି ନୁହଇଲ । ଶାରବାର ପାତିର
ସ୍ଥାନକ ଦୂରମତା ଏବି ଗୈଗ ଓ କରିଥାଇ
ପ୍ରତିକୁଳତା ଉପରେ ଅମିର କର୍ତ୍ତର କରି ଅଳ
ମହିଦିଠାରେ ଅଳ୍ପ ସେନାଯ ରଖାଇ ନିର୍ଣ୍ଣିଲ
ଥିଲେ । ସେଥିରେ ନେଇଗ ହେବାରୁ ଆଉ
ତାହାଙ୍କ ବିଜ୍ଞପୁରି ଦିଶୁ ନାହିଁ ଏହି ହେବାରୁ
ଏବି ତାରତାକ ସମ୍ମାଦ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ସେ ଆପ-
ଣାର ସମସ୍ତ ସେନାଙ୍କ ବାବୁଲ ଗଢ଼ାନିରେ
ଜମା କରୁ ଅଛନ୍ତି । ଏବି ଆପଣା ପରିବାରପୁ
ସ୍ଥାମାନଙ୍କ ହରତକୁ ପଠାଇ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଲ ନଗରରେ ଯଥାବତ୍ ମନ୍ଦିର କରିବେ
କୁ ଉଚ୍ଚରକ ଇଚ୍ଛା ଯାହା ଥିବ ଘଟିବ ଏହି
କର ଯୁଷସ୍ତ୍ରାରେ ଅଛିନ୍ତି ବୋଲି ଜାହାଙ୍ଗ
ର୍ଥରୁ ଜଣାଯାଏ । ବିନ୍ଦୁ ଏ ବିଶ୍ଵର ଯେ
ତଥିରେ ବାର୍ଯ୍ୟର ନୁହଇ ତାହା ସେ ଅବସ୍ଥା
ପାରୁ ଜାହାନ୍ତି ବଢ଼ି ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ
ର । ଏଥିରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ସେ ଯେମନ୍ତ
ବ୍ୟକ୍ତି ପରାମର୍ଶରୁ ଅଜ୍ଞ ତେମନ୍ତ ଅପଣା
ପରମାଣୁଶାଳୀର ଫଳାପଳରୁ ଅଜ୍ଞ ଆଚନ୍ତି ।
ବେ ତାହାଙ୍କର ଗାସନପଣାଳୀ ବର୍ତ୍ତମାନ୍
୨୭ତାର ଅନୁରୂପ ହୋଇ ଥାନ୍ତା ତେବେ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଏତେ ସହଜ ଏବ ଏତେ ଅନ୍ତର
ଯୁଗରେ ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତି ଦଶଳ କର
ରନ୍ତେ କାହିଁ । ସେଇବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରକାମାନେ
ବ୍ୟକ୍ତି ସେନାଙ୍କୁ କେତେ ବନ୍ଧୁ ଓ କେତେ
ଥା ଦିଅନ୍ତେ । ମାତ୍ର ଅମେରିକର ଗାସନ
ଶାଳୀ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ନିକୁଣ୍ଠ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର
କୁ ଗଢ଼ିବା ରଜାଙ୍କ ଶାସନପରି ବୋଲିଲେ
ରୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଇଂରଜଙ୍କ ଶାସନ-
ଶାଳୀ କେତେ ଉକ୍ତିଶ୍ଵର ତାହା ସଂଦର୍ଭରେ
କାମ ରହିଅଛି । କାବୁଲର ଅନେକ ଲୋକ
ରବର୍ଷ ବ୍ୟବଶୟ ବାଣିଜ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷରେ
ଦୟାକର ଜାନାଦିଗରେ ଭ୍ରମଣ କରୁ ଅଛିନ୍ତି
ଯେପରି ତାହାଙ୍କର ଧନ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷାର
ବିଧା ଦେଖି ଅଛନ୍ତି ତେମନ୍ତ ନିର୍ଗ୍ରହ-
କରେ ଦଶଙ୍କା ଲାଗୁ କର ପରିକୁ ଫେର
ପାଉ ଅଛନ୍ତି ଓ ତର୍ହୁପରେ ଆପଣା ରଜ୍ୟର
ଅରଜକ ବ୍ୟପାରକୁ ଦୁଲନା କର ଅବଶ୍ୟ
ନାହେ । ଇଂରଜ ଶାସନ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଧନ୍ୟବାଦି
ଦେଉ ଥିବେ ଏବଂ ଆପଣା ରଜ୍ୟର ଲୋକଙ୍କ
ବାକ୍ଷାତରେ ଉଚ୍ଚର ସ୍ଥାନାବ ଗାଇ ବୁଲୁଥିବେ
ପୁରୁଷ ଅସ୍ଥବାଂଗ ପ୍ରକା ଇଂରଜଙ୍କ ଶାସନରେ
ରହିବାକୁ ମନ୍ଦ ବିଳାରିବା ବିତି କୁହିର
ଏହି କାରଣରୁ ଇଂରଜିବେଳୀ ପର୍ମାଣୁଲ
ମାସକେ ଅମେରିକର ପ୍ରକାମାନେ ଇଂରଜଙ୍କ ପକ୍ଷକୁ
ନାଲ୍ ଅସ୍ଥାଳନ୍ତି ଏବ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅନୁଃକରଣରେ
ରସଦ ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇ ଅଛନ୍ତି । ଏପରି ଜ
ହୋଇଥିଲେ ଇଂରଜମାନେ ବାହୁ ବଳରେ
ବିଲ୍ଲାମାନ ହଣି ଦିଅନ୍ତେ ମାତ୍ର ଲୋକଙ୍କୁ ଏତେ
ଶାରୀ ଦଶକର ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । ଇଂରଜଙ୍କ
ଜୟ ହେବଳ ବାହୁବଳର ଫଳ ନୁହିର ତାହା-
ଙ୍କର ନ୍ୟାୟ ବିଶ୍ଵର ଓ ଶାସନ ପଦିଶର ଯଗା-
ନତର୍ଭିଗରେ ବାଧି ରହିଅଛି ଓ ସେହିହେତୁ

ତାହଙ୍କର ଜୟ ଲାଭରେ ଥାର ବିଳମ୍ବ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ତର ଯେବେ ଦିଗନ୍ଧ ଘଣା ହୁଅନ୍ତେ
ଡେବେ ଏମନ୍ତ ଇଂରାଜଙ୍କ ସଙ୍ଗେ କଲ କହି-
ବାକୁ ସାହସା ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କୁ ବିଧାତା
ବାମ ହୋଇ ଥାଇ ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ ତାହାଙ୍କର ସେକା
ପଳାଇ ଯାଉ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଜାମାନେ ତାହାଙ୍କ
ଥଳ ପ୍ରଦୟ ଲୁଟ୍ଟିନେଇ ଇଂରାଜଙ୍କ ଗରଣାଗତ
ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଏଇବେଳେ କାବୁଳ ସଙ୍ଗ-
ରେ ଇଂରାଜଙ୍କ ମୁକ୍ତ ଅଥବା କାବୁଳର ଲୋକ-
ମାନେ ଅବାଧରୂପେ ଭାବିତବର୍ଷରେ ବ୍ୟବସାୟ
କର ଦୁଲୁ ଅଛନ୍ତି ଆହୁର ଦେଖାଯାଏ ଯେ
ଅଲମସହିଦରୁ ଚିନିଗତରୁ ଅଧିକ ହେଲଣ୍
ଇଂରାଜମାନେ ବନ କର ଆଣିଲେ । ସେମାନେ
ପେଶୁଆରରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ସିପାହିମାନଙ୍କୁ
ଆପଣା, ଘରଠାରେ ପଞ୍ଚଶ୍ଵରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ବାଟ
ଖର୍ତ୍ତ ଦେଇ ବିଦାୟ କରିଦେଲେ କାରଣ ବିଶର
ହେଲ ଯେ ଦୁଃଖିପାତ୍ର ଗୁଡ଼ାକୁ ବନ କର
ରଖିବାର ଭଲ ନୁହଇ କେବଳ ଉତ୍ତର
ସେନାକ କରିବାରେ ବନ ଅଛନ୍ତି ପୁଣି
ସେମାନେ ଆପଣା ମର୍ଯ୍ୟାଦାନନ୍ଦାରେ ରହୁ
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ସିପାହିମାନେ ଆପଣା ଧରିବୁ
ଫେର ଗଲେ ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ବିଶ୍ଵାସ ହେବ
ଯେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ମମେଘା ଆଫରାନବାସି-
ଙ୍କର ସାଧାନତା ହରଣ କରିବେ ନାହିଁ ଯାହା
କହୁଅଛନ୍ତି ତାହା ଦୃଶ୍ୟରୂପେ ପ୍ରତିପାଳନ କରି-
ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି । ଏପରିବୁଲେ ଅଫରାନ-
ମାନେ କାହିଁବ ଇଂରାଜଙ୍କ ବିପକ୍ଷ ହେବେ
କରଂ ଅମିରଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଗ୍ରାମପୁର ଭାବରେ-
ଶୁଣୁଙ୍କ ପ୍ରଜା ହେବାକୁ ଉତ୍ସର୍ଜନାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଥିବେ । ଅମିରଙ୍କର ବନ ଭରିବା ରୂପିଦ୍ୟା-
ଠାରେ ଏବଂ ଅଜେକଲେବ କହୁଅଛନ୍ତି କି
ରୂପିଦ୍ୟା ପରିଗେଷରେ ଅମିରଙ୍କର ସହାୟ
ହେବ । ମାତ୍ର ରୂପିଦ୍ୟା ଯେ ଅମିରଙ୍କ ସକାଗେ
ଇଂରାଜଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ଏହା କଥାତ
ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହଇ । ରୂପିଦ୍ୟା କାଲି ଗୋଟାଏ ଯୁଦ୍ଧ
କର ଥକ ଯାଇଥାରୁ ଏବଂ ଇନ୍ଦ୍ରବେଷରେ
ରୂପିଦ୍ୟା ଇଂରାଜ ମଧ୍ୟରେ ସଂତ୍ରିତ ବିବାଦ ହେ-
ବାର ବୌଧି କଥା କାହିଁ । ଏ ଉତ୍ତରାକୁ
ରୂପିଦ୍ୟା ଭାବିତବର୍ଷର ବଜାମାନଙ୍କର ଇଂରାଜ
ଗବର୍ଣ୍ମମେଘା ପ୍ରତି ରଜରକୁ ଦେଇ ଆହୁର
ହିତାଗ ହୋଇଥିବ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ସେ
ଭୁବନ୍ଦୁ ପରାମାର ବାହିବ ଆପଣାର କଣ
ସାକାର କରିବ । ଭାବିତବର୍ଷର ଗୁଜାମାନେ

କ୍ଷେତ୍ର ଧ୍ୟାନ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସ୍ତ୍ରୀ ଜୀବି

୩ ୧୯ ଶତ ମାହେ ଉତ୍ସମ୍ବାଦ ସନ୍ଦର୍ଭ ମୁଦ୍ରଣ । ମୁଁ ପୋଷ ଦ ୧ ନ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ଶନବାର

ସ୍ତ୍ରୀ ଜୀବି

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ଟ ୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ଟ ୨୫
ମଧ୍ୟସଲାପୀଲ ଜାଳମାସୁଲ ଟ ୧୫

ଆମ୍ବାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦସହିତ ହିନ୍ଦୁ-
ପେଣ୍ଟରେ ପାଠକଲୁଁ ସେ ଆମ ମୁଁ କ୍ଷାର-
ନାମାର ଖ୍ଲାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୋର୍ଡ ଯେଉଁ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅଯୋକ୍ତିକ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଶ୍ନର କରିଥିଲେ
ଓ ଯାଦା ସେବନ ମୁଁ କ୍ଷାର ଓ ମାମଲତକାରଙ୍କର
କଷ୍ଟର ସୀମା ନ ଥିଲ ଗବର୍ଣ୍ମମେଷ୍ଟ ବଜାଳ
ସେ ଅଜ୍ଞାକୁ ରହିଛ କରିଥିଲାନ୍ତି । କଲିକତାର
ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସତ୍ରର ଅବେଦନ ପାଇଁ ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ଷେଟ ଲାଟାହେବ ତିକ୍ତ ଆଜ୍ଞା
ଦେଇଥିଲାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସତ୍ର
ସମସ୍ତଙ୍କର ଧନ୍ୟବାଦର ପାତ୍ର ଅଟିଲା ।

ଗତ ସପ୍ତାହତାରୁ ଏ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ
ଦଶଦିନ କମାଗର ମେଯାହନ ହୋଇଥିଲ ।
ନଗରରେ ନାମମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ମୋଟପଲରେ ଭାଷା-
ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ବଜାୟର ସମ୍ବୁଦ୍ଧତା-
ରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ବଜାୟ ହୋଇଥିଲ ।
ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଗୋପାଳପୁର ଇଶାକପଟ୍ଟନ ମସୁ-
ଦିପଟ୍ଟନ ପ୍ରଭାତ ମାତ୍ରାଜ ପ୍ରଦେଶର ଉପକୂଳ
ବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଗୋପାନ ହୋଇଥିବାର ସ-
ମାଦ ଅର୍ଥିଥିଲ ମାତ୍ର ଭାଷା ଗୋପାନ ହେବାର
ସରକାରୀ ବାସ୍ତବ୍ୟ ରଖୋଟରୁ ଜଣା ଯାଇ
ନାହିଁ କିମ୍ବା ଗୋପାକହାର କୌଣସି କିନ୍ତୁ
ଦେବାର ମଧ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ଅବି ନାହିଁ । ଏଥିଜଳରେ
ଏହି ହତ ବଜାସନ୍ତାର ଧାନ, କୃଷ୍ଣ, ରବି,
ଚିତ୍ତକ ପ୍ରଭାତ ନାନାପାତ୍ର ବିପ୍ରର କିନ୍ତୁ

ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଅମ୍ବପଲର ଆଶା ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ
ଦେଖାଯାଏ ।

କିନ୍ତୁ ତାରତାକ୍ୟୋଗେ ସମ୍ବାଦ ଅବିଥିଲା
କି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ-
ଠାରୁ ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚିଠିମାନ
ପ୍ରଶ୍ନର ହୋଇଥିଲା । ତହିଁରୁ ଜଣାୟାଏ ସେ
ରୁଣିଆ ଏବଂ ଇଂଲଣ୍ଡ ମଧ୍ୟରେ ଏହିରୂପ ବନୋ-
ବିପ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇଥିଲା କି
ଅକ୍ଷୟ ନଦୀ ଅଳ୍ପାବ୍ୟ ସୀମା ହେବ ଏବଂ ଆଫ-
ଗାନସ୍ତାନ ଓ ବୋଖାର ସ୍ଵାଧୀନ ରଙ୍ଗ୍ୟ ହୋଇ
ଯଥାକମେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଏବଂ ରୁଣିଆର ବନ୍ଦବର୍ତ୍ତ
ରହିବେ ।

କାରୁଳକୁ ଯେଉଁ ରୁଣିଆ ରଙ୍ଗଦୂର ଅଳ୍ପ-
ଦିନ ପୂର୍ବେ ଅର୍ଥିଲ୍ଲ ତହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜେ-
ନେଇଲ କାପାମାନ କହିଥିଲାନ୍ତି କି ରୁଣିଆ
ଶବ୍ଦିମେଷ୍ଟକ ଦୁଇସ୍ତରୁ ସେ କାରୁଳକୁ ପ୍ରେ-
ରିତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମାତ୍ର ଭୁକ୍ତଶ୍ଵାନର
ଗବର୍ଣ୍ମର ଜେନେଇଲ ସ୍ତରୁ ସେ ସ୍ଵୟଂ ଅମିରଙ୍କ
ନିକଟକୁ କେବଳ ସୌଜନ୍ୟତା ଦେଖାଇବାକୁ
ଯାଇଥିଲେ ।

ଏଥିରୁ ହଙ୍ଗେ ଜଣାୟାଏ ସେ ରୁଣିଆ ଅମିର-
ଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବନ୍ଦୁତା କରିଥିବା ବିଷୟରୁ ଯେ-
ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାକାଶଗୁପ୍ତେ ଅସ୍ଥିକାର ଅର୍ଥାତ୍ ସେ-
ପ୍ରାଣେ ସେ ଅମିରଙ୍କ ସକାଗେ ସୁନ୍ଦର କରିବେ
ସମ୍ବଦ ହେଉ ନାହିଁ ।

ଇଂଲଣ୍ଡ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟ ସତ୍ର ତଳିମାନ
ତା କୁ ରଖିରେ ବସିଲା । ଗ୍ରାମଜ ମହାରାଜୀଙ୍କର
ବକ୍ତାର ମର୍ମ ଏହି ସେ କାରୁଲର ଅମିର
ଶବ୍ଦିମେଷ୍ଟକ ଦେଖାଇବାରୁ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ସେଇନ୍ ପଠାଇବାର ନିତାନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା
ଓ ସେହିକଥା ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟକୁ ଜଣାଇବା କାରଣ
ଏହି ଅସାମ୍ୟିକ ଅଧିବେଶନର ପ୍ରୟୋଜନ
ହୋଇଥିଲା ।

ସତ୍ର ବସିଲାରୁ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ଅଣ୍ଟର ସେକ୍-
ଟାଙ୍କ ଜଣାଇଲେ ସେ ଆଫଗାନସ୍ତାନ ଯୁଦ୍ଧର
ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାରତବର୍ଷର ରଙ୍ଗ୍ୟ ଉପରେ
ପଡ଼ିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବେ । ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଧରେ
ସାହେବ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବର ପ୍ରତିବାଦ କରିବେ
ବୋଲି ସଭାକୁ ଜଣାଇଲେ ।

ଅମ୍ବାନ ହୃଥର ଆଫଗାନ ଶ୍ଵାନର ସୁନ୍ଦର
ଏବଂ ଭାଇଁର ବ୍ୟକ୍ତି ପୂର୍ବର କରିବା ବିଷୟରେ
ଭାଷା ଭକ୍ତି ବିଭକ୍ତ ହେବ ମାତ୍ର ଭାଇଁର ଶେଷ
ଫଳ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ଅନୁକୂଳ କି ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ହେବ ବୋଲିଯାଇ ନ ଥାରେ । ଯେବେ
ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତି ଭାରତବର୍ଷ ଉପରେ ପଡ଼ିବ
ଭେବେ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ନିଷ୍ଠ୍ୟ ଅଧିକା ଟାକ୍ତ ଦେ-
ବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ଭାଇଁରେ ଆମ୍ବାନଙ୍କର
ଦୁର୍ଗତି ସୀମା ରହିବ ନାହିଁ । ଏକେ ଖାଦ୍ୟ-
କ୍ରବ୍ୟର ଦୂର୍ମଳ୍ୟତା ଦୂଜେ ଲାଇସେନ୍ସ ଟାକ୍ତ
ଓ ନାନାପକ୍ଷକାର ସେଷ ହେଉରୁ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତିଲେ-
କିମ୍ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୁନ୍ଦର ଜାବନ ରକ୍ଷା କରିବା

କଞ୍ଚକର ହୋଇଥିଲୁ ଏହି ଦୟାରୁ ମୁହିର
ଟାକସ ଲୋକେ କରୁଥେ ଦେବେ କହି ନ
ପାରୁଁ । ଧଳଣି କେଉଁ ଯୁକ୍ତିରେ ଭାବିବ-
ର୍ଭକୁ ଏ ବିଷ୍ଟ ସହବାକୁ ହେବ ଆମ୍ବେନୋ
ହୁଅ ପାରୁ ନାହିଁ । ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟର ସତ୍ୟମାନେ
ଯାହା ବିଶ୍ଵର କରିବେ କିମେ ଦେଖିବାରେ
ଆସିବ ।

ଭାରତେଷ୍ଟବ୍ରା ମନ୍ଦିର ।

ପାଠକମାନଙ୍କର ସ୍ଵରଗ ଥିବ ଯେ ଶାମଳ
ମହାଶ୍ରୀ ଗତବର୍ଷ ଭାରତେଷ୍ଟର ଉପାୟ ପ୍ରଦତ୍ତ
କରିବା ଭାପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଭାରତବର୍ଷର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଯେମନ୍ତ ଭୂଷବ ହୋଇଥିଲା ଏ ନଗରରେ
ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥିଲା ଓ ସେହି ମଙ୍ଗଳ
ଘଟନାକୁ ଚିରସ୍ମୃତିଶୀଘ୍ର କରିବାକାରଣ ଓଡ଼ିଶା-
ବାସିମାନେ ଏକ ମର ହୋଇ ଏ ନଗରରେ
ଭାରତେଷ୍ଟର ମନ୍ଦିର ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଅଛୁ-
ଳିକା ନିର୍ମାଣ କରିବାର ସ୍ଥିର କର କେବେକ
ବ୍ୟକ୍ତି ଦେବା ସ୍ଵାମୀର କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଭାର୍ତ୍ତ-
ଭାର୍ତ୍ତରୁ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଉ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ
ନ ହୋଇ ପଢି ରହିଥିଲା । କେବଳ ଶ୍ରୀପୁରୁ
ଦିମ୍ବ ସାହେବ କଲେକ୍ଟର ପ୍ରସ୍ତାବର ଅନୁମାନ-
କାର ଗୋଟିଏ ନକ୍ଷା ଏବଂ ଅନୁମାନକ
ବ୍ୟସର ଭାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ ରଖି ଯାଇ-
ଥିଲେ । ଗତ ସତ୍ୟାହ ଶୁନିବାର ଅପରାହ୍ନ ଦିନ-
ଆ ସମୟରେ କଟକ କଲେଜରେ ଶ୍ରୀପୁରୁ
କମିଶ୍ନରଙ୍କ ଅଭାନମତେ ଭାରତେଷ୍ଟର ମନ୍ଦିର
ସକାଶେ ଯେଉଁମାନେ ଦେବା ସ୍ଵାମୀର କରିଥି-
ଲେ ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ସତ୍ରରେ
କମିଶ୍ନର କଲେକ୍ଟର ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟମାଳିଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଏହି ଉନ୍ନତିଶାଖା ଉଗ୍ରାହକ ଏବଂ ୧୦୧୯ ଜାନ୍ମି
ଦେଶୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥର ଉତ୍ସବ ହେଲାର ଥିଲେ । ସତ୍ରରେ
ଦେଖାଗଲ ସେ ଶ୍ରୀପୁରୁ ଦିମ୍ବ ସାହେବ ପ୍ରସ୍ତା-
ବିବ ମନ୍ଦିରର ଯେ ନକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି
ତୁମ୍ହା ବଜ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥାଏ ମାତ୍ର ଭାର୍ତ୍ତର
ବ୍ୟସ ୪୭ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେବାର ଅନୁମାନ
ହୋଇଥାଏ । ଏଥକୁ ଦେବାଧର୍ମରେ କେବଳ
୧୪ ହଜାର ଟଙ୍କା ସ୍ଵାମୀର ଏବଂ ଭାର୍ତ୍ତମଧ୍ୟରୁ
୪୬ହଜାର ଟଙ୍କା ଓଡ଼ିଶାରେ ଦେବାଦ୍ୱାରା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେବା ଅସମ୍ଭବ ମରି କେହି ଧର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିରର
ପ୍ରସ୍ତାବରୁ ଯାନ୍ତି ରହିବାର ଯୁଗ୍ମ ଦେଖାଇଲେ
ପରିଶେଷରେ ସ୍ଥିର ହେଲ ସେ ଅନୁଭବ ୧୦୧୯

ଦକ୍ଷାର ଟଙ୍କା ଉଠିପାରେ ଓ ବଜ୍ରାଗ୍ର ଏକପ୍ର-
କାର ଘର ନିର୍ମିଣ ହୋଇ ପାରିବ ଓ ପଶୁଷ
ଅଳ୍ୟ ଉତ୍ସବ ଉପଲବ୍ଧରେ ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତିତ
ହୋଇପାରେ । ଏହପରି ବିଶ୍ଵର ହୋଇ ସାମ-
ରିତ ହେବା ଆଦ୍ୟ ଏବଂ ଅଧିକା ହେବା
ସମ୍ମର୍ମ ମନ୍ଦିର ନିମିତ୍ତ ନଗରର ମଧ୍ୟପ୍ରକଳରେ
ଉପସ୍ଥିତ ପ୍ଲାନ ନିର୍ବାଚନ ଏବଂ ସାଧାରଣଗୁଡ଼େ
ମନ୍ଦିର ନିର୍ମିଣର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସଫଳ କରିବାକା-
ରଣ ଗୋଟିଏ କମିଟୀ ନିୟମିତ ହେବାର ସ୍ଥିର
ହୋଇ ତଳଲିଖିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତହିଁର ସହ୍ୟ-
ସର୍ବତ୍ର ମନୋମାନ ହେଲେ । କମିଟୀଙ୍କୁ ସେ
ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାର ଦିଆଗଲା ତହିଁରେ ସେ
ମାନେ ଯେପରିମାଣରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ
ତହିଁର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ବିବରଣ ତିନିମାସ ମଧ୍ୟରେ
ହେବାଦାତାଙ୍କର ସାଧାରଣ ସଭାରେ ଜଣାଇ-
ବେ ଓ ସଭାର ମତାନୁଯାୟୀ କର୍ମକାରକ
ହେବେ ।

କମିଟୀର ସହ୍ୟଙ୍କ ନାମ ।

ଶ୍ରୀଶୁଭ୍ର ମାକର୍ପର୍ବନ ସାହେବ ସତ୍ତଵପଦ
ବାରୁ ବୈଦ୍ୟନାଥ ପଣ୍ଡିତ ରାମ୍ବାବାନାନ୍ଦର
ଗୋଧୂର୍ମ କାଶିନାଥ ଦାସ
ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥନ ଶାୟ
” ନନ୍ଦକିଶୋର ଦାସ
” ହରବିହିତ ବୋଷ
” ଗୋଲାଗଙ୍କର ରାମ୍
କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ
ମହନ୍ ନାନ୍ଦପାତ୍ର ଦାସ

ଏହି କମିଟୀରୁ ଦେବା ଅବାୟ କରିବା
ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକମତେ ଅବାୟୀ ଟଙ୍କାରୁ କୌଣସି
ବି ବାଞ୍ଚ ଲଦିଯାକରେ ଲାହ ସକାଗେ ଜମା
କରିବାର ଅଧିକାର ଦିଆଯାଇଥିବା ।

ଗଲ ଘୋମବାର ପ୍ରାତିକାଳରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ମାକରସନ ସାହେବଙ୍କ ଦରତାରେ କମିଟିର
ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ ବାବୁ ନନ୍ଦକଣ୍ଠାର
ଦାସ ଓ ବାବୁ ହରବନ୍ଦିହ ବୋଷ କମିଟିର
ସେହେଠିର ପଦରେ ନିୟମିତ ହେଲେ ଯେବେଳେ
ତୁ ନିଜାନ୍ତପଲରେ ୩୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେବା
ସମ୍ଭାବ ନ ହେଲେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଦୂର
ହେବା ବୁଥା ଏବଂ ଏବେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ସାମାନ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଆଶା କରସାର
ନ ପାରେ ଅବେବ ପ୍ରିଣ୍ଟହେଲ ଯେ ପ୍ରଥମେ
ଡେଶାର ସବସ୍ତ୍ରଧାନ ଦୁଇ ମହାରଜାଙ୍କ ନିକାଳ
ଟକୁ ଦେବା ସକାଶେ ପଢ଼ ଲେଖି ଯିବ ।

କମେ ସମୟ ରଜା ଓ ସମ୍ରାନ୍ତ ଜନିଦାରମାନଙ୍କୁ
ପହି ଲେଖାଯିବ । ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପରି-
ମାଣ ହେବା ଲାହ ହେଲେ ଯାହା ନିଅଶ୍ଵ ହେବ
ତାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରାଯିବ ।

ଭାବରେସ୍ଥ ମନ୍ଦରସମ୍ମର୍କରେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲୁ ସଂସାଧାରଣଙ୍କୁ ତାହା
ଜଣାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ କି ଯେପରିବାରରେ
ମନ୍ଦର ଶୀଘ୍ର ନିର୍ମାଣ ହୁଅଛି ସେପରିବାରେ ସମସ୍ତେ
ମନୋଯୋଗୀ ଦେବେ । ଏ ବିଷୟରେ ଆମ୍-
ମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଏପଛେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବୁ ।

କାରୁଳ ସ୍ଵର୍ଗମାର୍ତ୍ତ

ଭା ୨ ରଖ ଦସମର—ଏକହାବାଦରୁ
ସମାବ ଆପିଥିଲ୍ଲ ଯେ କୁରମ ବିହାରୁ ବ୍ରିଜୀ
ସେନା ଅଧିକାର କରିଥିଲାଗନ୍ତି । ବିପ୍ରାନ କାର
ପ୍ରଥମେ ଏ କିଞ୍ଚିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ଶହୁ
ଗୋଟିଏ ତୋପ ଶତ ଭାଙ୍ଗ ବିହାରୁ ପରିଦ୍ୟାଗ
କରିଥିବାରୁ ସେ ତୋପଟ ହସ୍ତଗତ ହେଲା ।
ବର୍ଣ୍ଣିଲ ଓ୍ଦୋଟର ଫିଲ୍ଡ ଏକ ଦରବାର
କରିଥିଲେ ତୁଳର ଏବ ଅନ୍ୟକାଳର ପ୍ରଧାନ
ମାରବିମାନେ ଉପତ୍ତି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ବୁଝାଇ ଦିଅଗଲା ଯେ ବ୍ରିଜୀ
ଗର୍ଭମେଷ୍ଟ ଭାବାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଗଢ଼ୁଛା କରିବାର
ଇତ୍ତା ରଖ ନାହାନ୍ତି ।

ମେଳର କାକାଗନାର ଲେଉଥିଲୁଛି ସେ
ସମବୁଦ୍ଧ ଫେର ଅସି ଯେଉଁମାନେ ବାଟ-
ରେ ଚାନ୍ଦା ବରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦମକ
କରିଥିଲୁଛି । ସମ୍ମରିଧାକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ କହିର
ଦ୍ଵିତୀୟ ଘାଗରେ କୌଣସି ଗୋଲମୋଗ ନାହିଁ
ଯେଉଁମାନେ ଅଭ୍ୟାସୁର କରୁଥିଲେ ସେମାନ-
କିମ୍ବା ମିଳ ଜଳି ସାରଥି ।

ତା କି ରୁଷ ବସନ୍ତରେ ଜେନରଲ ସବ-
ର୍ହ ପାଇଞ୍ଜାର ମୁକାମରୁ ଲେଖିଥିଲୁଛି କି
“ଉଚ୍ଚ ମାସ ତା ଏ ରୁଷ ସଦରେ ଟିଙ୍କାର୍ଡାର
ବାଟ ଦେଇ ଚାର କରବା ବଜ ସଫଳ
ହୋଇଥିଲା । ବାଟ ବଜ କଠିଣ ଓ ଯେତେ
ମନେ କରିଥିଲୁଁ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । ଯେ-
ହିଁଠାରେ ଶହୁ ଥିଲ ସେଠାରେ ଠିକ ସକାଳ
କେଲେ ପହଞ୍ଚ ଶହୁରୁ ଘଟସ୍ତ ତହିଁ । ନ ୨୦-
ମର ହାଇଲାଗ୍ରର ଏବଂ ନ ୧୫ ମର ମରଖା
ସେନାମାନେ ଶତକ୍ରି କମଶଃ ଏକପ୍ରାକର
ଆରମ୍ଭାନକୁ ଭତ ନେଲେ । ଅସମାନ ହୁମି ୫

ନିବଜ ଅରଣ୍ୟ ହେତୁରୁ ପଲ୍ଲାଆଜର ସେନା
ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ପାଇଅ୍ୟୋର କୋଠାଳ-
ରେ ପଦ୍ମଶିଖ ପାଇଲେ ନାହିଁ । ତହୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ
ଫେରଇ ନେଇ ଶବ୍ଦକୁ ଏକ କରେଟିବଗରୁ
ଆକ୍ରମଣ କରିବାର ସ୍ଥିର କଲୁଁ । ଏଇପାୟିବାର
ଏବଂ ଜେନରଲ କୋବଙ୍କର ସେନାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ଶବ୍ଦ ଅଦ୍ୟ ସକାଳଓଳ କୋଠାଳରୁ
ବାହାର ଆସିଲେ ଏବଂ ଅମୃତ ସେନାମାନେ
ଅଦ୍ୟ (ତା ଓ ରଖ) ବେଳ ସଂତ ପା ସମୟ-
ରେ ଉକ୍ତ କିନ୍ତୁକୁ ଅଧିକାର କଲେ । ପୂର୍ବଦିନ
ଶୂରୁ ରେଜିମେଣ୍ଟ ସେନା ଶୁଣିମୁକାମରୁ ଆସି
ଶତ୍ରୁର ବଳ ଦୃଢ଼ି କରିଥିଲେ । ସେମାନେ
ତୁମ୍ଭା ଲାଗିଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଶୋଷ ଉତ୍ତମ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସମ୍ମୂର୍ତ୍ତିରୁପେ ପରାସ୍ତ
ହେଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକ ମରପତିଥିବାର
କଥିବ ହୁଅଇ । ଆମେମାନେ ୧୮ ଗୋଡ଼ା
ଶୋଷ ଓ ବିଶ୍ଵର ବାରଦ ଓ ଗୋଲା ପାଇ-
ଅଛି । ଦେଶର ସାହିବଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ଶତ୍ରୁର
ହଣ୍ଡା ଦୁଷ୍ଟିରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର କଣ୍ଠ ସାମାନ୍ୟ
ଅଟଇ କପ୍ଯାନ କେଲସୋ ଓ ମେଜର ଆଶ୍ରମନ
ଦିଇ ଏବଂ ଜେନରଲ କୋବ ଓ ଲେଟ୍‌ଟନଙ୍କ
ମନରୁ ଆହାର ହୋଇଥାଇନ୍ତି ଏଥର ପ୍ରାୟ
ପଞ୍ଚାଶଜଣ ସିପାହି ହତ ଏବଂ ଆହାର ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ସେନାମାନେ ସମସ୍ତେ ଧରଇ ଦେ-
ଖାଇଥିଲେ ଓ ଆନନ୍ଦିତ ଅଛନ୍ତି । ଆହାର
ସେନାଙ୍କ କୁରମ ମୁକାମକୁ ପଠା ଯାଇଥାଇ” ।

ତା କୁଣ୍ଡରେ କେନରିଲ ସରୁ ବ୍ୟାହନ
ଲେଖିଥାଏନ୍ତି କ ଅମିର କାବୁଲ ଏବଂ ତହିଁ
ନିକଟରେ ସୈନ୍ୟ ସପ୍ରଦ କରୁଥାଏନ୍ତି ।
କାବୁଲ ଓ ଧାଳା ମଧ୍ୟରେ କୌଣସିଠାରେ
ଛାହାଙ୍କର ସେନା ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜେଲାନବାଦକୁ
ସୈନ୍ୟ ପଠାଇବାର ମନସ୍ତ ରଖି ନାହାନ୍ତି ।

ତା ୨ ରଙ୍ଗର ସମାଦ ଏହି ଯେ ଅମିର
ଆପଣା ପରିବାର ବର୍ଗକୁ କାହୁଲରୁ ତୁର୍କପ୍ରାନ୍ତରୁ
ପଠାଇବାର ଧାକାରେ କଥିତ ହୁଅଇ ।
କାହୁଲରୁ ଅନ୍ତର ମା ୧୯ ଇଲାରେ ସ୍ଥିତ
ଛାଜନ ନାମକ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଅମିର ଅଳ୍ପ ସେନ୍ୟ
ପଠାଇଅଛିଲୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ସେଥିଲର
ଲେକଙ୍କ ମନକୁ ଦମ୍ପତ୍ତି କରିବା କାରଣ ଏହା
କରିଅଛନ୍ତି ।

ତା ୨ ରଖିରେ ଲହୋରକୁ ସମାଦ ଅଧି-
ଅଛି କି ଜେନରଲ ବିଭଳପ ପିଲିଙ୍ଗ ମୁକାମ-
ରେ ବାଟାଟିଥିବା ଦେଖି ରହୁଆଇଛନ୍ତି । ସେ

ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି କି ସୋଠେ ବ୍ରାଟ ସୁଗମ ଏବଂ
ସମଭୂମି ଦିପୁର ଅଛି । କାନାହାର ଓ ଗଜନ-
ିର ବାଟରେ କିଛି କଷ୍ଟ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ସେ ପିବିନର ଦିଶିଣ ଓ ଦିଶିଣ ପଢ଼ିମ ଭାଗର
ସ୍ଥାନସବୁ ଦେଖି ବଳିଥାଇନି ।

ତା ୨ ରଖିରେ ଲାହୋରରୁ ସମାଦ ଅସି-
ଅଛି କି ମହାମାନିଧ ଗବଣ୍ଟିର ଜ୍ଞାନରଳ ଅମି-
ରଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଶେଷପଦ ଲେଖିଥିଲେ ଓ ଯହିଁ ର
ଉତ୍ତର ତା ୧୦ ରଖ ନବମରରେ ଅସିବାର
ଥିଲ ଓ ନ ଅସିବାରୁ ଯୁଦ୍ଧ ଅରମ୍ଭ ହେଲା
ତହିଁ ର ଉତ୍ତର ଅମିର ପଠାଇ ଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ
ଉତ୍ତରରେ ତା ୫୫ ରଖ ନବମର ଦିଯୁଧାଇ-
ଅଛି ମାତ୍ର ତା ୩୦ ରଖ ନବମର ଧର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଏହା ଧାକା ମୂଳମରେ ପଡ଼ୁଥିଲ ଥିଲ ଏବଂ
ଅଲିମସଜିଦରେ ପରସ୍ତ ଦେବାର ସମାଦ ଶୁଣି
ଅମିର ଧୂନବାର ତାହାକୁ ଲେଖିବାର ଜଣା-
ପାଏ । ତହିଁ ର ମର୍ମ ଏହି ଯଥା;—ଗବଣ୍ଟିର
ଜ୍ଞାନରଳଙ୍କ ପଦ ପାଇବାର ଶୀକାର କର
ପ୍ରଥମେ ଇଂରାଜଙ୍କ ବନ୍ଦୁଭାବର ସମାଜେତନା
ହୋଇଥାଇ ଓ ଯୁକ୍ତିବ ଖାନ ସକାଶେ ଇଂରାଜ
ଗବଣ୍ଟିମେଣ୍ଟ ଯେ ମଧ୍ୟରୁ କରିଥିଲେ ତାହାକୁ
ବନ୍ଦୁଭାବର ବିଚୁନ୍ଦ ବୋଲି ଚିହ୍ନାଇ ଦିଯୁଧାଇ-
ଅଛି । ଇଂରାଜ ଦୂରଙ୍କୁ ଅସିବାକୁ ନ ଦେବା
କୌଣସି ଶନ୍ତିଭାବରୁ ହୋଇ ନ ଥିଲ
କେବଳ ସାଧୀନତାର ହାନର ଶକ୍ତାରୁ ହୋ-
ଇଥିଲ ଓ ଯେଉଁ ଖାଲବାରମାନେ ଦୂରଙ୍କ

ସମରିବ୍ୟାହାରେ ଥାଏଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ରଖା
କରିବା ବିଶ୍ୱଯ ଯାହା ଶେଷ ପଦରେ ଲେଖା-
ଥିଲା ଉଚ୍ଛବୀ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ ଶକ୍ତି ଦୃଢ଼ିବର ଦେଲା ।
ପଢ଼ିଶେଷରେ ଅନିର ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ବ୍ୟାହ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧ ସଙ୍ଗେ ଅଧିଗାନସ୍ଥାନର କୌଣସି
ଶତ୍ରୁଭା ନାହିଁ ଏବଂ ବନ୍ଦୁଶବ୍ଦ ପୁନଃସ୍ଥାପନ
ସକାଶେ ଅନିର ବାହା ରଖନ୍ତି ଅଭିଏକ ଅଳ୍ପ-
କାଳ ନିମିତ୍ତ ଅନ୍ତି ସଙ୍ଗ୍ୟକ ଲୋକ ସହିତ
ସଜ୍ଜଦୁଇ ଅସିଲେ ତାହାକର କିଛି ଅପରି
ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଆସମାନଙ୍କର କଲେକ୍ଟର କତ୍ତାନସାହେବଙ୍କର ପରିମେ
କୁଠା ମଞ୍ଚର ହୋଇଥାଏ । ସେ ଆଗମି ଦିନୁଏବୁ କି ମାର୍ଗ
ମାସରେ ଏ ଶାକୁ ପ୍ରାଣ କରିବେ । ଆହେମାନେ ଶୁଣୁଥିବୁ
ସେ ଆସମାନଙ୍କର ପୁଅ କଲେକ୍ଟର ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଏଠାକୁ
ଆସିବେ । ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀରାମ ଏକଟଙ୍କ କମିଶ୍ଵର ମିଆଦ

ଦେଖିବାର ନିଷ୍ଠୁ ।

ଶତ ସ୍ପୃହରେ ଏଠା ଅଧେଷ୍ଟା ମନସ୍ଲରେ ଥିଥିବା
ଦୁଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଏକଇଜୀବ ପଞ୍ଚମାଂଶ ଯାକ-
ପୁରରେ ପ୍ରାୟ ପାଇଁଛି କେନ୍ଦ୍ରୀୟତାରେ ଦେଇଲାମି
ଜଗତସିଂହ ପୁରରେ ଦୂରଦୂର ଥିଥିବା ଓ ବଣପଥରାଠାରେ
ପ୍ରୟୁତିନାନନ୍ଦ କର୍ଣ୍ଣା ହୋଇଥିଲା ଏ ସ୍ପୃହର ଆରସ୍ତରେ ମନ୍ଦ
ଠିକ ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ରତାୟ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ଘସଲର କିଛି
କିଛି ହୋଇଥିଲା ।

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ାର ହେଉଥିବାକୁ ସୁମାନ ଗରଳ କଣେ
ଦ୍ୱାରା ଶ୍ଵର ସହିତ ବିଳାହାର ଅପରାଧ କର ସ୍ଵାରା ଦୂରାତ୍ମ
ପୃଷ୍ଠେ ଲୋଖିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଥିଲାକରେ ସେ ମନ-
ଦିମାରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇଲା କିନ୍ତୁ ସେ ଗ୍ରେବାଧୀ ସ୍ଵାରା ଅନୁମାନ
ପ୍ରବଳ ହେବାରୁ ମନ ଆଚରଣ ଦୋଷରେ ତିକ୍ତି ଦୂଟ ସୁଧର
ଝେଣେଣେ ସାହେବ ତାକୁ କର୍ଜ୍ଜ ଦ୍ୱାରା କରି ଅଛନ୍ତି । ଯଥାର୍ଥ
ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତରେ ବେଣୀୟ ପ୍ରକାଳ ମଧ୍ୟରେ
କେବଳ ବାହୁ କାନାରଳିଲ ଦେ ସମ୍ବାଦାଦୂର ପାରିଥ
ପ୍ରଦର୍ଶନ ସଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଚାପାର ତଗମା ସହିତ ପାରିବୋ-
ଷିକ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କାଶମିରର କେତେଜଣ ସାଲ
ଦୃଢ଼ିବାର କାରିଗର ମଧ୍ୟ ସୁଖନାତି ପାଇ ଅଛନ୍ତି । କଟକର
ବନ୍ଦୀୟମାନେ ଏଥର ପଡ଼ିଲୁ ପତିଲାଲେ ।

ରୁଷିଯାର ସମ୍ରାଟି ଏକ କଲ୍ପନାରେ ପ୍ରକାଶ କର ଥିଲୁ
କି ଶିଶୁ ଗୋଟିଏ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦ ସନ୍ ସଙ୍ଗରୁ ହେବାର ନିୟମ୍ୟ
ଭୂପ ଭରିଯା ଦେଖାଯାଏ । ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ସେ ରୁଷିଯା
କର୍ତ୍ତାମାନ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ଜାରି କାହାକୁ ।

ଅମେରିକାରୁ ସଂବାଦ ଥିଅଛି ଯେ ଏକପଲ ହିଟିକା
ମଧ୍ୟଆମେରିକାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ପଛ କି ତା ନିଜର
ପରିବଳ ପ୍ରାସବର ଯାଇ ଥିଲୁଣ୍ଡର ଓ ବିଲସରୁ ସର୍ବଜୀବିରେ
ଦୂଷଣ୍ଟନ ହୋଇ ଥିଲା । ବିତ୍ତାରୁ ପିଲା ପର୍ଦ୍ଦରୁ ସମସ୍ତ ଜୀ
ବୁଦ୍ଧି ହିଟିକା ମାରିବାରେ ଲାଗି ଥିଲୁଣ୍ଡର । ଗର୍ଭିମେଣ୍ଟ-
କରେଇବୁ ଶବ୍ଦ ରପ୍ତାଳ କନ କର ଥାଇଣେତ କରିବାପାଇଁ
ଦେବକୁ ଅତେଣ ଦେଇ ଥିଲୁଣ୍ଡର ଯେ ହିଟିକାହାଙ୍କ ତାହା
ନିଃଶ୍ଵର ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ହିଟିକା ଶବ୍ଦ ଏବେ ମନ୍ଦିର
ପଥର ଶହି ଦେଲେ ।

ଭାବରେତିମ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରାଚିନ ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରକଳ୍ପାଳି
ଖୋଜି ବାହାର କରିବା ଓ ରକ୍ଷଣା କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିୟ
ବ୍ୟୁତ ଚିନିର ବକ୍ରତମେଣ୍ଡ ଗଠିଷ୍ଠ ଟ ୩୭୦୦ ଲା ମଙ୍କ ରୂ
କର ଅଛି ।

କ ୧୯ ମୁର ସିଖ ପଲଟନର କପ୍ତାନ ମାକଲିଙ୍କ ସାହେବ
ଆଜମୟଟିଦ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଅଧିକ ପାଇଥିଲେ ତଥାରୁ
ତାହାର ମୃତ୍ୟୁ ହେବାର ଅଷ୍ଟମାନେ ଦୁଃଖର ସହିତ
ଅବସ୍ଥା ଦେଇଲା ।

ପାଇସ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଗତମାତ୍ର ତା ୧୦ ଦିନରେ କରି ହେଲା
ଏ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଅର୍ଥ ହେବା ବନ୍ଦିତା ବୁଝିବାକୁ ଏକବେଳେ ସାଠିଏଲାକ୍ଷ
ମେଲି ଏଥିର ଉତ୍ସବ ହୋଇ ଥିଲା ।

ବିଲସମୟର ମହାକାଳ କାନ୍ତିଲ୍ୟପତି ଉପଲବ୍ଧ ଅପାରାଗ ଏକବଳ ସୈନ୍ୟ ଗର୍ବମେଷକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠା
କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟକର ପୋଷାକ
ସାଜ ଓ ଦୁର୍ବଳ ବହୁବାର ଘୋଡ଼ା ହାତର ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ ସେ
ଦେବାର ଶୀକାର କରି ଅଛନ୍ତି ।

କୁଳ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମେୟ

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଉ ୧୯

ଫ ୧୦ ଜ୍ୟୋ

ତ ୧୯ ଦିନ ମାହେ ଉତ୍ସର୍ଗ ସଙ୍ଗ ମସିହା । ମୁ । ଶୋଷ ଦ ୮ ନ ସନ୍ଦ ୨୦୨୭ ସାଲ ଶନବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୫୫
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଡାକମାସୁଲ ୩୫୦

ବୃଦ୍ଧଦେଶର ସେହି ଦୂର ସଜକୁମାର ରଜା ବାଟିରୁ ପଳାଇ ଥିଲୁ ପ୍ରତିତେଣୁ ସାହେବଙ୍କ କୋଠିରେ ଆଶ୍ଵୀ ନେଇ ଥିଲେ ସେମାନେ ଗତ ଶୁଭୁବାର କଲିକରାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ପୂର୍ବରୁ ଏହାଙ୍କର ଆଗମନ ସମାଦ ପାଇ ଲୋଥର ସରକୁଳର ରେ ଘୋଡ଼ରେ ଗୋଟିଏ ଘର ଦତ୍ତା କରି ଥିଲେ । ସେହିପରେ ରଜକୁମାରମାନେ ବସାଇରହି ଅଛନ୍ତି ରଜକୁମାରମାନେ ସପରବାରରେ ଥିଲୁ । ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବଢ଼ି ଭାବାଙ୍କର ଏକ ଦୀ, ମାତ୍ର ସାନ ରଜକୁମାରଙ୍କର ଦୀ ପିଲାପିଲି ଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲୁ ସଂଖ୍ୟକ ଶୁଭୁବାରର ଆଶି ଅଛନ୍ତି । ଶୋଭଙ୍କ ବିଷୟ ଅବସ୍ଥାରୁ ଦୋର ନାହିଁ ।

ଆପଣାନ୍ ସୁନ୍ଦର ବିଷୟ ଭାବରବର୍ଷକୁ ଦେବାକୁ ଦେବ ବୋଲି ଯେବେବେଳେ ଶୁଭୁବର୍ଣ୍ଣୀୟ ସେହେତେଣ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ପ୍ରତାବ କଲେ ତେବେଳେ ସେ କହିଲେ କି ଯୁଦ୍ଧ ଦକ୍ଷତ ସମସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ବିବେଚନା ଏବଂ ଶୁଭୁବର୍ଷର ଅୟବ୍ୟର ଅବସ୍ଥା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏ ଯୁଦ୍ଧ ବିଷୟ ନିମିତ୍ତ ଇଂଲଣ୍ଡର ସହାୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ନାହିଁ । ଶୁଭୁବର୍ଷର ଅୟବ୍ୟ ଏ ସୁନ୍ଦର ଓ ଅନ୍ୟ ହମସ୍ତ ବିଷୟ ଯାଇ ଏ ବର୍ଷ ଟ ୫୦,୦୦,୦୦୦

କ୍ଳା ଉଚ୍ଚତ ଦେବାର ଅନୁମାନ ହୋଇ ଥିଲୁ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ବିଷୟ ଟ ୧,୨୫,୦୦,୦୦୦୯ କ୍ଳା ଦେବ କଲିକରାର ଭାବରବର୍ଣ୍ଣୀୟ ସର୍ବ ଏ ପ୍ରତାବର ପ୍ରତିବାଦ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଭାରତୀକ୍ୟୋଗେ କେତେକ ମେମରଙ୍ଗଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ହୋଇ ଥିଲୁ ଏବଂ ଅବଳମ୍ବନ ଏ ବିଷୟରେ ଅବେଦନ ପଢ଼ ପଠାଇବାକୁ ଯତ୍ନ କରୁ ଥିଲୁ । ଫଳ ଦେବାର ଜଣା ପଢ଼ୁ ନାହିଁ । ଜାରି ସେହି ଟାକ୍ସର ଟକ୍କାଯାକ ଏହିବାଟେ ଯିବ ।

ଆପଣାନ୍ ସୁନ୍ଦର ବିଷୟ ନିଷାହ ସକାଶେ ଟକ୍କାର ଭାବପ୍ରୟୋଜନ ଏ ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଲାଗ୍ନିୟ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଲେଖି ଥିଲୁ ଯେସମସ୍ତ ବିଷୟ ନିଭାନ୍ତ ନ କଲେ ନ ତଳେ ଭାବା ଭାବା ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରକାର ବିଷୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଟିକା ମହକୁମା ଖର୍ଚ୍ଚ ଓ ବାରକମାସ୍ତ୍ରର ଏକକା ଖର୍ଚ୍ଚ ଆଗମି ମାର୍ଗମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ ରହିବ । ଯେ ସମସ୍ତ ବାରକମାସ୍ତ୍ରର କର୍ମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଥିଲୁ କେବଳ ଭାବାଙ୍କୁ ରଖା କରିବା କାରଣ ନିଭାନ୍ତ ଯାହା ବିଷୟ କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଭାବାଙ୍କା ଆଉ କିନ୍ତୁ ହେବ ନାହିଁ । ବୋଧ ହୁଅଇ ଏହି ଅଜ୍ଞା ପ୍ରତ୍ୟେକ କମିଶ୍ନିର ଓ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଥିଲୁ ଏବଂ ଥିଲେ କରିବାର ଅଜ୍ଞା ଥିବାରୁ ଏଠାରେ ଜନରବ

ଦୃତିଥିଲୁ ଯେ ଅମନାନଙ୍କର ଦେବନ କର୍ତ୍ତନ ହେବ । ବାସ୍ତବରେ ଭାବା ନାହିଁ । ମୁକରି ଅମନଙ୍କର ଦେବନ କର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ ତେବେ ଟିକା ଅମଲ ରହିବାର ନିଷେଧ ଥିଲୁ ଥିଲୁ ଓ ତଦନୁସାରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାବର ଜଣେ ମୋହର ଏବଂ ଏଠା ମହାପିଜାନାର ଟିକା ଅମଲଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ଦେବନ ସକାଶେ ବରଖାସ୍ତ କରିବାର ପ୍ରସାଦ ହୋଇ ଥିଲୁ ।

ଆମ୍ବୋନେ ଥିଲୁକୁ ଦୃଶ୍ୟରସହିତ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ଶ୍ରମଜୀ ଭାବରେ ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଦୃଶ୍ୟ କଲିଯାନ୍ତା ପ୍ରିନ୍ସିପେସ୍ ଅଲ୍ସ ଏକ ଉତ୍କଳ ପୀଡ଼ିରେ ପ୍ରାଣ ବରଇ ଥିଲୁ । ତଳତମାସ ତା ୧୪ ରଖିରେ ଏ ଶାକାବଦ ସାମଗ୍ରୀ ଦେବ ହେଲୁ । ଏ ଶାକାବଦ ସମାଦରେ ଶ୍ରମଜୀ ମହାରାଜୀଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ପ୍ରକା ପ୍ରତିକାର ଥିଲୁ । ବିଶେଷରେ ମହାରାଜୀ କେବଳ ଆପଣା ସ୍ଥାନ ବିଷ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଅନୁହବ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଉତ୍ସର୍ଗ କୃପାରୁ ଭାବାଙ୍କୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁଶୋକ ସହିବାକୁ ହୋଇ ନ ଥିଲୁ । ସେପକାର ଶୋକ ଏହି ପ୍ରଥମ ଦାଟନା ହେଲୁ ଏଥରେ ଯେ ଭାବାଙ୍କର କରିମାନରେ ମନ୍ୟୁଷ ହୋଇଥିବ ଭାବା ସହଜରେ ଅନୁହବ ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ ଏଥେବେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ସମବେଦନା ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲୁ । ଯେବେ ଦୃଶ୍ୟ କଲେ ଅବା ବ ହେବ

ସକାଳୀରୁ ପ୍ରକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ତ ଅଧୀନ
ଦାହାର ସାଧନକୁ କେହି ଅଭିନମ କରି ପାଇବ
ନାହିଁ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଏତବ ପ୍ରାର୍ଥନା
ସେ ଆମୂଳନକର ଅସୀମ ଦୟାବତ୍ତ ଏବଂ
ପ୍ରକାବସ୍ଥାନା ଶ୍ରାମଣ ଭରତେଷ୍ଟାଙ୍କ ମନରେ
ଏପକାର ଧର୍ମବଳ ଏବଂ ସାହସ ପ୍ରଦାନ କରିଲୁ
କି ସେମନ୍ତ ଏ ଦାରୁଣ ଶୋକକୁ ସେ ସହ୍ୟ
କରିବାକୁ ସମ୍ମ ହେବେ ।

ପ୍ରିନ୍ତିଷେସ ଅଲିସ ଏନ ୧୯୮୩ ସାଲରେ
ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ସୁତରୀଂ ତାଦାକ ବ୍ୟାହ
କି ୩୫ ସାଲ ଥିଲା । ସନ ୧୯୭୨ ସାଲରେ
କମ୍ପିନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ସିଦ୍ଧତାରମାଣ୍ୱର ସିଙ୍ଗକୁ-
ମାର ଲୁହସଙ୍କ ସହିତ ତାଦାକର ବିବାହ
ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଛାନ୍ତ ପିଲା କନ୍ଦ କରିଥିଲେ ।
ତାଦାକ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ଲୋକ ଏକାବେଳ-
କେ ପାଉଛି ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ତାହଙ୍କର ଗ୍ରା-
ବର୍ଷର ଗୋଟିଏ କନନାର ମୃତ୍ୟୁ ହେଲା ଓ
ବହିର ଏକମାତ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଉଣୁ ସେ ସ୍ଵପ୍ନଃ
ପ୍ରାଣ ହସାଇଲେ । କି ଦୁଃଖର କଥା !!!

ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଅବ୍ୟକ୍ତ ଦୁଃଖର ହେଉ
ଥିଲୁ ବି ଯେମନ୍ତ ବାଲେଶ୍ଵରର ଉତ୍ତର କଲେ
ଏର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତେମନ୍ତ ବାଲେଶ୍ଵରର ଦଶ
ଆମ ନଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୃରଷେଗର ପ୍ରତାପ
ବସୁର ବଚିଅଛି ଏବଂ ଦିଶରେ କୃରଷଙ୍ଗେ
ଶୈଳରୀ ସୁଦା ମିଳିଅଛି । ଅନ୍ୟ ସମୟରେ
କୃରଷେଗ ଶୈଳରୀରୁ ଅନେକାଂଶରେ ଅଳ୍ପ
ହୃଦୟର ହେଲେହେ ଏ ସମୟରେ ଦୁଇ
ଶେଗର ମାରନ୍ତିକ ଶକ୍ତି ସମାନ ହୋଇଥାଏ ।
ବାଲେଶ୍ଵର ସାଧପଦମାନଙ୍କରେ ଧାଠକଳୁ
ଯେ ଏଥମଧ୍ୟରେ ନନ୍ଦିଧୂର ମୌଜାରେ
୧୦୧୩୦ ଜଣ ଏବଂ କୋଠାରରେ ୩୦୧୫୦
ଜଣ କାଳଗ୍ରାସରେ ପଡ଼ିଲେଣି । ନିଜରଦ୍ଵାରା
ରେ ମଧ୍ୟ ଏକପରି ମଧ୍ୟରେ କେବଳ କିନ-
ମୌଜାରେ ପ୍ରାୟ ଶବ୍ଦଲୋକ ମରି ପଡ଼ିଅଛନ୍ତି ।
ବଜଳାରେ ମାଲେରାତ୍ମକରର ଶାଶ୍ଵତକାଣ୍ଡ
ଶତ୍ରୁ ଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ଏବର୍ଷ ତେଣ ରେ ତାହା
ଦିପସ୍ତିତ ହେଲା ଓ କମଶଃ ଦିଶାରିମୁଖେ
ଅଗସ୍ତ୍ୟର ହେବାର ପ୍ରଥ୍ୟୁଷ ହେଉଅଛି ।
ବାଲେଶ୍ଵର ମଜଙ୍ଗୁଟି ଦୁଇଜଣ ଦେଶୀୟ
ତାନ୍ତ୍ରର ଅଣାଳ ଲିଙ୍ଗେ ଉତ୍ତର ଓ କଣେ ଦ-
ଶିଶକୁ ଧଠାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶବ୍ଦ ନମାଇଚରଣ
ବୋଷ ବାହାରୁ ଥାପଣା ବ୍ୟପୁରେ ବ୍ୟାପ-

ଗନ୍ଧୀ ସକାଶେ ଲଙ୍ଘେ ଦେଖିଯୁ ଚିତ୍ରକ ନିୟମକୁ
କରି ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ ଗ୍ରାମକୁ ଗ୍ରାମ
ଶତକରୀ ୮୦ ଲୋକ ପାଇବ ସେଠାରେ ଏଇ-
କରେ ବି ହେବ । ଅନେକଷ୍ଟାନରେ ଜୀବଧ
ଏବଂ ଅନ୍ୟତ୍ବକର ସାହାଯ୍ୟଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନ
ହେଲେ ପ୍ରକାମାକୁ ଏ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା
ଆଇ କଟିବ ବ୍ୟାପାର ଥିଲା । ଆମେମାନେ
ଦ୍ଵିଷାକରୁଁ ଯେ ହାକମମାନେ ଏଥର ବିହିତ
ଉପାୟ ଥବିଲମ୍ବନ କରିବାକୁ କଣମାତ୍ର ବିଲମ୍ବ
କରିବେ ନାହିଁ ।

କାବୁଳ୍ୟକ୍ଷ

ଏ ସ୍ପାହରେ କୌଣସିଠାରେ ଶତ୍ରୁ ସଙ୍ଗେ
ହେଠ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ ହେବାର ସମାବ ଅଧି
ନାହିଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସେସମୟ ସମାଦ ଯୁଦ୍ଧପୁଲକରୁ
ଆସିଥିଲୁ ତାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟାନ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା
ଏଥମ୍ବରେ ଏକ ଜଳରବ ଛିଠିଥିଲ ଯେ
ଜେନରଲ କାବାଗନାରଙ୍କ ନିଜଟରେ ଅନ୍ତିର
ବାଧତା ସ୍ଥାକାର କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ତାହା ଯଥାର୍ଥ
ନୁହଇ । କେବଳ ଗତ ପିନ୍ଧିକାରେ ଲେଖିବା
ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ମଧ୍ୟାମାନ ପରିଚି

କୁହଇ । କେବଳ ଗତ-ପହିକାରେ ଲେଖିବା
ମରେ ଅନିର ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେନରଲ-
କର ଶେଷପଢ଼ିର ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ଏବଂ
ସେ ଉତ୍ତରରେ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଅନିର ଲଂଘ-
ଜଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ପୁଷ୍ପପର ବନ୍ଧୁଭାବ ରଖିବେ ଏବଂ
ଅନୁଲୋକ ସଙ୍ଗେ ଦେଇ ଭାଦାକ ସଜ୍ଜଧାଳକୁ
ଲଂଘକ ଦୂର ଗଲେ ସେ ଅଟକ କରିବେ
ନାହିଁ । ଏଥିରୁ କେହି ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ
କି ଭେବେ ଆଉ ସୁନ୍ଦର ହେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର
ସେପରି ଆଶା କରିବାର କୌଣସି କାରଣ
ନାହିଁ । କାରଣ ପ୍ରଥମତଃ ଅନିରଙ୍କ ପଢ଼
ସବ୍ୟାଧାରଣଙ୍କ ମନ୍ଦରେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ନ-
ହିଲ । ବିଜାତଠାରୁ ଭାବଦର୍ଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ
ସମ୍ବାଦପଦ୍ଧର ଏହମତ ଅଟଇ । ଅନିର ଲଂଘକ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କୁ ଯେପକାର ଅପାମାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି
ତହିଁନିମିତ ଶମାପ୍ରାର୍ଥନା କର ନାହାନ୍ତି କମ୍ପା
ଅନୁଭାପ ପ୍ରକାଶ କର ବିନମ୍ଯାନରେ ଦୁଇ-
କଥା ସଜା କହି ନାହାନ୍ତି । କରଂ ଲଂଘଜଙ୍କର
ମହିମା

କୁଣ୍ଡଳୀ କପଟଦଳୁଙ୍ଗ ମଣି ଭାବୁରେ ବିଶ୍ୱାସ
ନ କରିବାର ହୃଦୟରେ କହ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
କରଣ୍ୟେ ଅଧିକା ପଢ଼ି ପ୍ରଥମରେ ଲେଖି
ଅଛନ୍ତି କି “ଦଳୁଙ୍ଗ କଥାରେ ହୃଦୟ ନାହିଁ
ମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ” ଏବଂ ଉଠକମାନେ ଯେ
ଦଳୁଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ତହୁଁ କୁଣ୍ଡଳୀ

କଳନକ ଭିଦ୍ଧାରଣ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଥାଇଲା ।
ଏପରି ସୁଲବେ ଘାହାଙ୍କର ପତ୍ର ଅସିଲୁ ବୋଲି
ପ୍ରକାରରେ ସ୍ଵକ୍ଷ ସ୍ଵକ୍ଷତ ହେବ ? ଘାହାଙ୍କ
ପଡ଼ିର ସଂଶେଷ ଭାବ ଏହି ଦେଉଥାଇ କି
“ଭୁମେ ଯେ ବନ୍ଧୁତା କଥା କହୁଆଇ ତାହା
ଅମୂଳନକୁ ଅସ୍ତ୍ର ନାହିଁ” ଭେବେ ଆମ୍ବେ ଶନ୍ତିତା
କରିବାକୁ ଗୁଡ଼ି ନା ଓ ବନ୍ଧୁତା ରଖିବାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ଭୁମୂର ଦୂର ଫେରିଲ ଦେଲୁ
ବୋଲି ଭୁମେ ଭୁମ୍ବ ହୋଇଥାଇ ଏବେ ଅଳ୍ପ
ସଂଖ୍ୟକମେକ ସହିତ ଦୂର ପଠାଥ ଆମ୍ବେ
ସମାଦରପୂର୍ବକ ଘାହାଙ୍କ ପ୍ରହର କରିବୁ” ।
ଏପରି କଥାରେ ସ୍ଵର ନିବାରଣ କୁଆର ? ଏହା
କେବଳ କାଳଶେଷ କରିବା କଥା ମାତ୍ର ସ୍ଵର
ଅରମ୍ଭ ହେଲା ଉତ୍ତରାବୁ କେଉଁ ବିବେକମେକ
ଏଥରେ ଦୂରବ । ଆମ୍ବେମାନେ ବିବେକନାଙ୍କରୁ
ଯେ ଅବଧ ଅମେରିକର ସଂଜ୍ଞାନ ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲ ନାହିଁ ଓ ସେ ଉପରିକରୁ କଳନା
କରିବାର ତେଣିକ ଆର ଆପେ ଅପଣାକୁ
କଳ ପାର ନାହାନ୍ତି ।

କାହିଁ ସୁନ୍ଦରମାତ୍ର

ତାଙ୍କରଖ ତଥିର—ଖୋଜାଯାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲଙ୍ଘିବଳସେନା ତୁମଣ କରିଅଛୁଟି । ଏ ବାଟ-
ରେ ଶହୁର ସୈନ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ଓ ଏହା ଅଧିକାର
କରିବା ସହିତ ଅଟଇ । ଏଠାରୁ କାନାହାରର
ମହୁମି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଉଅଛି । ଏହି ବାଟିକୁ ଅଧ-
ିକାର କଲେ କାନାହାରରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା-
ରୁ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବାଧା ନାହିଁ । ଜେଳରକୁ ବିଭା-
ଗ୍ୟାହେବ ଖୋଜାଯାଇ ଅଧିକାର ନିମିତ୍ତ
ଏକଦିନ ସେନା ପଠାଇବାର ଅଞ୍ଚଳ ପାଇଅଛନ୍ତି

କେବଳ ସବର୍ତ୍ତସ ସୁହରାଗବାନ ଦିଲ-
କୁ ଏବବଳ ସେନା ନେଇ ଯାଉଥିଲୁ ଶାତ
ଅବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଅବ୍ୟକ୍ତ ବରପା ପତ
ନାହିଁ । ଜଣାଯାଏ ଯେ ଶିଖାରର ସେନାକୁ
ଅଧିନାୟକ ହେବାକୁରଣ ଅମୀର ଖୋଲନାହୁ-
ନିବଳୁ ପଠାଇଥିଲେ ମାତ୍ର ପଳାଇବ ସେନାକୁ
ଦେଖି ସେ ଫେରଗଲେ ।

ଧ୍ୟାକାରୁ ସମ୍ବଦ ଅସିଥିଲୁ ସେ ଅମାର
ଆଖୋର ପେଷକୁଳକରେ ଥିଲେ । ବାଧୀନିର
ଏକଦଳ ସେଳା ତାହାକୁ ଧରିବାକାରଣ ଗଲେ
ମାତ୍ର ସେଇଥ୍ୟ ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ପଳାୟନ
କରିଥିଲେ ଓ ସଫେଦକୋହ (ସେତଗିରି)
ବେ ଲୁଚିଥିବାର କଥିତ ହୁଅଇ । ଦେଶୀୟ

ସେନ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘେଗ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲୁ
କିନ୍ତୁ ଜଙ୍ଗରଜେଣା ସୁଧା ଅଛନ୍ତି ।

ତା ୧୦ ରଖ ଉଷ୍ମରରେ ବିମେଲରୁ ବିଶେଷ
ତାରସମାଦ ଅଧିଅଛି ଏବଂ ଜହିରେ ପିଣ୍ଡୋର
ସ୍ଵରର ବସ୍ତ୍ରାରତ ବିବରଣ ମାଦା ପ୍ରକାଶିତ
ହେଉଥିଲୁ ଜାଣାଯାଏ ଯେ ଜେନରଲ
ରାବଟ୍ସାହେବ ଅସାଧାରଣ ଜୟନ୍ତିର କର
ଅଛନ୍ତି । ଗୁରଖା ସିଫାହୁମାନେ ଏ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଭାବୁ ବାରହ ହେଲାଇଥିଲେ । ସେମାନେ
ପ୍ରଥମେ ଶହୁକୁ ଆକମଣ କଲେ ଓ ଗଛ ଉଚ୍ଚ
ଆଳରେ ରହ ଗୁଲମାର ସାହସପୂର୍ବକ ଶହୁର
ବାଜକୁ ଡେଇଁ ପଢିଲେ । ଶହୁ ପାଠୀରେ
କେତେବୁଜାଏ ହୁବିଏ ଉଚିଲେଖାଏ ବାଜ
ନିର୍ମିଣ କରିଥିଲେ ଏମାନେ ଏକପରେ ଏକ
ସମସ୍ତ ବାଜ ଡେଇଁ କିନ୍ତୁ ପାଇଁରେ ପ୍ରବେଶ
ହେଲେ । ଶହୁ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ଭାବୁ ବାରହ
ଦେଖାଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଗୁରଖା ଓ ହାରଲାଗୁର
ସେକା ସଙ୍ଗେ ସର ହୋଇ ପାଇଲା ନାହିଁ ।
କେନରଲ ରବଟ୍ସ୍ ସମ୍ମାନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ଯେ କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ବିଚକ୍ଷଣର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ଶହୁରୁ-
ସେନା ଏ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାର କଲେ । ଶହୁରୁ-
ନ୍ୟ ଯଥାସାଧ ଲାଭ ହୁକରିବା ହୋଇ ପାଇଲାଇ
ଓ ଜଙ୍ଗରଜେଣା ସଞ୍ଜିନିହାରୁ ଅନେକ
ଶହୁକୁ ବିଜପକାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଧିକାର ଦ୍ୱାରାରୁ
ଦେଖାଗଲ ଯେ ମୃଦେହରେ ଶ୍ଵାନ ଲୁଚିଯାଇ
ଥାଏ । ଶହୁରୁ ସେନା ଅଧିକାଙ୍କରେ ସ୍ଵାନ ପ୍ରାୟ
କାହାର ବସ୍ତ୍ର ବୁଝିବାରୁ ବସ୍ତ୍ର ଅଧିକ ନୁହଇ
ଏମାନ୍ୟଙ୍କର ସେନ୍ୟାଧାରୀ ଭାବୁ ଆଦାର ପାଇ
ଅଛି ମାତ୍ର ଧର୍ମପତିନାହିଁ ।

ତା ୧୩ ରଖ ଉଷ୍ମରରେ ଲାହୋରରୁ
ଅସିଥିବା ସମାଦରୁ ଜାଣାଯାଏ ଯେ ଜେନରଲ
ରାବଟ୍ସ୍ ସାହେବ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି କି କାହିଁରେ
ଆଠ ପଟଲନ ପଦାତିକ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ସେମାନେ
ସୁବି କରିବାକୁ ଲାଭ ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଆକାରୁ ସମାଦ ଅସିଅଛି ଯେ ଜେଲାବା-
ଦର ରଜକର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଚର୍ଚିରଜଳକମାନେ
ଜଙ୍ଗରଜଙ୍କ ଶର୍ତ୍ତାରତ ହେବାକାରଣ ଥିବା

ଅଛନ୍ତି । ମିଥ୍ୟାକଷେତ୍ର କାମକ ପାହାଡ଼ଥ ଜାତି-
ର ଲୋକ ତିନିଜଣ ଦ୍ୱାରାକଟା ସରସ ଓ ଜଣେ
ସୁଅରକୁ ମାରିପାକାର ଥିଲେ । ଅଧାରେହିମାନେ
ତାହାକୁ ପ୍ରଧାନ କିନ୍ତୁ ଧ୍ୟାନ କରିବାକୁ ସେ-
ମାନେ ନିଷ୍ଠେଜ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି କଥିତ ଦ୍ୱାରା
ସେ ଅମୀରକୁ ଅଲିମସଜଦ କିନ୍ତୁ ଅଥନା-
ସୂକ୍ଷମ ଗୋଲମ ହେବାକାରି ସେମନ୍ତ କାହିଁ
ଲାଭକୁ ଫେରିଗଲେ ତାହାକୁ ତୋପରେ ଉତ୍ତାର
ଦେଲେ ।

ତା ୧୪ ରଖର ସମାଦରୁ ଜାଣାଯାଏ ଯେ
ଜେନରଲ ବିଜଳିପା ସାହେବ ଶାଶ୍ଵତ ଖୋଜାକ
ବାଜକୁ ଆକମଣ କରିବେ । କାନ୍ଦାହାରରେ
ପ୍ରବେଶ କରିବାର ସହଜ ବାଟ ମିଳାଇଛି ।
କୌଣସି ପାଠୀରେ ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ସେନା ନାହିଁ
ଓ ସେଠା ଲୋକମାନେ ମିତ୍ତତା ରଖିବାର
ଜାଣାଯାଏ । ସେନ୍ୟଙ୍କ ଶାଶ୍ଵତ ଓ ମନ ଥିବ
ଉତ୍ତମ ଅଛି ।

ତା ୧୫ ରଖର ସମାଦରୁ ଜାଣାଯାଏ ଯେ
ଜେନରଲ ରାବଟ୍ସ୍ ସୁତରଗରଦାନ ପାଠର
ଉଚିତ୍ରଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ଏଠାର
ଲୋକମାନେ ବହୁଭାବ ରଖନ୍ତି ଓ ବାଟରେ
କେହି ଗୋଟାଏସୁନା ବନ୍ଦକ ମାରିଲାହିଁ । ଅଲି-
ଶେଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଟ ନିର୍ବାପଦ ଅଛି ।

(୪୪) ✓
ବିଦ୍ୟାଳୟର ପାଠ୍ସୁପ୍ତ ନିବାଚନ ।

ଶିଳ୍ପ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରଧାନ ଭୂଷଣ, ସ୍ଵର୍ଗାଣ୍ୟ
ସେହି ଶିଳ୍ପାକାର୍ଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦରାପେ ଚଳାଇବା
ନିମିତ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟୟିତ ହେଉ ଅଛି,
ରଥାପି ଶ୍ଵାନ ବିଶେଷରେ ସୁବିଜରର ଅଭିନ
ହେଉ ବାଟୁଟି ଫଳ ଫଳ ନାହିଁ । ଉତ୍କଳ
ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କର ଦୁରବସ୍ତ୍ର ଚିରକାଳ ରହ
ଅଛି, ଏହା କେବେ ପ୍ରକୃତ ପଦତି ଅବଲମ୍ବନ
କରିବ ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ । ପଦତିନ
ଜାଏଥି ଉନିଷେକ୍ଟରମାନେ ପୁଷ୍ଟ ନିର୍ବାଚନ
ସମ୍ପର୍କେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀରେ ଦୁଇ ଗୁଣ୍ଠାର
ପୁଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରୁ ସେ କୌଣସି ପୁଷ୍ଟ ପଦାରବା
ପାଇଁ ଲିଖୁ ମଧ୍ୟରେ ପଦାରବ ଦେଉ ଥିଲେ ।
ଏହାକାରୁ ସବୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସମ୍ପର୍କେ
ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଦାରବ ଦେଉ ସେମାନେ
ନିର୍ବାସ୍ତ୍ର ହୋଇ ମୁଣ୍ଡରେ ଦେଇ ଦେଇ କିମ୍ବା
ପୁଷ୍ଟ ନିଯମିତରୁପେ ନ ମିଳିବ ଓ ଶିକ୍ଷକ-
ମାନେ ଶ୍ଵାନାତ୍ମକରୁ ପୁଷ୍ଟ ନ ଆଣିବେ ଓ
ପୁଷ୍ଟ ନିଯମିତରୁପେ ଏହାର ଅର୍ଥ କଣ ?

କିଏ ଦାୟା ? ଶିଳ୍ପାବିଭାଗ ଅବଶ୍ୟ ଦାୟାକେ ଲାଗୁ
କାରାର କରିବାକୁ ହେବ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ମତ-
ରେ ଦୂରକଣ ସବୁନଷେକ୍ଟିରଙ୍କୁ କେବଳ
ସ୍ପୃଷ୍ଟ ଯୋଗାଇବା କାମରେ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହୁଅନ୍ତା । ପରିଶେଷରେ ଆମ୍ବାନେ
ଜିଏଥା ଇନଷେକ୍ଟର ମହାଶୀଘ୍ରକୁ ଅନୁରୋଧ
କରୁଥିଲୁ ଯେ ସେ ବାରାନ୍ତିରକୁ ଥାପଣା କାର୍ଯ୍ୟ
ସଂଶୋଧନ କରି ସମ୍ଭାବରେ ବିଦ୍ୟାଲୟମା-
ନଙ୍କର ଶିଳ୍ପାକାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ଭାବନାର ଅମ୍ବାନଙ୍କର
ଅଶେଷ ପ୍ରତିଭାଜନ ହେବେ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀମିଶୁକ୍ଳ ମନ୍ୟରେ ଏକ ବ୍ୟରଗୁର ମୋକଦମା ଧ୍ୟାନ ପଢିଥିଲା । ତହୁଁର ଦୂରତ୍ତ ଏହି ସେ ବାନବନ୍ଧୁ ଦ୍ୱାରା ନାମନାମ ଅନ୍ଯାଥବାଳକ ଦୂରିଷ ସମୟରୁ ପାତ୍ରାଳକାରୀ ସ୍ଵର୍ତ୍ତଗାନ୍ତର ଓ ଯିନିତି ହୋଇ ପର୍ତ୍ତମାନ ଶୋଦାରେ ଛଇ ବ୍ୟବସାୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ । ସେଠାରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାହୁ ଜାମାନ ଏବଂ ଶ୍ରୀମିଶୁକ୍ଳ ବନୋଡ଼ର ବିବାହ ଉଠିବାର ଘରର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଁ ଧର୍ମାଂଶୁର ଦେଖିଲେ ପଚାର କେଣ୍ଟିଥିଲା । ଏବଂ ବନ୍ଧୁ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀମିଶୁକ୍ଳ ହୋଇ ଜାହାଁ ଏବଂ ହେବାର ଲହୁପ୍ରାକାଶ କର ଉପରେ ସାହୁଙ୍କ ନିବାଟରୁ ଅର୍ମିଫାନ୍ତ୍ର ତଥା ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ କରିବାର ପାଇଁ ବ୍ୟବସାୟ କରିଲା । ଏପରି ପଚାର ଶ୍ରୀମିଶୁକ୍ଳମାନେ କୋଟିନିଯ ଶାକ କରିବ ସୁରଦା^୧ କାରିବନ୍ତପ୍ରତି ଆଜି ଦିନ ବାଧା ବହିବ ହାହ^୨ ସେ ସକଳ ସମୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିବ ଜାମାନାର କର ତାଙ୍କ ଭର୍ତ୍ତା ଘୋଲ ସଙ୍ଗେ ପାଇଁ ପ୍ରତି ପ୍ରତି କର । ଏହା ପ୍ରକାଶ ହେବାର ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ପାଇଁ ବସାରୀ ବସାରୀ ବସାରୀ କରିବାର ସରତାକୁ ପାଠାର ଦେଲେ ବିନ୍ତୁ “କେତେ ଦୂର କରି କେତେବୁଝରେ କୁମ୍ଭଜୀ” ପ୍ରାଚିରଳି କି ସହଜେ କରିବ ? ସେଇ ଦରତ ସମ୍ବନ୍ଧ କରି କି ପାଇଁ ପ୍ରାଚିରଳୁ ମନବନ୍ଧୁ ନିବାଟରୁ ଏହି ଲୋକଙ୍କେ ସେ ଅପରା ବ୍ୟବସାୟ ପଢି ନିଷାନାହୁ ଶୋଭିବାର ଅସି ସେଇ ମୃଦୁରେ ସହ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମଧ୍ୟ କରିବାର ହେଲା । ପ୍ରାଚିରରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରେ ପ୍ରତିକ ନିକି ପଟେ ପଚାକିମେ ପ୍ରତିବିମ୍ବାନେ ଏହା କାରିବାର ମାହା ମୃଦୁରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ । ସେଇ ସାହୁଙ୍କ ପ୍ରତିକ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପରା ପର୍ବତରେ କୁମ୍ଭର ଅନ୍ତର ବ୍ୟବସାୟ କେନ୍ତା କରି ବୁଝି ମାହା ନିକଳ ହେବାର ମଧ୍ୟକରି ଧର୍ମପତି ହେଲା ମୃଦୁକାନ୍ତରେ ସୁର ପାତ୍ରାଳକାର କର । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ନିର୍ମାଣ କରିବାର କାହାର କାହାର କରିବାର କାହାର କରିବାର । ସେ ମେଳକ୍ଷେତ୍ରରେ ପାପପଣ୍ଡୟ ଅଶ୍ଵାକାର କର ଯନ୍ତ୍ରପଣ୍ୟ ବନ୍ଦରେ ଘୋଲ ସରତାରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇଥିବାର ଓ ପରାବାସୀ ଶ୍ରୀମିଶୁକ୍ଳମାନେ ତାର ଅର ପାତ୍ରା ତେବେହିବାର କହିଥିଲୁ ।

ଓଡ଼ିଆକେବୁ ନାଥାର ସେ ପତମାର କା , ଦେଖ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳକର ମୁଣ୍ଡା ତାହାକୁ ଦେଖାପାଏ ସେ
ଧର୍ମସୂଦା ମା ଗାନ୍ଧୀ ଏ ଉନିର ବହୁଲୟ ହୋଇ ଅଛି ।
ଏ ସମସ୍ତ ବହୁଲୟ ଆଜିକାରୀ ମାତ୍ର ।

ଉତ୍ତର ପରିପ୍ରେକ୍ଷା କାହାରୀର ବିଭାଗରେ ମେଲେ
ଯଥା ଦୂରର କାହେବୁ ନିର୍ମଳୀ ପାଇଛି ଯୋଗୀର ପ୍ରସର
କର ଅନ୍ତରୁ କି “ଦେଶ-ମାତ୍ରେ ଯୋଗୀର ଦୟାଧିକା ସମ୍ମନ୍ୟୁ ଏ ୧୫ ଏଣ୍ ମଧ୍ୟରେ ଅପରା ଯୋଗୀର କାହାର ପାଇଁ

ସଦାକର ନ ଦେବେ ସେମାକେ ଅଭିମୁକ୍ତାରେ ଦକ୍ଷତା-
ଲକ୍ଷେ । ବଡ଼ଗୋଟିମାନେ ଏ ଅଜ୍ଞ ପ୍ରଦୟାତଳ କର
ପାରୁ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଯେବେ ସକାରେ ଏ ୨୫ ଲା ଅଛ
ଅଛ ସମୟ ଯେବେ ଅଧିକ ସମୟ ଦେବାରେ ଅନିଖର ସମ୍ବନ୍ଧ
କହା ଥିଲ ତେବେ ମିଶ୍ରବିଧାଇଙ୍କ ସମ୍ବୂଧ ମନ୍ଦର ପରିଷାଳ
କରିବାର କୁର ନେଇ ଥାନ୍ତେ ।

ହୁବି ଦାହିବାରୁ କଣାଯାଏ ସେ ମୟୁରରଙ୍ଗର ଦୋଷ-
ମାଳିର ଧାନକଟା ଲଭ୍ୟାଦି ନବଦମା ତଦାରକ କରିବା
ନିମିତ୍ତ ତେସୁତୀ ମାଳିଖେଟ କାହା ଜୀବନରୁମାର ସଂଖ୍ୟା
ଓ ପୂର୍ବ ଜନଶୈଳେକର କାହା ମୁଣ୍ଡିବନ୍ତ ବାହୁଦୂରା ପ୍ରଭତି
ନିଷ୍ଠା ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ତଦାରକରେ କେତେବେଳେ ଧାରଣରୁ
ହେବ ଉଦ୍ଦୟାନ ଯାଏ ଯାଇ ଅଛି । ଅକ୍ଷୟ ତଦାରକ ରେଖ
ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଅଧେମାନେ କଲାଇଶିତ ସ୍ଵପ୍ନକମାନ ଉପହାର-ପାଇଥା
ଦାର କୁଠକଟା ସହି ଶୀକାର କରିଥିଲୁ । ସଥା ।—
ଦେଖିବାକାଳ ଦାର ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର, ସଂଗ୍ରାମକଳ୍ପ ପ୍ରଣାତ ସ୍ଵପ୍ନ
ସଂଘରଣ ଓ ଭାବରକର୍ଷର ଦେଖିପୁ ଉଚିତାସ ପ୍ରଥମ ଓ
ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାବ ଦାର ବିଜନାଲୟର ନାମକରଣ ପ୍ରଣିତ ।

ଗତ ସପ୍ତାବ୍ଦୀରୁ ଏ ନିରାଜନେ ଉଚ୍ଚମ ଶାର ପତ ଅଛି ।
ଏହା ଦେଲକେ ଏକେ ଶାତ ଫେବ୍ରାରୀ ବାହାର ଅଶ୍ଵ
ନିଷ୍ଠଳ । କୌଣସି ଘୋର ପ୍ରାର୍ଥନା ରାହଁ ମାତି ରତ୍ନ
ଦୂରଧର୍ମରୁ ଯୁଗୀ ନେବାର ଚାହାର ଅଛି ।

ମୋଷସଲକେ ସବୁକେ ଏମାରାଗ ହେବନ୍ତର ଦୌରାତ୍ମା
ବିଷୟରେ ଜନରନ ଶୁଣା ଥାଏ ତାହା ପଢ଼ି ତ ମିଶ୍ରି
ଦିଖ୍ଯ କହ ନ ପାରୁ ମାତ୍ର ବନ୍ଦର ଫଳ ଉଠିଯିବା ଏବଂ
ଏମାରାଗ ମୋଷସଲକେ ପଠାଇବା ରଲ ହୋଇ ରାହଁ ।
ଅଟିଗାର ପୁକ୍ତରେ ଧ୍ୟାନାର ଥିବା ବିଜ୍ଞାନମାନୀଙ୍କ ଜନ
ପ୍ରତିକ୍ଷା ଦେଇ ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଓ ଡାଟାବିଦ୍ୟା ଦିଶା
ଯାଏ ବିଦ୍ୟାର ଦ୍ୱାରା ଯାଇଥାଏ ।

ନାୟକରତାର ହତ୍ସ ଗତ (ସମ୍ପଦ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲେଖେଇ କିମ୍ବା ଉତ୍ସବ କାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମହିଳା
ଟ ୨୫୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରର କବ ଥିଲା । ନାୟକରତାର
ସମ୍ପଦ ହେଠେ ସମ୍ବଲପୁର ଠାର ସମ୍ପଦ ଗ୍ରାମ ଦେଇବ
ହେବ ଅଛି ଏହିକି ଠାର ହେଲେ ସମ୍ବଲପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲେଖାଟ ଅଧି ପାଇବ ।

କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ସାହେବ ପିଣ୍ଡୋର ଘାଟରେ ଯେଉଁ
ଏବଂ କିମ୍ବାହାତୁ ଗ୍ରାମର ଘାଟରେସବ ଦକ୍ଷିଣ ମୟୋଦ୍ଧ ପାଇ
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ମାହେଲେ ନବକିର୍ତ୍ତୁ ଚାରିଅହାତୁ କ
“ଜେନାରା ବର୍ତ୍ତମାନ ତମ୍ଭୁରୀ ପୁଣି ଥରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ” ମାତ୍ର ଅନବାର୍ତ୍ତ ଲକ୍ଷନାଶ ହେବ
ଏହେ ଅବଶ୍ୟ ହୃଦୟ କରୁଥିଲୁ” । ଅହିତ କାନ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆଖ
କାମରେ ସୁଧା କରୁଥିଲା ।

ମାନ୍ୟକର କିଣିଦାସଗାଲ ବେବାହାତୁଳ ପୂଜାର ବନ୍ଧ-
ନା ବ୍ୟକ୍ଷାପଦସନ୍ଧର ଜଣେ ସବ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥିବୁ ।

NOTICE.

An Uriya gentleman wishes to award a gold medal worth Rs. 25 to the candidate who will stand highest among those competing from the schools in Orissa at the University Examination for the current year the medal will be called Beames medal in

honor of John Beames Esqr. our late
offg. Commissioner. The medal shall
be sent to the office of the Joint Ins-
pector when the result of the exami-
nation is known.

A Public Auction of Household Furniture, Four wheeled Carriage and Horse, Piano &c. &c. will take place, at the Bungalow of Revd. W. Miller, to commence at 8 o'clock A. M. the 26th. Instant.

Cuttack December 18th, 1878.

ଏହାର ସମ୍ମାନାବ୍ୟକ୍ତି କଥାର ଦିଆଯାଇଥିଲୁ ବ୍ୟାସଙ୍କ ପାତ୍ର ତକଳିର ମିଳଇ ସାହେବଙ୍କ ବିଜଳା ଠାରେ
ଏକଗୋଡ଼ା ଘୋରାଇ ଥାଇ ଓ ଏକଶ୍ରୀର ଗାତ୍ର ଓ ଏକଗୋଡ଼ା
ପିଣ୍ଡେନୋ ହାମକ ବାହା ଓ ଶାହାପ୍ରକାର ସରବରବା
ସବଜ୍ଞାନ ଓ ମାନ ପ୍ରଭୃତିର ପ୍ରକାଶନ ନିରମ ହେବ ଓ
ହେଉ ନିରମ ଦିନମ୍ସବ ତା ୨୭ ଦିନ ପବାଳ ସାଂଗୀରା
ଠାରେ ଅରାଧ ହେବ ।

କୃତିକ
ଏଣ୍ଟର ପାଇଁ ଦା ଏ କଷମ ବିହେନୁର

ବିଜ୍ଞାପନ

ସବୁଥାଧାରାକୁ କାହିଁ କାରାର କାରାର ଦିଆଯାଇଅଛି ।
ସେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଏହି କଟକଶୁଦ୍ଧ ମଧ୍ୟରେ ସେଇଁ,
ମାନ୍ୟକର୍ମକର୍ମ ସବୁ ଥିଲା ମନ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ କାହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତ
ହୋଇ ପାରି । କେବଳ ମିଶନଟ୍ଟିଲୁ ଏହି ସେ ସେଠାରୁ
ଥିଲୁ ବାକିବନ୍ଦାରଙ୍କର ଶିଖାର ସୁନ୍ଦର ନ ଦେଖି କର୍ତ୍ତମାନ
ରେ ବାହୁଦାର ସମ୍ବନ୍ଧକରି ସମ୍ବନ୍ଧକରିବାରେ ଏହି ସେ
ମଧ୍ୟରେ ମନ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟାରେ ଥିଲା ଆମା ଜୀବନରେ
ତା , ଉଠାରୁ ମାନ୍ୟକର୍ମରେ ବିଦ୍ୟାର ନିର୍ମଣ
ହୋଇଅଛି । ମଧ୍ୟ ଉପରୂ ବିଶ୍ଵ ବିଦ୍ୟାର ମାନ୍ୟ
ରେ ପଡ଼ାଯିବି । ସେହି ସୁଲଭେ ଦିନରାତିର ନିଷ୍ଠାରେ
ବାକିବନ୍ଦର କେତେବେଳେ ଚିମ୍ବନ ହୋଇଅଛି । ଅତିରିକ୍ତ
ସେଇଁମାନେ ବାକିବନ୍ଦାରୁ ମାନ୍ୟର ପଡ଼ାଇବାରୁ ରହିବ
ହେବେ ମେନାରେ ରହି ଗାଇବାରୁ ବାକିବନ୍ଦାରକ
ନୟମିତିରୁପେ ରହି ବିଦ୍ୟାରେ ପାଠାଇବେ । ବିଶ୍ଵରେ
ଏହି ସେ ମାନ୍ୟକର୍ମକର୍ମ ବାକିବନ୍ଦାରର ଯୋଗେରେ
ଦିବେତରାରେ ଥିଲା ଦୁଇଟିରେ ବାହା , କୁନ୍ଦ ପ୍ରି ପାଠ,
ମାନ୍ୟର ନୟମ ହୋଇଅଛି ଜୀବନର ଦେଇ । ୧୫ ।

ବାଲକଦର ବେଳିବଳ ପ୍ରକାଶ—

୧. ମ୍ରେଣୀରେ	୩ • ୨
୨. ପି.	୩ • ୫
୩. ପି.	୩ • ୧୦
୪. ଶ.	୩ • ୧
୫. ମ୍ର.	୩ • ୧

ଏହିରୂପ ନୟମ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ

۸۳ | ۸۹ | ۹۰

ଆ କପିଲେଖର ଦଠାରୁତା
ସନ୍ତୋଦନାଳସର ସମ୍ମାନ

ଏହି ଦର୍ଶକ ଅଧିକା ସମ୍ପଦ ଦର୍ଶକ ଦର୍ଶକାଦତା ଦର୍ଶକ
ପ୍ରିନ୍ଟିଂ ବିଜ୍ଞାନ ସାହିତ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦର୍ଶକ

ବ୍ୟାକ ପାତ୍ର

ସାପୁଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠ
ଶ୍ରୀ ଜ୍ଞାନ

୧୯୮୫ ହର ମାହେ ଉତ୍ସର୍ଗ ସଙ୍କଟ ମସିହା । ମୁଁ ଗୋପ ବ ୧୫ ନ ସଙ୍କଟ ଶାଲ ଶନିବାର

ଅପ୍ରିମ ବାର୍ଷିକମୂଲ୍ୟ ୩୫୫
ବର୍ଷାନ୍ତେମୂଲ୍ୟଦେଲେବର୍ଷକୁ ୩୭୯
ମଧ୍ୟସଲପୀର ଡାକମାସୁଲ ଟେୟ୍ୟ୍ୟ

ନିଦୟା କିଳାର ପଥକର ଉଚ୍ଛବିଲ ତୋସରପ
ବିଷୟରେ ଲେଖନେଣ୍ଟା ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କର ଏକ
ଆଦେଶପଦ ବାହାର ଅଛି । ସେଠାର ମାତ୍ର
ଶ୍ରୀ ବିଜୁଷ ସାହେବଙ୍କର ଅବହେଳା ତୁଳ
ଅଶାକଥନକା ଉତ୍ସାହ ଦୋଷ ଦେଖାଇ
ଲେଖନେଣ୍ଟା ଗବର୍ଣ୍ଣର ବାହାକୁ ଭାବ୍ୟ ଉତ୍ସାହ
କର ଅଛନ୍ତି ଏକ ବହୁଅଛନ୍ତି ବି ସାହେବ ଯେ
ପ୍ରବାର କାର୍ଯ୍ୟ କର ଅଛନ୍ତି ବାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟ-
ମାର୍କେଟ୍ ପଦକୁ ଓହାର ଦେବାର ଉଚିତ
ଅଟ୍ଟଇ ବିନ୍ତୁ ତେତେବେଳକି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
କାହିଁ । ଶ୍ରୀ ବିଜୁଷ ସାହେବ ଯେଉଁ ପଦରେ
ଅଛନ୍ତି ସେହି ପଦରେ ରହିଲେ ମାତ୍ର । *
ହଜାର ଟଙ୍କା ଏହାକଠାରୁ ଆଦୟ ହେବ ଓ
ରହଁ ସକାଗେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ୧୦ ହଜାରଟଙ୍କା
ଲେଖାଏଁ ଏହାଙ୍କ ବେଳନରୁ କର୍ତ୍ତଙ୍କ ହେବ
ଜଣଶାଖାର ଅନଳମାନେ ବଦଳ ହେବେ
ଏକ ଜଣଶାଖାର ଭାବପ୍ରାପ୍ତ ହାହମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ବିପରୀମାଣରେ ଦାୟା ଜାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ
କରିବା କାରଣ ଏକ ଦେଶକାଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଯେଉଁ ଜାହାର ଅଛନ୍ତି କରିବାର କାମ ଭଲେ
ନେଇଗଲ ଯଥା;—

ଆମେମାନେ ଏଥୁପୁରେ ଭାରତେଶ୍ଵରମନନ୍ଦର
ନିର୍ମିଣ ପର୍ଣ୍ଣବୀଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରାନ୍ତି ଏକାଗ୍ରେ
କିମ୍ବକୁ ହୋଇଥିବା ବିମଟାର ସର୍ବମାନଙ୍କର
ଯେଉଁ ଜାହା ଦେଇଥିଲୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କ୍ରମ-
ନମେ ମୟୁରଗଞ୍ଜର ମହାଶୂନ୍ୟକର ଜାମ ଶୁଦ୍ଧ-
ଯାଇଥିଲୁ । ତର୍ହିନାହାରୁ ଆଉ ଦୁଇଜଣ ସର୍ବ
କିମ୍ବକୁ ହୋଇ ଥିବାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିମଟାରେ
ଯେଉଁ ମାନେ ଅଛନ୍ତି ଜାହାର କାମ ଭଲେ

ଶ୍ରୀମତୀ ମାକର୍ଣ୍ଣନ୍ଦ ସାହେବ ସଭାପତି
” ମହାଶୂନ୍ୟ ବିଶ୍ୱେ ମୟୁରଗଞ୍ଜ
” ମହାଶୂନ୍ୟ ବିଶ୍ୱେ କେଉଁ ହତ
” କାବୁ ବୈଷ୍ୟନାଥ ପଣ୍ଡିତ ଶୁଦ୍ଧବାହାଦୁର
” ଶ୍ରୀମତୀ କାର୍ତ୍ତିନାଥ ଦାସ

ଶ୍ରୀମତୀ ବାବୁ କରନ୍ତେ ରାଧା ରାଧା
” ବାବୁ ନନ୍ଦବିଶ୍ୱେ ଦାସ
” ବାବୁ ଅନୁଦାପ୍ରକାଶ ଦୋଷ
” ବାବୁ ହରବିହର ବୋଷ
” ବାବୁ ଶ୍ରୀମତୀ ଗମ୍ଭୀର
କୁମାର ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ, ବାଲେଶ୍ୱର
ମହନ୍ତ୍ୟ ଜାଗମୃଦାମ, ଧୂର୍ମ

ଏ କମେଣୀ ମାତ୍ରରେ ଯେଉଁ ଦୂରକଣ
ମହାରଜା ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଉକ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ
ସମ୍ବାଦ ପୂର୍ବକ ପଦ ଶ୍ରୀମତୀ ଭାରତେଶ୍ଵରଙ୍କ ପଦ
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ଉତ୍ସବ କାଳରେ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ଅତେବକ
ଭାରତେଶ୍ଵରମନନ୍ଦର ସହି ସେମାନେ ବିଶେଷ-
ଗୁପ୍ତ ସଂସ୍କରଣ ରହ ଅଛନ୍ତି ଓ ଏହାଶୂନ୍ୟ
ଜାହାର କାର୍ତ୍ତିନାଥ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଥିବ ।
ସୁତ୍ୱଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ଅନ୍ତାଳିକା ନିର୍ମିଣ ବିଶ୍ୱ-
ଧୂର୍ମରେ ଅସ୍ଥିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବାର ଉଚିତ
ଏଥିକୁ ମୟୁରଗଞ୍ଜର ମହାରଜା ଆଜିବାର
ଓଡ଼ିଶାର ତଳକ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଯେ-
ପ୍ରତିକାଳେ ସେ ଶ୍ରୀମତୀ ରେବନ୍ଦ୍ରା ସାହେବଙ୍କ
ଜାମରେ ବୋତେହଜାର ଟଙ୍କା ଦୋକବୁ
ଅଜୀକାର କର ଅଛନ୍ତି ସେ ଶୁଲେ ଶ୍ରୀମତୀ
ଭାରତେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଶକରକୁ ଓ ଉତ୍ସର୍ଗଜେ
ଆପଣର ଉତ୍ସ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲଭିତ କୃତକତା
ପ୍ରତିବର୍ଷକ ସ୍ଵରୂପ ଉତ୍ସ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦାନ କରିବେ
ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କେଉଁହିତର ମହା-
ଶକା ଏତେବାଳ ଦୃଶ୍ୟ ମୁଖୀବାରେ ଲାଗିଥିଲେ

ବେବଳ ଏହିବର୍ଷ ଜାହିଁରୁ କିମ୍ବୁ ପାଇଥାଇଲୁ
ଏଥୁ ସକାଗେ ଯଦିପରି କି ସେ କିମ୍ବୁ ବନ୍ଧୁର
ମହାରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସରହୋଇ ପାଇବେ କାହିଁ
ଶଥାତ ଏ ମହିଳା ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସେ ପାଞ୍ଚମୀ
ଶାରେ ଛାଟୁ କରିବେ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନ
ହେଉଥିଲା । ଶ୍ରୀମତୀ ଜାରଜେଣ୍ଡିଷ ଯେମନ୍ତ
ଯଥାର୍ଥ ଯୋଗଧାର ଦେଖି ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ ଦେଇ
ଅଛିଲୁ ତେମନ୍ତ ଜାହାଙ୍କର କାନ୍ଦ ଯେ ସେମା-
ନଙ୍କଦ୍ୱାରା ଚିରସ୍ଵରଣୀୟ ହେବ ଏଥରେ କରିବ
କି ଅଛି । ଅଜାବ ଆମୁମାନଙ୍କର ପଞ୍ଜୀୟି
ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଥିଲା କି ଏହି ପୂର୍ବ ମହାରାଜାଙ୍କ-
ଠାରୁ କମିଶି ଆଗାନ୍ତରୁ ପିଲାହ ପାଇ
ଶାନ୍ତି ଅନୁଷ୍ଠାନକା କରିଗି ବିଷୟରେ ଯକ୍ଷିଗାଲ
ହେବେ ।

କାବ୍ୟପୁନି

ତା ୧୭ ରଖ ଦିବସରେ ଲାହୋରୁ
ସମ୍ବାଦ ଥିଥାଏଲୁ କି ଏହିମାସ ତା ୧୯ ରଖରେ
ଏକଦିନ ମଙ୍ଗାଳଜୁମ୍ବ ଲୁଟ୍ଟୀୟାର କୁରମ
ଦ୍ୱିପତ୍ୟକାର୍ତ୍ତିର କୋରଯ୍ତ୍ତ ମୁକ୍କାମ ନିକଟରେ
ଜେଜନରଳ ରାବର୍ଟଙ୍କ ସେନାର ଗଣ୍ଠମାନ
ଆକମନ କରିଥିଲେ । ଗଣ୍ଠମାନ ସମୟ ରକ୍ଷା-
ଦେଲୁ ଏବ ଆକମନକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବିସ୍ତର-
ଲେକ ମସତ୍ତାରେ । ଇଂରାଜକର ଜ ୩ ଶହୀଦ
ଗୁରଜୀ ସିଧାହି ଦଇ ଏବ କପ୍ତାନ ଗୋଡ଼,
କପ୍ତାନ ପାବଲ ଏବ ଜ ୧୩ ଶହୀଦ ସିଧାହି ଆହୁତି
ହେଲେ । ଅନୁମାନ ଦୁଆର ଅମିରକର ପଳା-
ନାଳ ସିନ୍ଧୁକ ଉତ୍ତରେ ସେମନେ
ଏପରି କରିଥିଲେ ଏବ ରାହାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଅମିରକର ସିଧାହି ପର ଲୁଗା ପିନ୍ଧିଥିବା ଲେଖ
ଦେଖା ଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତର କପ୍ତାନ ଏବ
ଏକଜଣ ସିଧାହି ଅଭିନ୍ଦନ ଆହଇ ହୋଇଅଛି
ଆଉ ସମୟେ ଯାମାନ୍ୟରୁ ।

ପ୍ଲ ୧୮ ରଖ ଦସମରର ଛାରସମାଦରୁ
ଜୀବାୟାଏ ଯେ ଖାଇବାର ଘାଟ ଓ ତହଁର
କୁଣ୍ଡଳାର୍ଥ ରେ କୌଣସି ଶୋଳମାଳ ନାହିଁ
ବୋଲି ଜେନରଲ ସାମଗ୍ରୀଭବ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ।
ଜେନରଲ ବିଭାଗଙ୍କ ନିକଟରୁ ସଂବାଦ ଥି-
ଅଛି କି ସେ ଖୋଜାକ ଘାଟର ପୃଷ୍ଠାଦିଗ ଅଧ୍ୟ-
କାର କର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ତବ ନିର୍ମିଶ ଓ ବାଟ
ଦୁରସ୍ତ କରିବାରେ ନିୟମକ ଅଛନ୍ତି । ଅନେକ
ଲୋକ ଗୁରୁତବ ଲୋଭ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଘାଟର
ଆରପାଇରେ ରସଦ ମିଳିବାର ସୁନ୍ଦର ଥିଲା
ଦେଖାଯାଏ ।

ଶା ୧୫ ରଙ୍ଗରେ ଦାକ୍କାରୁ ସଂବାଦ ଅଛି
ଅଛୁ କି ପ୍ରାୟ ସମୟ ସେଣ୍ଯ ଆଗକୁ ବାହାର
ଯାଏ ଅଛନ୍ତି କେବଳ ଦୂରପଲଟନ ପଦାରକ
ଓ ଏକପଣ୍ଡ ଦ୍ୟାତ୍ରୀଥାର ପଛରେ ଅଛନ୍ତି ।
ଜେନରଲ ତୋରନ୍ ଓ ମେଜର କାବାଗନାରୁ
ଜେଲାବାଦ ବାଟେ ହଜାରକୁ ଯାଏ କରି
ଅଛନ୍ତି । ସେନାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପାଞ୍ଚଦିନର ଖାଦ୍ୟ
ଦିବ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ ପ୍ରତିର ରସଦ ମିଳିଥିଲା ।

ବିହା ଅବଦୁଷ୍ଟାଙ୍ଗନାତୀରୁ ତା ୫୯ ରଖିରେ
ସମ୍ବାଦ ଥେବାଟି କି ଶୋଜାକ ପାଠ ପାରି
ହୋଇ ଏକପଲଟକ ଘୋଡ଼ିଶୁଆର ଏକପଲଟକ
ପଦାଳକ ଏବଂ ଦୂରତୋପ ସହିତ ଶୁଣନାକ
ମାନେ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ । “ଶତ୍ରୁ ସଙ୍ଗେ ହେଠ
ନାହିଁ । ରସଦର କିଛି କଞ୍ଚି ହୋଇଥିବାର
ତାହା ପ୍ରତି ପଥରେ ବିଶେଷ ଯତ୍ନ ହେଉଥିଲା
ରସଦ ସବୁଦ ହେଲେ କିନାହାର ଉପରେ
ଚିତାତ୍ତ ହେବ ।

ଶା ୨୧ ରିଖେର ଏକ ଲାରସମାଦରେ ଏହି-
ପର ଲୋକାଥାରୁ କି ଗବଣ୍ଠିମେଷ ବିଶ୍ୱାସତ୍ତ୍ଵେ
ଅବଗତ ହୋଇଥାଇଲୁ ଯେ କାବୁଳର ଅନିର
ଚୁପ୍ତିଧ୍ୱନି ରକ୍ତକଳ ସଞ୍ଚି ଅବଶିଷ୍ଟ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
ସହକ ଦୂର୍କଳାନାଳୁ ପଳାଇ ଯାଇଥାଇଲୁ ଯାଇବୁ
ଖାନକୁ ଅନିର କାର୍ଯ୍ୟବାସରୁ ମୁଣ୍ଡ କର କାହା
ଲରେ ରଖି ଅସିରୁଛନ୍ତି ଅନିରଙ୍କର କାବୁଳରେ
ପ୍ରାୟ କୌଣସି ପ୍ରଭୁରୁ ନାହିଁ ଏବ ତାହାଙ୍କର
ପଳାମୟନ ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ସେଇ
ପଳାଙ୍କ ହୋଇଥାଲେ ।

ତା ୨୨ ରଖିବ ବିଶେଷ ତାରସମ୍ବାଦର
କଣ୍ଠାୟାଏ ସେ ପେହିଦଳ ସକାଳ ବେଳେ
କେଳଇଲ ବ୍ରାହ୍ମନଙ୍କ ହେଠିଯ କେଳଇଲବାବୁ
ବିନା ବାଧାରେ ଅଧିକାର କଲେ କେଳଇଲବାବୁ
ନଗରଟ ଶେଷ ଦୋକାନ ସବୁ ଖୁଲୁ ଥିଛି ଏହି
ଲେବମାନେ ମେହିତାର ହେଖାଇଥାରି

ଆମ୍ବାଜ ସୁନ୍ଦର ବ୍ୟକ୍ତି କିଏ ଦେବ

ଅପରାଜ୍ୟାଜ ସୁଦ୍ଧିର ବ୍ୟଥ୍ତି ବିଷୟରେ
ଜଗନ୍ନାଥରେ ଥିବା ଭରତବର୍ଷୀୟ ବାର୍ତ୍ତପଳ
ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟକର ଏକ ମତ ହାତ୍
ସବୁ ଯେ, ଆଜୁ, ଘେରା, ସବୁ ବାବେ ଏଲାହ
ଏବଂ ସବୁ ଉଲ୍ୟମ ମିରିବକର ମତ ଏହି ଯେ
ଏ ସୁଦ୍ଧିର ସମସ୍ତ ବ୍ୟଥ୍ତି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଦେବାର
ହେବ ଏବଂ ସବୁ ଆଜୁ, ମଣ୍ଡଳମେଣ୍ଡ ଏବଂ ଆଜୁ
ଏ, ଡାଲିଶୁଳ ସାହେବଙ୍କର ମତ ଏହି ଯେ ଉଠ

ଅସୁକାଙ୍ଗ ଭର ଇଷଳଣ୍ଟକୁ ସହବାକୁ ହେବ ।

କୁରାଜବର୍ଷିଯ ଦେହିଟଙ୍ଗ ପାଲମେଘାରେ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ କି ଏ ସୁନ୍ଦର ସମସ୍ତ
ବ୍ୟାକ କରିବର୍ଷକୁ ଦେବାରୁ ହେବ ଅମୃତ-
କଳର ପରମବନ୍ଧୀ ଫିରେଖାଦେବ ତତ୍ତ୍ଵର
ପ୍ରତିବାଦ କରିବାରେ ସବୁ ଶ୍ଵାଧୋର୍ତ୍ତ ନର-
ବୋଚ ସାହେବ କି ହେବ କର୍ତ୍ତମାନ ଉଜ୍ଜଳଶୂନ୍ୟ
ଧନବିଜ୍ଞାନର ମହା ଅଟ୍ଟି ଏହି ଉତ୍ତର ଦେ-
ଲେ ଯେ ସୁନ୍ଦର ସମସ୍ତ ବ୍ୟାକ ଏବା କରିବର୍ଷର
ଉପରେ ପଡ଼ିବ ଏପରି ଗର୍ଭମେଘ ମହାଶ୍ରୀ
କରି ନାହାନ୍ତି । ବିନ୍ଦୁ ଛାକୁ ବ୍ୟାକର କେତେବେ
ଅଂଶ ଉଜ୍ଜଳଶୂନ୍ୟ ଉପରେ ପଡ଼ିବ ତାହା ବର୍ତ୍ତ-
ମାନ ସ୍ଥିର ହୋଇ ନାହିଁ ପଣ୍ଡାନ୍ତ ଏବିଷୟରେ
ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥାରେ । ପାଲମେଘାର ଉତ୍ତର
ପରମାନନ୍ଦର ମଜ ଏହି ଯେ କରିବର୍ଷର
ଶକସବୁ ଯାହା ଉତ୍ସବର ହେବ ତାହା କରିବ-
ବର୍ଷ ବାର୍ଷକର ଢାକୁରର ଭାଣୀ କରିବାପକ୍ଷରେ
ନିଯୁକ୍ତ ହେବ । ପାଲମେଘ ସବରେ ଏହିପ୍ର-
କାର ମଜାମଜ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ପରିମେଷରେ
ଗର୍ଭମେଘଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବ ପକ୍ଷରେ ଅୟବାଣ
ପରିଦର୍ଶକ ମଜ ପାଦାଗଲ ଅର୍ଧାତ୍ ଗର୍ଭମେ-
ଶୁକ୍ଳ ପକ୍ଷରେ କି ୧୫* ଟ ଏବଂ କରୁଥିବେ
କି ୧୫ ଟ ସତ୍ୟ ମଜ ଦେଲେ ।

ଉପରାଳିପ୍ରତିମରେ ଆପଣାହାଜି ସୁନ୍ଦର
କଥୀ କିମ୍ବାହ ପକ୍ଷରେ ଉଚଳିଗୁରେ ମନ୍ତର
ଶୀଖ କାହିଁ । କେବୁ କରିବିବେଳ ସମସ୍ତ
ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ମନ୍ତର ଏହି ଯେ ଏ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ବାଦ
କଥୀ ଉଚଳିବାରୁ ଦେବାକୁ ହେବ ଅମ୍ବା-
କେ ଏହି ମନ୍ତର ଅନୁମୋଦନ କରୁଁ ପଥମରଙ୍ଗ
ଭରବର୍ତ୍ତର ଅସ୍ତ୍ରରୁ କିଧିମିଳ ବାସ୍ତ୍ଵ ଯାଇ
କିନ୍ତୁ ୪ଙ୍କା ଉଚ୍ଚା ର ହେବାର କଥା କାହାଟି ପଞ୍ଚମ
ଏକ ହେବାବ ପ୍ରତାପ ହୋଇଅଛି କହିବୁ
ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହି ଘେଷରେ କରିବିବିର୍ତ୍ତ
ଅସ୍ତ୍ର କେବଳ ୫୬୫,୦୦,୦୦ଙ୍କା ଉଚ୍ଚା ର
ହେବାର ସମ୍ବାଦକା ଏଥରୁ ସୁନ୍ଦର ବାସ୍ତ୍ଵ
୫୬୫,୦୦,୦୦ଙ୍କା ହେବାର ଅନୁମାନ ହେବା
କଥାକିମ୍ବା । ଦିଲ୍ଲିପୁରେ ଲାଇସେନ୍ସ ଡାକ୍ସର
ଆସୁ ହେବାରୁ ଯେବେ କିମ୍ବା ୪ଙ୍କା ବଳପତ୍ରବାର
କଥା ଅଛି ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଟାକ୍ସ ବସାଇବା ସମ୍ବାଦ
କଥା ଅଛି ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଟାକ୍ସ ବସାଇବା ସମ୍ବାଦ
କେବଳ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରିବାରେ କିମ୍ବା
ଏ ଟାକ୍ସ କେବଳ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରର ବାସ୍ତ୍ଵ ନିର୍ମିତ
ବିଦେଶ ଓ ଏଥରୁ ଆସୁ ଚାଲିଷ ସାହାଯ୍ୟ ନିମିତ୍ତ

ଏକା ବ୍ୟୁଧ ଦେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଠକା ସୁଦିର୍ଘ
ବ୍ୟୁଧରେ ଲଗାଇବା ଯେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟଥା
ଏକଥା ବୋଲିବା ବାହୁଳ୍ୟ । ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣଙ୍କାଳ
ସୁଷର ମୂଳ କାରଣ ଭରତବର୍ଷରେ ଜୀବ ନ
ହୋଇ ଉଚ୍ଛବେଷ ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଶ୍ନଗୁପ୍ତ ସମ୍ରକ୍ଷଣ
ରଖଇ । ଉଚ୍ଛବଶ୍ଵର ବୁଦ୍ଧିମୂଳ ଆକଟରେ ରଖି
ବା ସହାରେ ଦେଖୁ କରୁଥାଇ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିଦ୍ୱା
ଅନ୍ତରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତନ୍ତ୍ରଜୀବ ଫ୍ଲାପନ କରିବାର
ଗଙ୍ଗା ହେବାରୁ ଅନ୍ତରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୂର
ସ୍ଥାନବା ଓ ସେହି ହେଉ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରକୃତ
ହେବାକୁ ଭରତବର୍ଷୀୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍ ଦ୍ୱାରା
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ୍ବାବୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥାଇନି ।
ମୋହଲେ କାବୁଲିର ଅମ୍ରର ଦୟା ବୁଦ୍ଧିଦ୍ୱା
କେହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଭରତବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ସୁଦିର୍ଘ କରି
ବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ଏବଂ ଭରତବର୍ଷ
କୁ ରକ୍ଷା କରିବାର କୌଣସି ପ୍ରଯୋଜନ
ହୋଇ ନ ଥିଲା ତେବେକେ ଏ ସୁଦିର୍ଘ ବ୍ୟୁଧ
କହିବି ଭରତବର୍ଷ ଉପରେ ପଡ଼ିବ । ତରୁଥ
ଉଦ୍‌ଭୂତଟିପ୍ରାଣ କଞ୍ଚାଳ ହସ୍ତରୁ ଭରତବର୍ଷର
ଶାସନ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଛବଶ୍ଵର ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡ୍ କାଟିନେଇ ଆପଣା ମାତ୍ରାର ଗାନ୍ଧନରେ
ରକ୍ଷିଲେ ତେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଆଜନ ହୋ
ଇଥିଲା ଭାବର ଏକ ଧାଗର ମନ୍ତ୍ର ଏହି ଯେ
ଭରତବର୍ଷକୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କ୍ଷମତାପଦ
ରକ୍ଷାର ଆକମନରୁ ପ୍ରକୃତରୂପ ରକ୍ଷା କବା
ବା ଅଥବା କୌଣସି ଅବସ୍ଥାରୁ ଓ ନିତାନ୍ତି
ପ୍ରଯୋଜନୀୟ ଧ୍ୟାନବଶତଃ ଅବଶ୍ୟକ ନ
ହେଲେ ଭରତବର୍ଷର ସୀମାର ବହିଦିଗରେ
କୌଣସି ସୁଦିର୍ଘ ବ୍ୟୁଧ ଭରତବର୍ଷର କାହାକୁ
ପାଲିମେଣ୍ଡ୍ର ମନ୍ତ୍ରନବିନ୍ଦା ଦିଆଯିବ ନାହିଁ ।
ଏହାର ଅର୍ଥ ଏହପରି ସେ ସମୟରେ ହେଲେ
ଥିଲା ବି ଭକ୍ଷ୍ୟଦ୍ୱାରା ଆକମନ ଦିବାରଣ ଅଥବା
ସ୍ଥାର୍ଥ ଆକମନର ପ୍ରକାଶ କରିବା କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟ କୌଣସିକାର୍ଯ୍ୟରେ ଭରତବର୍ଷୀୟ ଧ୍ୟାନ
ଅପାରାକ୍ଷାର ଗୀମା ବାହାରକୁ ଦିବେ କାହିଁ ଓ
ସମ୍ବନ୍ଧି କୌଣସି କାରଣରୁ ପ୍ରେରିତ ହେବେ
ତେବେ ଉଦ୍‌ଭୂତ ବ୍ୟୁଧ ଉଚ୍ଛବଶ୍ଵର କେବାକୁ
ହେବ । ଏଥରୁ ପାଠକମାନେ ଶ୍ରୀରାମେ
ଦେଖିବେ ଯେ ନିଧାୟ ବିରାମରେ ଏବଂ ଆରା
ନମଜେ ଏ ସୁଦିର୍ଘ ବ୍ୟୁଧ ଭରତବର୍ଷକୁ ଦେଖି
ହୋଇ ନ ପାରେ ଓ ଉଚ୍ଛବଶ୍ଵର ଶିଖାର
ଶକନାକ୍ଷମାନେ ଅନେକ ସ୍ତର୍ମ ଦେଖାଇ
ଏହପରି ସିଂହାସ୍ତ କର ଅଛନ୍ତି ଉଥର ଯେ

ପାଲ୍ମେଣ୍ଟ ସବୁ ଏ ଯୁଦ୍ଧର ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ
ଉପରେ ପକାଇବାକୁ ମନ୍ତ୍ର କରିଅଛିନ୍ତି ଏହା
କେବଳ ଆମ୍ବାଜଙ୍କର କରିଦୋଷ ଅଟିର ।
ଏବୁ ଏଥିରୁ ଏହିପରି ଅଚ୍ଛାଜ ହୋଇପାରେ
ଯେ ଚର୍ଯ୍ୟମାନେ ଆପଣା ସ୍ଵାର୍ଥ ଭକ୍ଷା କରିବାକୁ
ଯେତର ମନୋଯୋଗୀ ଅଛନ୍ତି ଭାବରେବେଳେ
ସ୍ଵାର୍ଥପକ୍ଷରେ ସେପରି ନହିଁନି ଯାହା ହେଉ
ସୁମର ବିଷୟ ଏବବ ଯେ ପାଲ୍ମେଣ୍ଟ ସବାରେ
ଭାବରେବେଳେ ମନ୍ତ୍ରଲାଭାତ୍ମକିଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା
ଫିନରାଃ ବୁଝି ହେଉଥିଛି ଏବୁ ଯେତର ମନ୍ତ୍ର
ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଭାବରେବେଳେ ସହ୍ୟ ହୋଇ
ସବାରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଛନ୍ତି ତଥାକୁ ଯାହାର
ଅଛି ନ ହେଉ କାଳେ ଶୁଣେଲ ପଳିବାର ପଞ୍ଚଶିର
ଆଗା ଥିଲା ।

ସାଧୁହିକସଂବାଦ ।

ପରକାବାଦର କଳ ଓ ସବ୍ରତନେଟ ଲଜ୍ଜା ମଧ୍ୟର ହେ-
ଥୁବା ମାରଟିର ମାମଲରେ ସବ୍ଲକକୁ କରାଯାଏ
ରକା ସକାଗେ ସେଠା ଦ୍ୱାରାକୋର୍ଟ କରାଯିଲେବୁରେ
କରୁଥେବ କରିଥିଲୁଛି । ପେନସନ୍ ଦିଆଯିବ କି ନାହିଁ
କଷ୍ଟମରେ ମହାନ୍ତର ବାଟିଅଛି ।

ପ୍ରଥାକ ପାହୁମାନେ ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି କି ପ୍ରତିପଦ୍ଧତି
ବବା ବିଶ୍ଵମାନଙ୍କ ପୂର୍ବବାର ଦିବାହ କରିବାରୁ ଅନୁମତି
ଆଯିବ ନାହିଁ । ଏପରି ନିୟମ ହେଲେ ବଜା ବଠିଲ ହେବ
ନ ପ୍ରତିପଦ୍ଧତି ଆଲାଦାର ଅଗ୍ରମ୍ କେବାରୁ ଲୋକେ ବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ
ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହେବେ ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧୀ ସମ୍ପଦକୁଳନାଳରେ ଲେଖାସାଏ ରଜୁ ଗନ୍ଧିର
ଶିଶୁଗରରେ ଏକପଣ୍ଡା ବେର ମାତି ଚର୍ବିଶର୍ଷ ନିକଟ
ଶ୍ରୀ ଶାରସମସ୍ତକୁ କମ୍ବାର ଦେଇଥାନ୍ତି । ଗୋକୁଳରହିଣ୍ୟ
୨୦୦ ଶରୀ ଅଧିକ ଏକ ଏହାକର ସରଦାର ଜନେ
ଦୂର ସୁଦୂର କାରୁଣୀ ମୁଠିର । ଏ ଝି ପୁଣେ ଏକପଣ୍ଡା
ନାଟକାଳକାହିବର ସରଦାର ଥିଲ । ରୁଷୀୟ ଗର୍ବର୍ମନେର
ଦ୍ୱାରା ଧରିବା କାରଣ ଏମନ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହୋଇଥାନ୍ତି କେ
ନ୍ତିରି ଯେ ହଜାର ବେଳ (ପ୍ରାୟ ୧୯୫୦ବେ)
ପଢ଼େବିବ ସାଥାନ୍ତି ।

ମାସିମାନ୍ୟ କରିଲୁ କେନ୍ଦ୍ରର ଗତ ଶିଳ୍ପାବାର କଲି
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥିଲା । ଆଗାମୀ ଶିଳ୍ପାବାର
କେବଳ କେବଳ ନକର୍ଷଣାର୍ଥୀ ଦିନ ଉଚ୍ଚତରତତ୍ତ୍ଵର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଏକ ତାତ୍କାଳିକ ଜ୍ଞାନ୍ୟାବଳୀରେ ଗର୍ଭମେଣେ ହାରିବା
ପାଇବାର ହେବ ।

କାରୁ ଶାରଦାଚରଣ ମିତ୍ର ଏମ. ଏ. ବି. ଏଲ, ବିଜ୍ଞାନସାହିତ୍ୟର
ପାଇଁ ଏୟାଙ୍ଗୋ ଦାନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ମାତ୍ରାକ କାଉଁସଲର ମେମ୍ପର ସିଲାନିୟମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟମନ
ୟରକାରୀ କର୍ମରୁ ଅବସର ନେଉଥିଲା । ଏହାଙ୍କପରି ପରି-
ମୂର୍ଖାତା ଅଛି ଦିଲ ।

ତେଜିଲିନ୍ଦୁରେ ପାଠ କରୁ” ସେ କୁରମ୍ବାମର ତେବ୍ର-
ରେ ୧୨୫ ମୂର କେଳିନେଶ୍ଵର ଜ ୧୦ ଶ ସିପାହୀ ହାଜିଦ-
ରେ ଅଟ୍ଟି । ଦୁଇଜଣ ଉପରେ ବିନା ଆଜିରେ ମନ୍ଦିର
ପଥର କରିବା ଏହି ଅବଶିଷ୍ଟ କ ୫୮ ଶ ଉପରେ ଯୁଦ୍ଧ
ସମୟରେ ଅନୁପ୍ରତିତ ସିବାର ଅରିଗୋର ହୋଇଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧର
ନିୟମ ସମ୍ମ ଜୀବ କିନି ଅଛି ।

ଦୁର୍ଲିକ୍ଷକମିଶ୍ରମାନେ ଥବଥ ଉତ୍ତର ପିଲିମରେ ତ୍ରମନୀ
କରୁଥିଲୁଛି । ଚଳନମାସ ତା ୧୫ ଦିନରେ ଏମାହାବାଦରେ
ପଢ଼ିଥିଲେ । ସେଠୀୟ କେଉଁଠାକୁ ଦିବେ ସିର ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ବସେଇ ଗର୍ବମେଘଙ୍କ ଅନୁଶୈଖତମେ ସିଂହପୁତେଶର
ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ବହନ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଛିତ କରିବା କାରଣ
ଟ ଫକ୍ତାଥିଲୋ ଦାଦକ ଦେବାରୁ ଗର୍ବମେଘ ଲାଗୁଯା
ମଞ୍ଜ ର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ।

ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅସ୍ତ୍ରାଳରେ ଶିଖମାନେ ସକର୍ତ୍ତ୍ତ ଦେଖାଇବା
କାରଣ ଏକ ସମ୍ଭାବନା କରିଥିଲେ । ମହାମାନୀ ଗବର୍ନ୍ଦର ଜେନ୍ର-
ଇଲ ସାହେବ ତାହା ଦେଖିବାରୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ସୁବିଶେ-
ମନ୍ଦର ନିମିତ୍ତ ଟ ୪୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରି ସେଠାରେ ଧାରା
ଶିଖମାନଙ୍କର ଧର୍ମଗ୍ରହ ସକାଗେ ଏକ ରଳ ଗୁଡ଼ିଆ ଦେବା
କାରଣ ଅଣ୍ଣାକାର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ପାତ୍ରମାନେ ଏହିରେ
କରକୁ ହୋଇପାରନ୍ତି ।

କଳିକା ଓ ତହଁ ଅସପାଶ ଧୋକାମାନେ ଲଂଘଣ ଓ
ବଜାଳ ବସ୍ତରରେ ହୁପାଇ ଏଥର ଏକ ସବୁଲର ତଠୀ
ଜାର କରଇଛନ୍ତି । ଗାହାର ମର୍ମ ଏହି ସେ ଆଶେମାନେ
ପୂର୍ବଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତବଳ ଖର୍ଚ୍ଚ କର ଲୁଗା କାହିଁଥିବୁ,
ମସଲ ଓ ପରିଶ୍ରମ ମୂଳ୍ୟ ଦୂରଗୁଡ଼ି ହୋଇଯାଇ ଦାହାଗାରା
ଦୂରନ ଲୁହିସେନ୍ଦ୍ର ଟେକ୍ସ ଲଗୁଥିଛି । ଏମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ସବୁ
ଅକାଧିକ ପଢ଼ିଲ । ଏକାବେଳକେ ହସ୍ତାବ ଯୋଗି ଦେଖାଇ
ଦେଇଗନ୍ତର ସାହେବା ଓ ମୋଗଲଙ୍କ ପ୍ରତିତ ଦିଶେଖିଯା
ଯୋଗାକ ଶତକତା ଓ ଗନ୍ଧୀ ସାଧାରଣ ବିଦ୍ୟା ଚିନିତକା
ଏକ ଜଗତ ଶଶ୍ଵତ କନିପୟିବା ହସାବକରେ ନେବେ । ଏହୁପି
ଧର୍ମପଦ କରଇଛନ୍ତି ସେ କେହି ଲୁଗୁଳ କମଦାମରେ ଲୁବା
କାହିଁବାରକେ ନାହିଁ । ଶୁଣାଇଲୁ ଜଣେ ଧୋକା ସରା
ନତାଦିର କର୍ତ୍ତାର କର୍ତ୍ତାର କର୍ତ୍ତାର କର୍ତ୍ତାର । ଏମା
ନକର ଏତେ ଏକଟା ଦେଖି ଆଶେମାନେ ଖୁବି ହୋଇଥିବା
ଥିବା । ତଥି ଉମେଦର୍ତ୍ତାର ମହାଶୟ କେତେକଣଙ୍କ
ଧୋକାର କାର୍ଯ୍ୟରୁ ହେଲେ କରନ୍ତି । ସେଥିରେ ସତ କର
ଯାଇ ?

କଳା ମାନ୍ଦା ଥିବାର ବିଷେଇର ସାତଗୋଡ଼ା ଦେଶିଯି
ବନ୍ୟୋଧୀ ହୋଠି ଡକ୍କା ଦେବାର କଲ କରିଅଛନ୍ତି ।

ହୋଠି ସମସ୍ତ କଳା ଓ କପାଳକାର ବେପାର କରନ୍ତି ।
ଏମାହିନ୍ତି ଦେଖ ଥାଏ ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ଡକ୍କା ଦେବ ।

କାହୁଲୟଙ୍କ ଶେଷ ହେବେ ହିନୋଡ଼ାକ ଓ ଅପଗାନ
ଶ୍ରାନ୍ତ ସୀମାବନୀ ହେବ । କଥିତ ହିଅର ସେ ରକ୍ତ ସୀମା
ମୂଳମାନ ପଦକ ହେବ ଓ ସଥିନଧରେ ସିନ୍ଧୁ ଜାତୀୟର
ବାନାହାର ଉପତ୍ୟକାର ସୁତରଗରହନାନ ଘାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ରହିବ । ବାନ୍ଧକରୁ ଏକବ ରୁମି ବାହାରିଣିକ ଓ ଲଂଘକ
ମାଜେ ନିଃସ୍ଵ ଏହା ଅଧିକାର କରିବେ ।

ସେବମସ୍ତୁ ଅସାନିତୋପ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧର ହୋଇଥିଲୁ
ସେବମସ୍ତୁ ପିରଳ ଲୁହା ବା ଲକ୍ଷାନ ନିର୍ମିତ ଅଟିଲ ଏବେବେ

ବର୍ଷ ଚରେ ଉତ୍କଳପାତ୍ରକାରେ ଅନିଲଙ୍କ ଯେହା ପୋପରାଜ
ପାରିଦୋଷିକ ଦେଇଥିଲେ ସେହି ଅଂଶରେ ହୋଇଥିଲା
ଏହାକାର ଅନ୍ତରେ ହୁଏ କରିବାରେ ଉତ୍କଳପାତ୍ରକାର
ବର୍ଷ ।

ଏହା ଗୋଟିକରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜି ଲପଦକରେ ସମ୍ମରଣହୀନ
ଏମତ୍ତ ପ୍ରକଳ ହେଲାଥିଲା ସେ ଦୂରତତପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବା
ଯିବା ଅନିବା ଏବାକେବେଳେ କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା ।

ତେବେଳୁ ସହୋରାର ସମ୍ବାଦ ପାଇଗରିବା ସେ ଏହି
ଦୁଇକାର ରୂପସକର୍ମକାର ନାହିଁ ତାହାର କେବଳ ୫୯୦ ଏବା
କୋଷାକରେଣି କାହାରେ ଅଛି । ଏବାକା ପ୍ରତ୍ୟେ
ହେବ କାହିଁ ।

ବସ୍ତ୍ରାର ମାବରାକ ଥରମରବଦ୍ଧ ପୁରୁଷ ଅହିର ହୋଇ
ଥିଲେ ତାହାକର ମୃଦୁ ହେବାର ହେଲାକର ରଠିଥିବ ମାତ୍ର
ଅନେମାନେ ଅନବସରିବ ଥରମର ହେଲା ସେ କିମ୍ବା
କରିବକ ମିଳା ଅଛି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଷ୍ପର୍ବତେ ଜମାପାରିବ ଯେ ଅନନ୍ତମରବଦ୍ଧ
ଦ୍ୱାରେ ସବ୍ୟାଜା କିମ୍ବା ୦ ଏ ଯେବେ ଥିଲେ । ଏହିମଧ୍ୟରେ
ଦୂରମର ପୋତାଥିର କିମ୍ବା ୦ ଏ କିମ୍ବା କଥାର ପାଇବା
ଦୂରମଧ୍ୟର ଯେଇବାକ ଥିଲେ । ଗୋ ୧୪ ଟା ତାପ
ଏହାକି ସରରେ ଥର ସ୍ଵର୍ଗ ହେବାକ । ଆଯାଶରାକ
ମଧ୍ୟ କରିବାର ଯୋଡ଼ା ୫ ବିଦ୍ୟା ମର ପରିବେ ଏହି
ପାଇବକ ମଧ୍ୟର ଦେବକ ଏବା ରେତମେବା ଅଛି ସେଇ
ସମ୍ବାଦ କରିବା । ଅର କେବେ ଧରାଯାଇଲେ ଏହିରେ
ଅଛି ପାଇବାରେ ।

ଦୂରଦେହାର ସମ୍ବାଦ ଯେବେବାର କାହାରେ ଦେଇଥିଲୁ
ଥାର ଅହି କିମ୍ବା ଅଧିକ ଦର ରହିବ କାରାର ଲେଖି
କିମ୍ବା ରବରୀରକର ଅନୁମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ଥିଲୁ । କାହାର
କାହା ସେ ଥୋରାରେ ପ୍ରେରିବା ପରିଷା ଦେଇ ଏହିନୁ
ଯୋଗ୍ରେ ବର୍ଷବିଦ୍ୱାନମୁଖର ପଥମୁଖ କରିବେ । ସମ୍ବାଦରେ
ଏହିରେ ସମ୍ବାଦ ନାହାନ୍ତି ।

ପ୍ରେରିତପଥ ।

ସୁରାର ଗୋଟିଏ ଦୂରର କାହାଣୀ ।
ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଶ୍ରାମକୁ ଉତ୍କଳ ଧରିବା ସମ୍ବାଦର
ପଞ୍ଚମକ ମହାଶୟମ ।

ଏହି ଦୂରାକାର ସମ୍ବାଦରେ ଲେଖିବାରୁ
ଲେଖିଲା କେବା ସମ୍ବାଦରେ ଦୂରମ୍ଭୟ ବିଦ୍ୟିପ୍ରାଦୃ
ହେବାରେ ।

ଶକ୍ତିମାନେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଦିଶାବେଦିନ
ଦଳ; ଏହା କାହିଁ ଅଧିକ ଅମ୍ବେନ୍ଟାରେ ପ୍ରଜା-
ବିଷଳ ଶ୍ରାମକୁ ଅର୍ଥମ୍ଭୟ ୦ ପାଇଁ ମହୋଦୟକ
କିବିରେ ଏହି ଅବେଦନର ସହି ଉପର୍ତ୍ତିର
କେବ ଅଛି । ଅକ୍ରୁ ମହାଶ୍ରମ ଯେ ଏହି ଏହି
କିମ୍ବା ସଥରୁ ରେଜାମାନ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାକରିତ ନ
କରିବାକି, ଏହା କିମ୍ବା ବିଦ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶକେ
ଆମ୍ବେନ୍ଟକର ସମ୍ମତ ଦୂରମ୍ଭୟମ ହୋଇଥିଲା
ଅବେଦନ ଅମ୍ବେନ୍ଟକର ଅକ୍ରୁ କିମ୍ବା ସଥରେ
ମହାଶ୍ରମ ନାହାନ୍ତି ଅମ୍ବେନ୍ଟକର ବିନ୍ଦୁଲିପୁର
ଅବେଦନ ଦୟାପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ ।

ଆମ୍ବେନ୍ଟକେ ପୁରୁଷ କହିପଥ ଶିଖିଲ ଏ
ବିଦ୍ୟାକ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ସେମାନେ
ଆମ୍ବେନ୍ଟକର ଦୂରମ୍ଭୟ କାହିଁ ଆମ୍ବେନ୍ଟକର
ବାଲକମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୟାପ୍ରାପ୍ତ ବରାରେ ଏଠାରେ
ଗୋଟିଏ ମାରନର ସ୍କୁଲ ଶ୍ରାପନ ବର ଅଛିରୁ
ଆମ୍ବେନ୍ଟକେ ଇନ୍ଦ୍ରିଯ ଦରଦିଯେ ଆମ୍ବେନ୍ଟକର
ସନ୍ନାନମାନେ ପ୍ରତିବିକ ଯଥା ସମ୍ବାଦରେ ଦେଇ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସମ୍ବାଦରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହେବେ ଏହା
ସ୍ଵର୍ଗିତ ଅଛି ।

ଏ ଦେଇବ ବାଲକମାନଙ୍କ ପ୍ରକଳ ସହାନ୍ତରିତ
ପ୍ରଗତ ପ୍ରମାଣ ସ୍ଵର୍ଗ ଏହି ସ୍କୁଲକୁ ଅମ୍ବେନ୍ଟକର
ମାନେ ଚିରକଳ ଦୂରମ୍ଭୟ କରୁଥିବୁ ।

ସୁରାର ଲକ୍ଷ୍ମୀନାଥ ପ୍ରକାର

ADVERTISEMENT.

Wanted a professional Surveyor for
the proposed Orissa Coast Canal.
Salary Rs. 50 including travelling
allowance.

Applications with copies of testimonials
to be sent to the undersigned or
or before the 1st. January 1879.

MOHANUNDA GUPTA,
Land Acquisition Dy. Collector,
BALASORE.

A Building has been erected on the
site of the Old Mission Chapel to be
used as a Public Book and Reading
Room &c. It is now open from 7 to
10 A. M. and 3 to 6 P. M.

Bibles and other Books in the
English, Oriya, Bengali, Urdu and
Hindee languages are for sale at a
small price.—All are invited to visit
the Room.

Cuttack December 18th 1878.

An Uriya gentleman wishes to award
a gold medal worth Rs. 25 to the
candidate who will stand highest
among those competing from the
schools in Orissa at the University
Examination for the current year the
medal will be called Beames medal in
honor of John Beames Esqr. our late
officer Commissioner. The medal shall
be sent to the office of the Joint Ins-
pector when the result of the exami-
nation is known.

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ର ।

କାହାରେତେ ମେଲର ପାନଦିନ କାହାରେ	୩.୮
କାହାରେତେ ମେଲର ପାନଦିନ କାହାରେ	୩.୭
କାହାରେତେ ମେଲର ପାନଦିନ କାହାରେ	୩.୮